

PLAYBOY

BROJ 263 / KOLOVOZ 2019. / CIJENA 33 KN

WWW.PLAYBOY.HR

20 PITANJA

Dean Kotiga

Popularni *lovac* iz kviza „Potjera” suvremeni je erudit, magistar komparativne književnosti i diplomirani povjesničar iz Motovuna

ISTRAŽIVANJE

Seksualna slika hrvatskih studenata

Od seksa za jednu noć do predbračne čistoće

VIBE BAR (TOKIO)

Hram ženskog zadovoljstva

Gošća iz Kanade

Sarah Ray

MATCHLESS

Jakne koje nose Batman, Kate Moss i papa

S POVODOM

Kad će čovjek opet na Mjesec?

Trojica naših znanstvenika, Saša Ceci, Ante Radonić i Goran Hudec, „razbila” su za Playboy teorije teoretičara zavjere

SAVJETNIK

Pet ljetnih zamki koje prijete vašem izgledu

LJEPOTICE

Geena Rocero

Filipinka aktivistica

Giuliana Ganni

Bujna Bugarka

STRIP

Autostopistica

Danas želim i novu perilicu i aviokarte za Ibizu.

Zaba Mastercard kreditna kartica

MOGU
I JEDNO
I DRUGO

Sada možete i jedno i drugo jer vam je sa Zaba Mastercard kreditnom karticom omogućeno plaćanje do čak 36 rata:

- bez kamata
- bez naknada
- bez upisnine
- bez članarine

Zatražite svoju Zaba Mastercard kreditnu karticu u najbližoj poslovnici Zagrebačke banke ili na www.zaba.hr.

www.zaba.hr

Banka za sve što
vam je važno.

 Zagrebačka banka
UniCredit Group

YOGA

SURROUND ZVUK
KOJI DOISTA OKRUŽUJE

YOGA C930

Rotirajući zvučni sustav s Dolby Atmos

Više na www.lenovostore.hr

Powered by up to Intel® Core™ i7 processor

Intel, the Intel Logo, Intel Inside, Intel Core, and Core Inside are trademarks of Intel Corporation or its subsidiaries in the U.S. and/or other countries.

Different is better

Lenovo

SAMO BROJ I NIŠTA VIŠE

ZADNJI JE VIKEND u srpnju, kolovoški Playboy spreman je za tisak, ostao je još samo ovaj uvodnik. Pišem ga na palubi trajekta, na trasi od Splita do Starog Grada na Hvaru: upravo tutnjimo mimo Mrduje, otočića između Šolte i Brača poznatog po Mrdujskog regati koja će se ovoga listopada jedriti osamdeset i osmi put.

G.o. mi počinje, hura!; tri tjedna u komadu u maloj uvali s četiri kuće nadomak Vrboske, jubilarnu dvadesetu godinu za redom.

Bila bi sreća još i veća, da nakon tjedan dana ne moram krenuti s rujanskim izdanjem, ali, što ćeš, takav je ovo posao. Ma ne bunim se, da se ne bi krivo razumjeli – stoput je bolje raduckati dva-tri sata dnevno na terasi uz more, nego sjediti u mom zagrebačkom uredu na Prisavlju...

Prije puno vremena, trideset i više godina, volio sam gledati „Brojke i slova”, kviz gdje su se od zadanih slova slagale riječi, a od zadanih znamenaka računskim operacijama trebalo je pogoditi neki troznamenasti broj. Tako nekako otprilike. Nakon nekog vremena prijavio sam se za nastup, prošao testiranje, a onda odustao od svega, trema me ubila. Ali ljubav prema kvizovima, ma koje god vrste, je ostala. Pa tako i prema „Potjeri” i maestralnim „lovcima” među kojima je Dean Kotiga nekako najveća *manga*. Pa je zato i završio u ovom Playboju, u rubrici 20 pitanja.

I dok je **Gea Vlahović** razgovarala s Kotigom, **Teddea Senjanović** imala je čak trojicu sugovornika: fizičar Saša Ceci, astronom Ante Radonić i astronautičar Goran Hudec, za Playboy koncizno objašnjavaju zašto su raznovrsne teorije zavjere koje tvrde da čovjek nikad nije bio na Mjesecu, samo puke tlapnje bez ikakvih znanstvenih argumenata. Povod je jasan – taman se navršilo pedeset godina od Armstrongova malog koraka za čovjeka, a velikog za čovječanstvo.

Mladi studentski trojac – **Nikol, Paula i Sara** – istražio je recentni seksualni život svojih vršnjaka. Ima tu svega i svačega, i seksa za jednu noć, ali i nemali broj pobornika devize „ništa prije braka”. A ono što je posebno zanimljivo jest podatak (koji vrijedi općenito u svijetu, ne samo u Hrvatskoj) da je današnja studentska populacija seksualno najmanje aktivna skupina još od gospodarske krize tridesetih godina prošlog stoljeća!

U čednoj nam Hot-spot rubrici u kojoj iz broja u broj predstavljamo domaće više ili manje poznate djevojke (ali s krpicama na sebi), svakako pozornost posvetite Ines Žižić koja je stala ispred objektiva naše **Violete Juras**. Obratite pažnju na broj godina koje, Ines kaže, nikad ne skriva, tvrdeći pritom da su one samo broj i ništa više.

Najiskrenije želim da i svi vi tako razmišljate, pogotovo u ove dane odmora i opuštanja, ma gdje god se nalazili. Godine, vrlo često, ali zaista nisu važne.

Mihovil Švigir

GLAVNI UREDNIK

SADRŽAJ / PLAYBOY 263 / KOLOVOZ 2019.

6 Špica

8 Brojke

**10 HOT SPOT
Ines Žižić**

12 Glazba

14 Film

16 Muške stvari

18 Savjetnik

**20 HOBI
Magnetofoni i trake
za vrhunski zvuk**

**22 LUKSUZ
Gariful (Hvar)**

**24 ISTRAŽIVANJE
Seksualna slika
hrvatskih
studenata**

NIKOL KOSTANJEVEČKI &
PAULA HAĐUR &
SARA VUČILOVSKI

**28 PPD ZAGREB
Novo lice hrvatske
rukometne
dinastije**
VLADIMIR ZRINJSKI

**32 PICTORIAL
Giuliana Ganni**
SNIMIO: IVAILO STANEV

**38 TEORIJA ZAVJERE
Kad će čovjek
opet na Mjesec?**
TEDDEA SENJANOVIĆ

**48 PLAYBOY
Neka ista usta**
SNIMILA: KELIA ANNE

**52 RETROSPEKTIVA
Seksualna
rock and roll
putenost**
MISLAV PASINI

32

58 PICTORIAL
Sarah Ray Summers
SNIMIO: **ANTHONY RANDALL**

74 20 PITANJA
Dean Kotiga
GEA VLAHOVIĆ

80 CRAFT PIVO
Seksistička piva
TOMO WILL

84 GASTRO
Ljetni goli kuhar
VELIMIR CINDRIĆ

88 VIBE BAR
Hram ženskog zadovoljstva
SELENA HOY

92 MODA
Ljetne zamke
MARJANA FILIPOVIĆ GRČIĆ

96 MATCHLESS
Jakne za Batmana, Kate Moss i papu
TOMO WILL

100 PICTORIAL
Geena Rocero
SNIMIO: **WIISA**

108 DOSSIER
Prijeti li nam globalna pandemija
DARKO VLAHOVIĆ

112 ORDINACIJA
Lijepo tijelo bez skalpela
EDO FRANIĆ

114 RADNI SPOL
Tvrd'ko Kamen i mobiteli među nogama
ANA KOLAR

118 Vremeplov

122 STRIP
Autostopistica
HORACIO ALTUNA

126 Planet Playboy

128 FLASHBACK
Victoria Cooke
KOLOVOZ 1980.

IMPRESSUM **playboy**

PLAYBOY
H R V A T S K A

Mihovil Švigir

GLAVNI UREDNIK

Jadran Mimica

IZVRŠNI UREDNIK

Ivica Profaca

UREDNIK (RADAR)

Igor Vranješ

ART DIREKTOR

Kristijan Zorjan

VODITELJ MARKETINGA

Ante Divić

PROMOCIJA

GODIŠNJA PRETPLATA: 349,00 KN

Adresa redakcije

Prisavlje 2, 10000 Zagreb

tel. +385 1 481 1644

e-mail: info@playboy.hr

Rukopise i fotografije ne vraćamo

Nakladnik

M14 d.o.o., Prisavlje 2, 10000 Zagreb

tel. +385 1 455 1066

e-mail: m-14@zg.t-com.hr

Tisak: **Vjesnik d.d.**, Zagreb,

Slavonska avenija 4

Distribucija za inozemstvo:

TISAK d.d. (Slovenija)

PRESS INTERNATIONAL d.o.o. (Srbija)

Prvi broj hrvatskog Playboya izašao je
u veljači 1997. godine

**PLAYBOY ENTERPRISES,
INTERNATIONAL**

Hugh M. Hefner

FOUNDER

U.S. PLAYBOY

Cooper Hefner

CHIEF CREATIVE OFFICER

Shane Michael Singh,

James Rickman

EXECUTIVE EDITORS

Erica Loewy

ART DIRECTOR

Anna Wilson

PHOTO DIRECTOR

INTERNATIONAL PUBLISHING

Reena Patel

CHIEF OPERATIONS OFFICER, LICENSING

Hazel Thomson

SENIOR DIRECTOR, INTERNATIONAL

LICENSING

Michael Olson

GLOBAL LICENSING MANAGER,

INTERNATIONAL MEDIA AND PUBLICATIONS

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH,
PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and
FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under
license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2019 PLAYBOY as to material published
in the Summer 2019 U.S. Edition of Playboy

1

BOOKING-BLOODY.COM

Borba za egzistenciju čovjeka dovodi do ruba. Vrijeme eskalacije turizma na svjetskoj razini, svjetske migracije i brojni događaji u tami ovog svijeta, pojedinca smještaju u položaj roba. Čovjek postaje konzument svega i svačega samo da bi preživio. U taj okvir smješten je i roman Splitsanina **Mislava Pasinija** (inače odnedavno i Playbojevog suradnika) **Booking-bloody.com**

Mlada djevojka dobiva posao noćne recepcionarke u jednome otmjenom hotelu, pri čemu nije svjesna koliko će joj se život promijeniti. Mračne sjene zla kojima u hotelu biva okružena ne pripadaju zlim duhovima, već običnim ljudima s njihovim najmračnijim namjerama. Apsurdnost situacije u kojoj će ona pokušati pronaći svoj spas dovodi je do spoznaje kojoj se nije nadala ni u najgorim morama...

Svojim devetim romanom Pasini se vraća na početke svoga književnog djelovanja, pa je mrak „Blackouta” i „Mrtve straže” sveprisutan. Pasini je ovog puta napisao roman koji će otvoriti sumnje u vašim mislima i još jednom potvrditi onu tezu da na ovom svijetu ništa nije onakvo kakvim se na prvi pogled čini.

Izdavač: „Naklada Bošković”

2 E-BIKIKLI GIANT

ČINI SE DA JE DOŠLA era električnog bicikla kakvog još ne poznajemo – otkrit ćemo vam prve dojmove s testne vožnje električnog bicikla **Giant Trance E+ 1 Pro** i **Stance E+2 Power** modela. Sve što smo testirali prošlih godina bilo je impresivno i zabavno, ali...

Sve se mijenja. Mobilna aplikacija koja vam omogućuje da sami podešavate vozne karakteristike motora, nešto je o čemu smo donedavno samo maštali. Danas je to stvarnost – **Giant Ride Control** aplikacija omogućuje odlazak u novi svijet: sami podešavate ponašanje agregata, potrošnju baterije i način treninga.

Sve je dostupno preko zaslona vašeg pametnog telefona i pretvara e-bike u konzolu na kojoj možete trenirati u stvarnom svijetu i dobiti hrpu korisnih podataka.

Giant se na svojim biciklima odlučio na suradnju s Yamahom i to ih čini posebnima. I jedan i drugi model se na zahtjevnim brdskim *trailovima* ponašaju iznad svakih očekivanja, agilni su i brzi te odlično balansirani „grizu” podlogu i ne puštaju i u najoštrijim zavojima.

GIANT Store Zagreb, Ulica Grada Mainza 21, adresa je za testiranje ovih po svemu iznimnih bicikala.

3 KOKTEL 585 U 585 CLUBU

Ljeto! Vrijeme je lagodnog življenja, opuštanja i zabave pod zlatnim zrakama sunca. To znači da je i pravo vrijeme za osvježavajuća i lagana pića koja svi vole i koja se vrlo lako pripremaju. Upravo jedno takvo, osmislio je Danijel Knežević, iskusni barmen koji je već dobro poznat na hrvatskoj koktel sceni, a čaša puna zlata i okusa Mediterana nosi potpis jednog od najljepših otvorenih klubova na Mediteranu – **585 Cluba u Bolu**. Ovaj će koktel najbolje upotpuniti i Gold's Finest program koji se održava svakog utorka, a predstavlja najvruće R'N'B i hip hop svjetske hitove.

Nakon tri godine boravka u Dublinu, gdje je radio u prestižnom japanskom baru i restoranu Yamamori te šest mjeseci koje je proveo u Lisabonu, Danijel se vratio u Hrvatsku s novim iskustvom i vještinama u koktel industriji.

Inspiriran Mediteranom i hrvatskom tradicijom, osmislio je pravu, ljetnu i osvježavajuću bombu koja je nositelj koktel liste u 585 Clubu na Bolu, a vrlo se lako priprema i kod kuće. „Koktel koji sam kreirao za 585 Club inspiriran je mediteranskim područjem i hrvatskom tradicijom. Naše su bake i djedovi izrađivali lance od sušenih smokava i lovorovog lista, a to je slika koju sam pokušao prenijeti u koktel 585. Koristio sam zlatnu tekilu koja se infuzira s lovorovim listom, a tu su i džem od smokve, limunov sok, bjelanjak te *bitter* od naranče. Smokva i lovor naše su zlato, a to je i glavna poveznica s klubom čije ime predstavlja oznaku za zlato”, izjavio je Danijel Knežević, barmen i koktel majstor.

4 JULIUS MEINL COLD BREW U SEDAM OKUSA

Vrućina vas je totalno omamila i jedino o čemu sanjate je rashlađeni napitak od kave? Velika čaša uz dodatak leda, s uronjenim slamčicama, servirana na mini drvenoj paleti, dobitna je kombinacija. Posebno mljevena, 100%-tna arabica, za koju proces ekstrakcije traje od 12 do 24 sata, daje nam napitak nježne, elegantne slatkoće s voćnim notama.

Budući da je razina kofeina u ovom napitku malo viša od one u uobičajenoj šalici kave – bit će to pravi „boost” za sagorijevanje energije i za vaš mozak. **Cold brew kava** bolja je opcija imate li osjetljiv želudac, jer toplina se uopće ne koristi kod pripreme ovog napitka. Okus je tako nježniji, a kava je manje kisela. U Julius Meinl ponudi nalazi se čak sedam nijansi okusa. Ljubitelji bezalkoholnih koktela odabrat će Pure, Peach, Meinl Cherry ili Mojito, a onima koji preferiraju alkoholne koktele zasigurno će se svidjeti Nutty Brew s dodatkom likera od kestena, Blueberry Brew ili Mozart Brew obogaćen amarettom i narančom.

6 RAFF NA RABU – FILM IZ KAIĆA

Otok Rab i njegova stara gradska jezgra krajem kolovoza na pet dana postat će idealno odredište za sve one koje želja za istraživanjem novih mjesta, priča i okusa ne napušta ni tijekom vrućih ljetnih mjeseci.

Prvo izdanje **Rab Film Festivala – festivala istraživačkog igranog i dokumentarnog filma (RAFF)** od 23. do 27. kolovoza na nekoliko gradskih lokacija predvođenih šarmantnim ljetnim *open-air* kinom ponudit će niz sadržaja za one koji vole kulturno aktivan odmor.

Posjetitelji će tako imati priliku pogledati odabir društveno relevantnih igranih i dokumentarnih filmova u kojima se istražuju aktualni globalni i lokalni problemi, poslušati koncerte Urbana & 4, Zdenke Kovačiček, Nipplepeople, Detour i Elementala te napraviti prvi korak u upoznavanju nedovoljno poznate rapske gastronomske ponude.

Bogat filmski program na „morsko” platno donosi niz iznenađenja s aktualnih svjetskih filmskih festivala, a zahvaljujući partnerstvu sa Sarajevo Film Festivalom na RAFF-u će biti prikazan njegov pobjednički film.

U svojoj završnici, RAFF će publici ponuditi jedno sasvim drugačije i novo iskustvo konzumacije kulturnih sadržaja. Riječ je o programu RAFF Seaplex „Kaich”, jedinstvenom u Hrvatskoj i u ovom dijelu Europe, koji posjetitelje poziva da projekciju zatvaranja i koncert podno gradskih zidina prate s barke ili kaića u vlastitom ili festivalskom aranžmanu.

5 DINERS CLUB GOLD KARTICA

AKO TRAŽITE PAMETNU KARTICU s kojom ćete uživati u putovanjima, slobodnom vremenu, kupnji i pritom se osjećati sigurno, vrijeme je da upoznate jedinstvenu i posebnu **Diners Club Gold karticu**. Uz nju će vam se život doista pozlatiti.

Ova zlatna kartica pruža sve pogodnosti plaćanja Diners Cluba, nagrađuje vaše kupnje u D Club nagradnom programu (na jednokratne kupnje u Hrvatskoj i inozemstvu ostvarujete 0,5% nagradnih kuna te na obročnu kupnju u Hrvatskoj 1% nagradnih kuna), donosi vam fenomenalne popuste na D-UTORAK i omogućuje korištenje usluga *airport loungea* u više od 850 salona smještenih u zračnim lukama širom svijeta.

Na Diners Club Gold karticu posebno se možete osloniti na puto-

vanju. U suradnji s Wiener osiguranjem dobivate policu putnog zdravstvenog osiguranja u inozemstvu i osiguranje od posljedica nesretnog slučaja. Sve je pokriveno. A ni članovi vaše obitelji neće biti zakinuti jer jedan korisnik može koristiti dodatnu Diners Club Gold karticu besplatno za cijelo vrijeme korištenja osnovne kartice, a na raspolaganju vam je i zaseban broj telefona 01 4929 444.

Kao šlag na kraju, zatražite li svoju Diners Club Gold karticu do 30.9.2019. bit ćete oslobođeni plaćanja članarine u prvoj godini korištenja.

Kliknite na www.diners.hr i u samo nekoliko koraka, 100% digitalno, zatražite svoju zlatnu karticu i uživajte u svim pogodnostima pametnijeg načina plaćanja.

7 NA JAZZ U PULU

U samom srcu Pule, od 15. do 17. kolovoza, održat će se **IV. Pula Jazz Festival**. Vrhunac turističke sezone obilježit će tri nezaboravne večeri pod zvjezdanim nebom ispunjene bogatim zvucima namijenjenim najprofinjnijim poznavateljima vrhunske glazbe.

U prekrasnom ambijentu gradskog vrta, uz vrhunsko ozvučenje, očekuju vas trenuci izražajne prezentacije, iskrena komunikacija začinjena bogatom ponudom vina i gurmanskih delicija „made in Istra”.

Tri dana za redom na ljetnoj terasi Doma hrvatskih branitelja, uz miris borova nastupit će afirmirane svjetske zvijezde jazza i *world* izričaja – Alfa Collective (Estonija), The American Music Project (SAD), Rhyme and Reason Project (SAD), Goran Bojčevski (Slovenija), Beppe Aliprandi Jazz Academy Quartet (Italija), Matjaž Mikuletič Customized Band (Slovenija) i Nicolas Bearde (SAD).

Tek **12%**
muškaraca
u Hrvatskoj
svakodnevno
obavlja neki od
kućnih poslova
(kuhanje, pranje
suđa, usisavanje i sl.)

13%

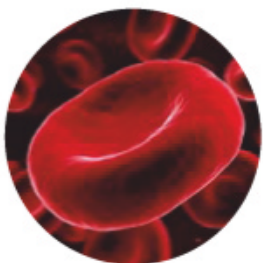
muškaraca priznaje da
su bar jednom u životu
platili za seks

32

**NOMINACIJE ZA
EMMY DOBILA JE
POSLJEDNJA SEZONA
IGRE PRIJESTOLJA**

Samo **60** sekundi s
potrebno je da **krvno
zrnce** napravi potpuni
krug u tijelu

SHUTTERSTOCK

Čak **52%** muškaraca i **41%** žena imalo je
seks na jednu noć tijekom nekog putovanja

Facebook ima
više od
2 milijarde
aktivnih
korisnika, koji
u prosjeku imaju
155 prijatelja

Svoj **peti**
Wimbledon
osvojio je **Novak
Đoković** prošli
mjesec, čime je
sustigao velikog
Šveđanina
Bjorna Borga.
Federer kojega je
pobijedio u finalu
ima 8 naslova na
londonskoj travi

44% muškaraca i
36% žena je barem
jednom probalo
analni seks

**SEKS PO MINUTI
SAGORIJEVA
3-4 KALORIJE**

pikaso
VRBOVEC

*Umjetnik
roštilja*

**VOLIM
ROŠTILJ**

Godine nisu važne...

piše **STJEPAN JURAS**
snimila **VIOLETA JURAS**

PREDSTAVLJAMO Ines Žižić, 46-godišnju osebujnu ženu i majku, suvlasnicu najčitanijeg nezavisnog *lifestyle* portala u Hrvatskoj *atma.hr*, s oko 100 000 dnevnih pregleda. Ines, koja je odmah iza srednje novinarske škole završila u kulturnoj grupi „Stijene” kao nasljednica vrhunskih vokalistica Zorice Kondže i Maje Blagdan, danas je skupa sa suprugom *bodybuilding* entuzijast, pasionirani *home exchanger* (putnik svijetom koji zamjenjuje domove s drugim ljudima), vegetarijanka gotovo 30 godina, a majka prvog djeteta postala je u četrdesetoj godini.

Njezin životni moto je maksimalno razvijanje svih tjelesnih i duhovnih potencijala, ravnoteža i sklad tijela, uma i duha, zdrav, prirodan

život i autentičnost. U planu joj je pokretanje edukativnog YouTube kanala s video savjetima o fitnessu, s receptima i raznim vježbama, dok je u međuvremenu vrlo aktivna na Instagram profilu *ineszizic*. Na Facebook stranici njenu udrugu ATMA prati oko 170 000 ljudi. Nakon višegodišnjeg života u ašramu i Indiji te boravka u hramu, usavršila je znanje o vedskoj duhovnosti, *bhakti* jogi i meditaciji. Ines i suprug veliki su obožavatelji rock i posebice heavy metal glazbe, a to je Ines rado istaknula i na ovim fotografijama.

Nikad ne skriva godine, vjeruje da su one samo broj koji donosi iskustvo... No, vrijeme za nju kao da je stalo, a upravo to je ono što je privuklo Playboy da joj posveti ove stranice.

Povratak na „mjesto zločina”

NEW ORDER VEĆ GODINAMA nisu ponudili vrijedniji novi materijal, sasvim moguće više i neće, ali je srećom njihova riznica dovoljno bogata, posebno uključujući blago preostalo iza Joy Division. Dodatna sreća je što imaju još dovoljno „force” baviti se vlastitim nasljeđem na sveži način.

Prava prilika ukazala im se prije dvije godine na međunarodnom festivalu u rodnom im Manchesteru, kad su pet večeri svirali na vrlo posebnom mjestu za njihovu karijeru – starim studijima TV postaje Granada, gdje su 1978. Joy Division imali svoju televizijsku premijeru. Da ne bi sve skupa bilo samo preživakavanje klasičnog materijala, New Order su na pozornicu dovukli orkestar sintisajzera s 12 članova, uz sjajno dizajniranu pozornicu, rad konceptualnog umjetnika Liama Gillicka. Set lista je pokrila cijelo stvaralaštvo manchesterskih legendi, od samih početaka Joy Division do zadnjeg – ne naročito uspješnog – albuma „Music Complete” iz 2015., s tim što su potpuno svjesno preskočili neke od uobičajenih favorita, birajući očito pjesme koje smatraju važnijim za vlastito stvaralaštvo. Očito, takvima ne smatraju ni tako opća mjesta kao što su „Love Will Tear Us Apart” ili „Blue Monday”. Kao da su željeli ugoditi istinskim fanovima, a ne

onima koji su ih slučajno čuli na radiju.

Sada smo kao rezultat tih koncerata dobili odličan živi album neizgovorljivog naslova. New Order na albumu zvuče sjajno, očito inspirirani – možda i „svetim” mjestom – da pokažu koliko i danas znače u glazbenom svijetu. Njihova osnovna postava sigurna je u svakom trenutku, ispunjavajući prostor oko vokala Bernarda Sumnera, koji pjeva svaku pjesmu onako kako treba, bilo da je riječ o neurotičnim klasicima Joy Division ili New Order popu, s tek sasvim rijetkim poskliznućima. Dovoljno je poslušati, recimo, „Disorder”, otvornu pjesmu s prvog albuma Joy Division, a koju uživo nisu izveli još od – zvuči nevjerojatno – 1980. Spomenuta sintesajzerska pratnja dodaje dramatiku točno tamo gdje treba, aranžmani su duboko u 21. stoljeću, nema govora o „plink-plink” čeprkanju kasnih osamdesetih.

Premda treba žaliti što ovakvu predstavu vjerojatno nikad više nećemo vidjeti, i ta jedinstvenost prigode dodatni je plus na kontu New Order. Veličina ostaje veličina. A ako koga zanima što znači jednadžba u naslovu: zbroj (Σ) New Order (No), 12 klavijaturista (12k), Liam Gillicka (Lg) i Manchester International Festivala 2017. (17Mif).

NEW ORDER
 Σ (NO,12K,LG,
17MIF)
NEW ORDER +
LIAM GILLICK:
SO IT GOES..
MUTE

   1/2

Povratak korijenima

Možda najveći šok s novim albumom Black Keys nastupio je kad sam shvatio da je od njihovih možda najuzbudljivijih albuma prošlo osam („El Camino”), odnosno čak devet („Brothers”) godina. Čak je i od njihovog posljednjeg albuma „Turn Blue” prošlo punih pet godina.

Dvojac Dan Auerbach – Patrick Carney sada se napokon vraćaju, nakon što su uzeli pristojnu pauzu kako bi se odmorili jedan od drugoga i okušali se u solo projektima i suradnjama s drugim izvođačima. Auerbach je ipak u tome imao većeg uspjeha, no možda ne koliko je očekivao, pa bi se i tu dalo tražiti razloge zašto se zaželio glazbenog „braka” u kojem je postigao slavu.

Da bi to napravili, Black Keys su se novim djelom vratili sasvim blizu početaka, pa je tako ovo prvi album još od „Magic Potion” iz 2006. kojega nije producirao Danger Mouse. Zato Black Keys sada zvuče sasvim u skladu s naslovom albuma – jednostavni bluzerski rock ogoljen od svih ukrasa kakvi su krasili njihove najuspješnije radove. Možda će time izgubiti nešto u međuvremenu privučenih fanova, no i dalje tu ima dosta toga što se lako lijepi na uši, posebno ako su one „baždarene” na zvuk sedamdesetih. Ako je potrebna i opisna ocjena, onda bi to bilo „vrlo solidan, ni blizu vrhuncima”.

BLACK KEYS
LET'S ROCK

NONESUCH
   1/2

Veliki oproštaj

Da budem sasvim iskren, ima već dosta godina kako sam izgubio vezu s Pere Ubu, jednim od avangardnih heroja početka osamdesetih. Nije ni čudo, cijeli niz njihovih albuma prošao je sasvim nezapaženo, sve dok kao da se nisu probudili unazad sedam-osam godina i zaredali s radovima koji su se bar približili nekim od vrhunaca s početaka karijere. No, ako ste bili njihov poklonik i ponadali se da će ta renesansa potrajati – stiže grubo otrežnjenje. David Thomas i društvo najavili su da će „Long Goodbye” biti baš to što naslov sugerira, oproštaj. Za to su se poslužili slavim kriminalističkim romanom Raymonda Chandlera, završnim u seriji o Philipu Marloweu.

Dodatna veza s Chandlerovim romanom, klasikom „tvrdokuhane” škole američkih krimića, jest i to što je Thomas našao mnogo inspiracije baš u vremenu kad je Marlowe istjerivao pravdu, s mnogo nostalgije za starim Los Angelesom i Kalifornijom. Naravno da u slučaju Pere Ubu to ne znači da ćete čuti uhu ugodne zvukove. Thomas je jedan od najupečatljivijih vokalista proizašlih iz novog vala, ali ako niste spremni na njegove vriske i ispaljivanje stihova, uz skoro kakofoničnu glazbenu podlogu, nemojte ni pokušavati. Ako ste pak u davnom „The Modern Dance” doista našli pokretač plesanja, „Long Goodbye” će biti odličan podsjetnik. A možda se i predomisle o nastavku karijere, kako su već znali raditi.

PERE UBU
LONG GOODBYE

CHERRY RED

Nenadmašna ponuda veličanstvenih Panamera.

Iskoristite ovu ograničenu ponudu i nabavite Panamera modele po neponovljivim uvjetima. Više detalja možete saznati u Porsche Centru Zagreb.

Porsche Centar Zagreb
Velimira Škorpika 21-23
10000 Zagreb
Tel.: 0800 0365
www.porsche.hr

Fotografija automobila je simbolična. Porsche Panamera Turbo modeli: prosječna kombinirana potrošnja goriva 10,4 l/100 km; kombinirana vrijednost specifične emisije CO₂: 238 g/km.

PORSCHE

BILO JEDNOM... U HOLLYWOODU QUENTIN TARANTINO

Zlatno doba Hollywooda

DEVETI FILM Quentina Tarantina ujedno je i jedan od najiščekivanijih filmova godine, a već sad poprilično je jasno kako bi mogao biti i jedan od najboljih. Naime, svjetska premijera filma održana je još krajem svibnja na filmskom festivalu u Cannesu, gdje je dobila čak šest minuta ovacija.

Glumačka postava najnovijeg Tarantinovog ostvarenja, i prema njegovim riječima možda pretposljednog, teško da je mogla biti ispunjena većim zvijezdama, a duo Leonardo DiCaprio/Brad Pitt mnogi su već počeli uspoređivati s legendarnim dvojcem Paulom Newmanom i Robertom Redfordom.

Uz Pitta i DiCaprija u filmu glume i sjajna Margot Robbie, tu su i Al Pacino, Dakota Fanning, Lena Dunham... a brojni kritičari film su već proglasili najboljim Tarantinovim ostvarenjem još od „Paklenog šunda“ (Pulp Fiction, 1994.)

Priča o zlatnom dobu Hollywooda prati Ricka Daltona, glumca na zalasku karijere (DiCaprio) i njegovog kaskadera i najboljeg prijatelja Cliffa Boothsa (Pitt) te njihova nastojanja da ožive posrnule karijere. Radnja se događa krajem 60-ih godina prošlog stoljeća u Los Angelesu, u vrijeme kad je svijet šokirala vijest o ubojstvu glumice Sha-

ron Tate (Robbie) od strane sljedbenika Charlesa Mansona.

Tarantinovi filmovi i inače su posveta umjetnosti koju najviše voli – filmu, a „Bilo jednom... u Hollywoodu“ pokazao se kao savršeno igralište za njegovo uobičajeno gomilanje referenci, bilo na klasike, bilo na opskurne filmove B produkcije, a ovaj put navodno dosta se referira i na vlastite filmove. Tarantino je zamolio kritičare da gledateljima ne upropaštavaju radnju *spoilerima*, no ono što se može zaključiti iz kritika je da gledatelje čekaju brojna sitna iznenađenja te jedno veliko za kraj.

U filmu će se postumno pojaviti i pokojni Luke Perry, zvijezda Beverly Hillsa koja je preminula 4. ožujka u 53. godini, nedugo nakon završetka snimanja.

Once Upon a Time... in Hollywood, SAD
REŽIJA Quentin Tarantino
ULOGE Leonardo DiCaprio, Brad Pitt, Margot Robbie, Kurt Russell, Al Pacino
ŽANR komedija, drama
U KINIMA 15. kolovoza

NAJIŠČEKIVANIJI HRVATSKI FILM U POVIJESTI

Vjerojatno nikad u hrvatskoj povijesti nije postojala pompa oko nekog filma kao što je to slučaj s ekranizacijom života jednog od najistaknutijih zapovjednika u Domovinskom ratu, generala Ante Gotovine.

No, prema prvim reakcijama iznimno bitna i zahvalna biografija nije dobila film kakav zaslužuje, čemu ide u prilog i činjenica da su mu na Pula film festivalu izmaknule sve glavne nagrade. Naime, nagrađeni su tek najbolji sporedni glumci, Olga Pakalović i Borko Perić, te Zvonimir Krivec koji je dobio Zlatnu arenu za najbolje specijalne efekte.

Poznavatelji opusa i stila Antuna Vrdoljaka i prije gledanja filma vjerojatno bi mogli pogoditi koje su mu „boljke“, a oni koji su ga već pogledali tvrde da je staromodan i patetičan. Osim filma, snimljena je i serija u osam nastavaka, a hoće li funkcionirati bolje u tom formatu, ostaje za vidjeti na jesen.

General, Hrvatska **REŽIJA** Antun Vrdoljak **ULOGE** Goran Višnjić, Mustafa Nadarević, Goran Navojec, Borko Perić, Tarik Filipović, Ivo Gregurević, Rene Bitorajac, Nataša Janjić, Armand Assante **ŽANR** biografija, drama, povijesni **U KINIMA** 8. kolovoza

FRANŠIZA KOJA NE POSUSTAJE

Otkako su se prvi put suočili u filmu „Brzi i žestoki 7“, agent američke Diplomatske sigurnosne službe Hobbs (Johnson) i bivši operativac britanske vojne elite (Statham) neprestano se sukobljavaju i pokušavaju uništiti. No, u devetom nastavku ove franšize (koja je na kino blagajnama dosad zaradila gotovo 5 milijardi dolara) dvojac se mora udružiti kako bi se suprotstavili genetski pojačanom anarhistu Brixtonu (Idris Elba).

Još jedan eksplozivni nastavak uspješnog serijala gledateljima možda neće ponuditi materijal za duboko promišljanje, no ljubitelji franšize ionako već znaju što od nje mogu očekivati, a to je visokobudžetna akcija na spektakularnim lokacijama, idealna za prikratiti vruće ljetne dane.

Brzi i žestoki: Hobbs i Shaw (Fast & Furious Presents: Hobbs & Shaw), SAD **REŽIJA** David Leitch **ULOGE** Dwayne Johnson, Jason Statham, Idris Elba, Vanessa Kirby, Helen Mirren **ŽANR** akcija, triler **U KINIMA** 1. kolovoza

HOTEL SPLIT

Split your time for business and pleasure

Spoj modernog poslovnog i ugodnog obiteljskog hotela u kojem će se svaki gost osjećati jedinstveno i uživati u sadržajima i usluzi bilo da se radi o odmoru ili poslovnom posjetu.

- HOTEL SE NALAZI NA PLAŽI
- KONFERENCIJSKA DVORANA (potpuno opremljena do 80 ljudi)
 - SALA ZA SASTANKE (potpuno opremljena do 40 ljudi)
 - BOUTIQUE GREEN HOTEL

FUJIFILM INSTAX MINI LIPLAY SMARTPHONE PRINTER CAMERA

Instaprint

MOĆNE KAMERE na pametnim telefonima postale su standard, no želite li isprintati fotografije, situacija je malo drugačija. Upravo zato svoje mjesto na tržištu pronašla je ova kamera/pisač koja će vam omogućiti gotovo printanje fotografije u trenutku.

S obzirom na to da uređaj prikazuje fotografije na digitalnom zaslonu, možete isprintati samo najbolje, a omogućuje vam i ispis fotografija s pametnog telefona, u slučaju da ga koristite za snimanje. Ovaj fotoaparatus koristi microSD kartice za pohranu do 850 fotografija po gigabajtu, no zaboravite li slučajno svoju memorijsku karticu, u memoriji fotoaparatus možete zadržati do 45 fotografija.

CIJENA: 148 \$ thegadgetflow.com

Nostalgija napada

C64

Najprodavanije osobno računalo u povijesti, Commodore 64, dobro poznato svima koji su odrastali u osamdesetim godinama prošlog stoljeća, vraća se na tržište u moderniziranoj verziji.

Retro Games najavio je kako modernizirani model, nazvan samo C64, stiže sa suvremenom tehnologijom (USB, HDMI), ali starim dizajnom. Sadržavat će već instalirane igre, ali imat će i USB port koji će vlasniku omogućiti instaliranje dodatnih igara i programa, koje će se moći skinuti iz arhive. Na tržište stiže početkom prosinca.

CIJENA: 140 \$ www.retrogames.biz

DEATH STAR FIRE PIT

Najopakiji roštilj u galaksiji

Ljubitelji „Zvezdanih ratova” diljem svijeta „odlijepili” su za roštiljem s motivom Zvijezde smrti iz njihove omiljene franšize. Golema borbeno vojna postaja iz fiksijskog svemira desetljećima je inspiracija za razne proizvode, a na red sad je došao i roštilj. Dostupan u dvije opcije, od nehrđajućeg čelika i od stakla, ovaj roštilj nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Teži otprilike 45 kilograma, a proizvođač nudi doživotnu garanciju.

Jedini problem, mislilo se, mogla bi mu predstavljati cijena, no sudeći prema potražnji, proizvođač s time nema nikakvih problema. Dostavlja se po narudžbi, a zbog silne navale kupaca proizvodnja vašeg roštilja traje 2-3 tjedna.

CIJENA: 2 400 \$

www.westcoastfirepits.com

RYDER GREY INDESTRUCTIBLE SHOES

Neuništive cipele

Jeste li ikad poželjeli cipele koje su dovoljno čvrste da u njima možete raditi baš sve, a opet dovoljno atraktivne da vas nije sram nositi ih? Ne tražite dalje. Ryder cipele napravljene su od kevlar vojničke kvalitete, što znači da su nevjerojatno čvrste, a istovremeno lagane. Dolaze u više različitih boja, a požurite li, možda ih uhvatite i na 50-postotnom popustu koji Ryder trenutno nudi.

CIJENA: 160 \$ www.indestructibleshoes.com

kronmedia

akcijska pretplata u tijeku
tel: +385 21 315440 ili +385 98 9832577
pretplata@kronomedia.hr, www.satoviinakit.hr

Vrijeme je...

...da i vi saznate kako funkcioniraju najsloženiji mehanizmi koje je ljudski rod izumio. Sve tajne visokog urarstva, ali i brojni noviteti i zanimljivosti iz svijeta satova i nakita u novom broju našeg časopisa. Uživajte.

ILUSTRACIJA TOMER HANUKA

Kućni poslovi

P: Zbunjuje me potpuna odsutnost volje kod moje žene da sudjeluje u kućnim poslovima. Volim kuhati, pa kuham. Volim i kad je kuća čista, pa onda čistim. A ona kao da postaje sve ljenija i ljenija sa sve četiri u zrak. Što da radim?

J.R., Omiš

O: Pretpostavljamo da si to rekao svojoj ženi i da ona ima drukčije shvaćanje svega. Jedan sociolog koji je proučavao načine na koje supružnici dijele zadatke kaže da mušev i žene prirodno, gotovo nesvjesno, uravnotežuju vrijeme koje provode radeći u kući i izvan nje. Ako je to točno, zanima nas

priznaješ li svojoj ženi zasluge? Tko se brine o financijama? Tko o rublju? Kupovini namirnica? Postavlja li stol i sklanja suđe nakon večere? Možeš je pitati da ti pomogne s tim, ili s pripremanjem hrane, to je i dobar način da provedete zajedno neko vrijeme.

S vedrije strane, neke studije pokazuju da muškarci koji rade većinu kućnih poslova imaju bolji seksualni život. A i vode ga na čistim plahtama.

P: Imam 24 godina i od puberteta imam fetiš na ženske gaćice, tange i bikini naročito. Nikad nisam ukradio nečije

gaćice, ali posudim gaćice moje cure kad nje nema kod kuće. Znam da postoje web stranice i časopisi posvećeni tome, ali želim znati ima li i žena koje imaju isti fetiš, i ima li internet stranica za žene koje traže momke koji vole gaćice. Moja savršena fantazija je da mi cura dopusti da držim njezine gaćice u ustima dok je ševim otpozadi. Jesam li čudak?

M.T., Osijek

O: Nisi čudak, ali kao što i sam kažeš – imaš fetiš, koji većina seksologa definira kao zaokupljenost nekim dijelom tijela, materijalom ili predmetom. To se razlikuje od parafilije, koja je zapravo fetiš koji vodi društveno neprihvatljivom ponašanju.

Kažeš da ne kradeš gaćice, ali nam baš i ne izgleda tako s obzirom na to da priznaješ da te privlači rublje tvoje djevojke. Ako joj ispričaš o svom fetišu, umjesto da kopaš po internetu, to će biti tvoj prvi korak prema dosezanju maštarije koju si opisao. Uobičajeno je mišljenje da je fetiš prepreka istinskoj intimi, ako si jače fokusiran na neki objekt nego što je to slučaj s tvojom partnericom. Pantifiliya je dovoljno česta da bi inspirirala brojne web stranice koje će rado profitirati od tvog fetiša i prodati ti gaćice koje je navodno nosila neka žena, premda nam nije jasno kako bi se mogla dokazati autentičnost. Ako osjetiš na njima muški miris, sumnjamo da će ti moći pomoći udruge za zaštitu potrošača...

P: Kad god sam mamuran, moj seksualni nagon raste. Brzo se oporavim od pijanstva, ali se sljedeće jutro narajcam čim pogledam skoro svaku ženu, i nisam se u stanju smiriti. Pretpostavljam da je to biokemijska reakcija nakon što mi tijelo probavi veliku količinu alkohola, ali nikad nisam čuo da se to ikome događa. Postoji li neko logično objašnjenje za moje ludilo jutro nakon pijanstva?

Tomislav iz Knina

O: Nisi usamljen. „Uspaljeni mamurluk” je dovoljno čest da se pojavi i u rječnicima žargona, ali malo je istraživanja koja bi objasnila što je uzrok. Neki teoretiziraju da ta pojava dolazi od ostataka omamljenosti od alkohola konzumiranog prethodne noći. Drugi misle da je povezano s primitivnijim oblicima svijesti koje nam donosi mamurluk: naša sposobnost dubljeg razmišljanja se smanjuje, a u prvi plan dolaze temeljne potrebe poput hrane i seksa. „Uspaljena gripa” je fenomen sličan tvom. Razmišljaj o tome kao o poremećaju koji ima svoje prednosti.

MOTORYACHTS CREATED FOR YOUR PLEASURE

MIRAKUL 40

MIRAKUL 30 HARDTOP/MIRAKUL 30S SPORT OPEN

PRODAJA I CHARTER:

GRGINIĆ JAhte d.o.o.

Markuševačka Trnava 7, 10000 Zagreb

tel/fax: 00385 1 2980 723,

gsm: 00385 92 2144 187, 098 417 600

e-mail: grginicyachting@gmail.com

info@grginic-mirakul.hr

www.grginic-mirakul.hr

**Villas & Resort
MIRAKUL**

Magnetofoni i trake za vrhunski zvuk

FRANJO TURK (61) IZ ZABOKA, AUDIOFIL, BIVŠI DJ I RADIJSKI VODITELJ, VLASNIK PORINA, VEĆ DUGI NIZ GODINA SAKUPLJA VRHUNSKE MAGNETOFONE I DOSAD JE PRIKUPIO ČAK 31 MODEL

snimio
**DARKO
DRAGČEVIĆ**

„Zvuk s magnetofona najbliže je onom osjećaju kada ste na snimanju u glazbenom studiju”, kaže Franjo Turk

POVRATAK ANALOGNOM ZVUKU nije novost, vinil se na velika vrata vratio na scenu i prodajnim brojkama iz godine u godinu premašuje očekivanja. Sličan *revival*, doduše u manjem obimu, događa se i magnetofonima. Iako naizgled inferiorna savršenom digitalnom zvuku, analogna tehnologija donosi nešto što digitalnoj nedostaje – prirodniji, bogatiji, življi, dinamičniji zvuk. Sve češće se na audiofilmskim sajmovima koriste upravo magnetofoni za „izvlačenje” onog najboljeg iz *high-end* audio komponenti. Nedaleko Zagreba, u

gradu Zaboku, pronašli smo idealnog sugovornika za ovu temu.

Franjo Frenki Turk bivši DJ, vlasnik disko klubova i radijski voditelj, danas vlasnik jedne od vodećih tvrtki za video produkciju u regiji, zaljubljenik je u vrhunski zvuk još od tinejdžerskih dana. Od prvog susreta s magnetofonima u radijskim postajama imao je želju posjedovati barem jedan magnetofon, a danas je ponosan vlasnik čak njih 31, koliko ih je uspio sakupiti u gotovo 30 godina svog hobija. Njegova impresivna kolekcija servisirana je od stručnjaka, svi su u besprijekornom stanju, a prikupio ih je sa raznih strana svijeta.

Turk je 2014. godine, na 21. diskografskoj nagradi Porin, osvojio nagradu kao redatelj i video producent u kategoriji „Najbolji video program” za *live* koncert „Majke u

Tvornici” u izdanju Croatia Records. Njegova se tvrtka bavi (www.video-profesional.hr) vrhunskom LED i video produkcijom, njegovi su LED ekrani sastavni dio opreme na koncertima svjetskih glazbenih zvijezda, tako je bilo na gostovanjima Pet Shop Boysa, Bryana Ferryja, Anastacije, Stereo MC's, Simply Reda, legendarnih Deep Purple...

PROFESIONALNI MAGNETOFONI oduvijek su bili vrlo skupi i posjedovali su ih uglavnom glazbeni studiji i radio postaje, rijetko ste ih mogli pronaći u dnevnim sobama čak i onih najvećih audiofila. Franjo nam otkriva kako su japanski proizvođači pred kraj zlatne ere magnetofona posve zanemarivali troškove proizvodnje ne bi li stvorili najbolje moguće uređaje – bila je to stvar prestiža.

Kako bi se osigurao vrhunski zvuk valja koristiti najbolje magnetofonske trake i druge hi-fi komponente najviše kvalitete. Turk je ponosni je vlasnik tzv. „monster receivera” tvrtke Sansui, G-6700, G-8700 DB, QRX-8001, a izdvaja model G 901 DB koji je najtraženiji i najomiljeniji dio Sansui linije za sve audiofile. Uz *receivere*, u kolekciji posjeduje

Zanimljivo je kako je upravo Turkova tvrtka na promociji prvog broja hrvatskog Playboya u veljači 1997. osigurala video ekrane

ZVIJEZDE FRENKIJEVE KOLEKCIJE

- 4-kanalni magnetofon **Technics RS 1700**, za koji je prije 30-ak godina trebalo izdvojiti godišnju plaću, dva primjerka 2-kanalnih magnetofona **Technics RS 1500** s legendarnim „U” vođenjem trake i mogućnošću sviranja sa dva ili četiri kanala
- 2-kanalni **Studer PR 99 MK III** proizvođača koji je bio sinonim za proizvodnju magnetofona korištenih na radio postajama gdje se i danas koriste za digitalizaciju analognih snimki
- Magnetofon **Teac X 2000 M** korišten u studijima i radio stanicama, čiji je frekventni raspon još prije 30 godina bio od 20 do 45 000 Hz čime i danas premašuje dinamiku CD-a, a ima i dbx sistem koji pročišćava sve šumove i nepravilnosti trake – rijedak i veoma tražen kao posljednji model s Teacove proizvodne trake
- Ponosan je vlasnik „Blue line” kolekcije tvrtke Pioneer koja je *must-have* svakog audiofila. Njihov 4-kanalni magnetofon **Pioneer PR 909** „auto reverse” u ono je vrijeme bio ispred svog vremena, s punih 27 kilograma težine te aluminijskim bezvremenskim dizajnom
- Posebno mjesto u kolekciji ima 4-kanalni magnetofon **AKAI GX 400 DSS** za tzv. „kvadro snimanje”, s frekventnim rasponom od 20 do 30 000 Hz. Proizveden je u svega nekoliko stotina primjeraka i prema

i dvadesetak *high-end* kasetofona uglednih proizvođača – Teac, Akai, Pioneer, Marantz, Technics, Sansui, Nakamichi i Aiwa.

TURK DODAJE kako je tržište polovnim magnetofonima vrlo dinamično, ponajprije radi kvalitete zvuka kojeg pružaju. Uostalom, prije nekoliko godina ugledni „The Absolute Sound” ustvrdio je kako magnetofon pruža bolji zvuk od najboljeg gra-

mofonskog sustava. Pa ipak, samo njemačka tvrtka Ballfinger danas proizvodi nove magnetofone, samo po narudžbi. Svi su modeli *vintage* dizajna, kupcima nude razne konfiguracije, a cijene variraju od desetak tisuća eura pa sve do 24 tisuće za *high-end* modele. „Tržište vrhunskih hi-fi uređaja vrlo je zahtjevno i proizvođači očajnički traže inovacije”, kaže njihov glavni inženjer. Sve i ako su inovacije stare više desetljeća...

- nekim informacijama na svijetu postoji možda još pedesetak primjeraka koji su u izvrsnom stanju, poput Frenkijevog. Riječ je o modelu iz 1973. godine koji je već tada imao (staklene) feritne glave koje traju vječno, a posebna su mu odlika plavi VU metri
- Između sedam ReVoxa izdvaja 2-kanalni magnetofon **ReVox C 270**, zadnji model tvrtke, iz 1988. godine
- 4-kanalni magnetofon **Sony TC 788-4** top je model Sonyja iz 1973. godine
- U kolekciji se nalaze i **AKAI** magnetofoni **GX 635 B (black edition)** – rijetki model u crnoj boji, te **GX 646** koji snima do 33 000 Hz i prethodnik je legendarnom modelu GX 747

Ljeto s Gariful potpisom

Osim glamuroznog restorana, tu su i **Vintage Wine bar**, klub **Seven** te luksuzna **Villa Gariful**. Sve za ljeto koje se ne zaboravlja, za potpuno iskustvo luksuza...

Posjetiti najsunčaniji otok Hvar, uživati u najljepšim zalascima sunca, doživjeti neponovljive doživljaje, okusiti vrhunske gastronomske specijalitete, kušati najbolja i najskuplja svjetska vina, odsjesti u prelijepim dizajnerskim vilama i sve to doživjeti na jednom mjestu – može omogućiti samo „Gariful”.

„Strast za kvalitetom i vrhunskom uslugom te posao u koji je utkano mnogo pažnje i ljubavi, pomogla nam je da sve svoje iskustvo pretočimo u kompletnu uslugu koju nudimo našim gostima koji teže vrhunskoj kvaliteti, luksuzima i neponovljivim iskustvima na odmoru”, kažu u jednom od najglamuroznijih hrvatskih restorana.

Gariful je smješten na prelijepoj hvarskoj rivi i nudi najkvalitetnije i najsvježije specijalitete čiji glavni sastojci su svježa, kvalitetna i domaća namirnica. Sedam brodica za ulov, uzgoj namirnica na vlastitoj farmi, fantastični recepti iz ruku najboljih hrvatskih kuhara predvođenih maestralnim Ivanom Sučićem – jamstvo su vrhunske gastronomije kojoj ćete se uvijek vraćati. Uz vrhunsko iće neizostavno je i piće jednake kvalitete, uz poseban naglasak na selekciju

Villa Gariful
pruža sav luksuz
mediteranskog
doma s pet
zvjezdica

vrhunskih vina i šampanjaca iz vinskog podruma koji broji preko 500 etiketa iz cijelog svijeta.

U Garifulu sve se radi sa srcem, strascu i velikom pažnjom, što gosti prepoznaju. Nezaboravno iskustvo ovdje su doživjeli gosti iz cijelog svijeta, poput princa Harryja, dizajnera Giorgia Armanija, boksača Vladimira Klička, glumica Demi Moore i Eve LaRue, glazbenika Jon Bon Jovija... Bila je tu i obitelj Sylvestera Stallonea, biznismen Roman Abramovič, proslavljeni nogometaši kao što su Luka Modrić, Ander Herrera, David De Gea, Luis Figo, Keylor Navas, Manuel Neuer i mnogi drugi....

– Kako bismo našim vjernim gostima pružili beskompromisnu kvalitetu i kad se ne nalaze u restoranu, brine se naš *Gariful Exclusive Concierge* te *Catering and Yacht Supply*. Na prvome mjestu nam je zadovoljstvo klijenta bilo da se radi o organizaciji privatnih večera, izvanrednih cateringa, najma privatnog aviona ili helikoptera, najma

Klub Seven
svaku večer
nudi ekskluzivne
tematske zabave
i ples do zore

najekskluzivnijih vila i jahta ili pak VIP pristupa top ljetnim zabavama i događanjima uz privatnu zaštitu i potpunu diskreciju. Garifulov stručni tim brine se da svaki detalj bude na svojem mjestu te da svaka želja bude ispunjena – govori dugogodišnji vlasnik Ivan Gospodnetić. I potom dodaje:

– Želite li uživati u najboljoj selekciji vrhunskih vina, pršuta i sira, unutar autentičnog i ugodnog interijera u samom centru Hvara – obavezno morate posjetiti i naš Vintage Wine bar. Osmišljen je kao prvi *wine bar* u Dalmaciji na najvišoj razini vinskog podruma s 5 zvjezdica. Ugodan ambijent, dugačka vinska lista vrhunskih vina te glazbena kulisa, u vrlo kratkom vremenu učinili su Vintage wine bar iznimno popularnim mjestom za druženje na otoku Hvaru.

A kako bi vrhunsko gastronomsko iskustvo iz restorana Gariful pretočili i u autenti-

čan doživljaj VIP večernje zabave, ponudili su klub Seven – ekskluzivno iskustvo za najzahvatljivije posjetitelje. Smješten je u jednom od najatraktivnijih prostora na Hvaru, s VIP prostorom i velikom terasom koja omogućuje sjajan pogled na more te pruža zajamčeno zadovoljstvo svake večeri uz najekskluzivnije tematske zabave tijekom tjedna, gdje gosti mogu uživati u maksimalnoj zabavi i plesu do zore, na intimniji i diskretniji način te uz pratnju glazbe vrhunskih svjetskih DJ-a.

Tu je i sav luksuz mediteranskog doma s pet zvjezdica, novi koncept odmora – Villa Gariful.

– Mi razumijemo potrebe naših gostiju kad je riječ o odmoru, kada se žele osjećati kao doma, ali uz sve povlastice vrhunskih dodatnih sadržaja koji su im dostupni na zahtjev. Villa Gariful, naša nova dizajnerski uređena rezidencija pruža pogled koji oduzima dah –

Gariful je smješten na prelijepoj hvarskoj rivi i nudi najkvalitetnije i najsvježije specijalitete čiji glavni sastojci su svježa, kvalitetna i domaća namirnica

na tirkizno more i Paklinske otoke, smještena svega nekoliko koraka od hvarske rive pune života. Ponosni smo što svim svojim gostima, od sada možemo omogućiti potpunu uslugu i pružiti im smještaj „luksuz doma – daleko od doma” uz vrhunske i neponovljive popratne sadržaje koje će njihov odmor učiniti izvanrednim iskustvom.

Što god činili, koju god uslugu ponudili našim gostima, s ponosom možemo reći kako je u svemu prisutan Gariful potpis – vrhunska usluga, besprijekorna kvaliteta te mnogo pažnje i ljubavi koju naš tim svakodnevno unosi u svaki detalj, s ciljem pružanja nezaboravnih luksuznih iskustava na otoku Hvaru – završava Ivan Gospodnetić. 🍷

SEKSUALNA SLIKA HRVATSKIH STUDENATA: od seksa za jednu noć do predbračne čistoće

Playboy je „preispitao” seksualni život naših studenata. Zaključak je da se seksaju nikad manje, ne zanima ih previše ni pornografska industrija, a znatan je i broj pobornika „čekanja do braka”

piše **NIKOL KOSTANJEVEČKI
& PAULA HAĐUR & SARA VUČILOVSKI**

U ovom trenutku 79 milijuna ljudi diljem svijeta vodi ljubav – i dok je rašireno mišljenje da tom broju pridonosi današnja „vrlo razuzdana omladina”, brojevi iznenađuju. Vjerovali ili ne, dokazano je kako se današnji mladi mnogo rjeđe upuštaju u seksualne odnose nego starije generacije, a znanstvenici su čak priznali da su zabrinuti zato što današnje generacije manje konzumiraju seks nego što su to mladi činili prije pedesetak i više godina.

Jedna od studija koja se usredotočila na ispitivanje seksualnih navika generacije rođene u '90-im godinama prošlog stoljeća došla je do zaključka kako je riječ o seksualno najmanje aktivnoj skupini nakon ekonomske krize u '30-im godinama prošlog stoljeća!

Svima je poznata ona rado korištena uzrečica „ah, ništa ne stignem”. Upravo se zato ne treba čuditi zašto razdoblje između prvog seksualnog kontakta i prvog seksualnog odnosa postaje sve kraće.

Ne samo što naša studentska populacija, odnosno osobe između 18 i 24 godine, nije dovoljno seksualno aktivna, već vrlo malo konzumiraju i pornografski sadržaj. Podaci jedne od najvećih pornografskih industrija, Pornhuba, kažu da samo 16 posto posjetitelja iz Hrvatske pripada toj dobnoj skupini.

No vječni studenti, odnosno populacija između 25 i 34 godine, uvelike podižu Hrvate na svjetskoj ljestvici držeći visokih 37 posto hrvatskih posjetitelja, a to najčešće čine koristeći mobilne telefone.

Ipak, ono što iznenađuje jest da prosjek ženskih posjetitelja u državama diljem svijeta iznosi samo 26 posto, a Hrvatice „vladaju” s visokih 35 posto. Netipičan se odgovor dobiva i na pitanje kada se „porniči” u Hrvatskoj najčešće gledaju. Odgovor na to pitanje je – ponedjeljak, u principu najdepresivniji dan u tjednu. Možda upravo ta silna količina stresa objašnjava zašto je, prema Pornhubu, ponedjeljak prepoznat kao najzanimljiviji dan za pregledavanje pornografije hrvatskih građana. U velikoj većini ostalih zemalja najpopularniji dan za pretraživanje seksualnog sadržaja je petak, dok je kod nas, zadnjih godina, zabilježen drastičan pad posjećenosti – upravo petkom.

U SVE SU SE TO uspjele uvući i računalne igre. Gledajući statistiku, postavlja se i pitanje služe li igre poput poznatog i popularnog Fortnitea samo za podizanje adrenalina ili i za seksualne maštarije jer su na popisu najpretraživanijih pojmova na Pornhubu upravo Fortnite i VR uz bok pobjedničkim pojmovima – MILF i anal. U Hrvata je pak omiljenija kategorija „mature”, pa Alexis Texas slovi za jednu od najpopularnijih pornozvijezda, ali tron dijeli s mladom Celestiom Vegom.

Poznati po guštanju, vinu i dobroj hrani, Dalmatinci vrlo često „zatvaraju” klubove, a možda baš njihova izdržljivost objašnjava zašto se Šibenčani na Pornhubu zadržavaju 48 sekundi dulje od hrvatskog prosjeka koji iznosi 10 minuta i 13 sekundi. Zagrepčani su na sredini ljestvice s odstupanjem od tri sekunde manje od prosjeka, a Ličani provode najmanje vremena, s minusom od 105 sekundi od prosjeka.

Iako hrvatska mladež očito nije kupila trendove starijih generacija, svejedno je valjalo ispitati što oni to točno rade između svoja „četiri zida”. Većina mladih nema ništa

Jedna od studija koja se usredotočila na ispitivanje seksualnih navika generacije rođene u '90-im godinama prošlog stoljeća, došla je do zaključka kako je riječ o seksualno najmanje aktivnoj skupini nakon ekonomske krize u '30-im godinama prošlog stoljeća

protiv seksa prije braka, ali još uvijek postoje one dvije krajnosti: seks za jednu večer i predbračna čistoća.

Lucija, studentica koja jednako dobro balansira između aktivnog fakultetskog, privatnog i seksualnog života, dosad je imala desetak partnera, ali kaže kako za seks sa nepoznatom osobom ipak razmisli dvaput.

– Dečke s kojima sam bila, upoznavala sam najčešće u klubu ili preko svog društva. Ne mogu reći da nisam razmišljala o toj lošijoj strani usputnog seksa – bolesti ili trudnoći, ali to su uvijek bili ljudi koje sam znala iz viđenja, tako da mi je nekako bilo lakše – kaže.

Govori da već neko vrijeme koristi kontracepcijske pilule, ali svejedno snažno zagovara i korištenje zaštite tijekom seksa jer, kako kaže, opreza nikad dosta.

Iako bi zbog ovakvog načina života vjerojatno mogla biti osuđivana kod mnogih, barem u Hrvatskoj, kaže nam kako bi mladi poput nje ipak trebali imati svoju granicu u seksu sa neznancima.

– Smatram da se granica povlači onda kada ta osoba više ni ne gleda tko joj se fizički sviđa, a tko ne, već uzme sve što joj se nudi. Svi imamo svoj tip i nikome se ne može svidjeti svatko, a onda kada netko prestane birati i završi u krevetu s bilo kim samo kako bi zadovoljio svoje seksualne potrebe, tada prestaje i neko samopoštovanje – rekla je.

NAŠA DRUGA SUGOVORNICA, studentica Marina, pobornica je „čekanja do braka”. Tvrdi kako ne razumije koncept tzv. *one-night stand* koji, po njoj, samo pokazuju „koliko neki ljudi samo ne znaju kontrolirati svoje nagone”.

Pitamo je što ju privuklo predbračnoj čistoći?

– Za mene je to nekako sveto, a uzor mi je prvenstveno nauk Crkve. Osim vjere, nekako i sama mislim da je to nešto gdje ti sebe daješ drugoj osobi u potpunosti, a to možeš jedino u braku kao najvišem činu ljubavi – objašnjava.

Otkrila nam je da postoji puno više mladih koji žive u čistoći nego što se misli:

– Itekako postoje mladi koji tako žive, samo što to nije neko popularno mišljenje, pa se o tome baš i ne govori.

No, vratimo se na onu zlatnu sredinu seksualno aktivne mladeži – mladima u vezama. Dobiti sat vremena nasamo sa svojom boljom polovicom zna često biti problem, pa traže alternative, u Hrvatskoj poznatije kao „fukodrom”. Iako su oni nastali prije svega kao posljedica nedostatka „svoja četiri zida”, dobro su poznati gotovo svima, pa čak i onima koji na takva mjesta ne zalaze.

Seks u autu možda se čini kao odlična ideja, ali prema Zakonu takav se čin vodi kao „omalovažavanja moralnih osjećaja građana” koje ljubavnike može koštati i do 5000 kuna ili pak mjesec dana zatvora. No, s obzirom na to koliko je sam pojam „fukodroma” raspostranjen u Hrvatskoj, upitno je koliko policija zaista kuca ljubavnicima na stakla automobila.

– Doduše, mog dečka i mene nikad nije uhvatila policija, ali su jednom došli na parking na kojem smo bili. Odjenući smo se u sekundi, ali su naletjeli na auto prije našeg tako da se nismo trebali ni odijevati – prisjeća se svog iskustva Lana, studentica iz Zagreba.

IAKO PROMATRANJE prekrasnog krajoлика studentima nikako nije glavna zanimacija u autu, svejedno im je važno da mjesta na koja zalaze budu ambijentalna, poput zagrebačkog Sljemena ili splitskog Marjana. Ni parkirališta na osami nisu „za baciti” – Novi Zagreb krcat je takvim mjestima, a zagrebačkim studentima ne smeta ni Krematorij, kao ni varaždinskim tamošnje groblje, mjesta pogodna za noćna „druženja”.

– Bila sam na otprilike pet takvih mjesta u Zagrebu i iskreno ih preporučujem. To definitivno nije bolje od kreveta i stana,

DEPOSITPHOTOS

Dobiti sat vremena nasamo sa svojom boljom polovicom zna često biti problem, pa traže alternative, u Hrvatskoj poznatije kao „fukodrom“

ali u situacijama kada nema mogućnosti, to je super opcija! – kategorična je Lana.

Neki parovi se zasite „fukodroma“, pa rješenje pronalaze u hotelima dobrog omjera cijene i kvalitete, premda su nekima parkinzi i šume vrsta fetiša, pa svoje strasti dovode na posve nove razine.

– Jedna cura s kojom sam svojedobno bio u šumi, imala je fetiš na javna mjesta, pa mi je rekla da se želi seksati na bilo kojem mjestu u Zagorju, gdje god zaželim – kroz smijeh priča student Ivan.

Istraživanja pokazuju da se granica stupanja u spolne odnose nije značajno promijenila tijekom godina, pa je tako prosječna dob ulaska u prve spolne

odnose kod mladića 17, a kod djevojaka 17.5 godina. Prosječna dob prvog poljupca najčešće je 14 godina...

Što se pak zaštite tiče, posljednje istraživanje Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo o zdravstvenom ponašanju učenika pokazalo je da je upotreba kondoma pala za 20 posto u odnosu na 2010. kada je iznosila 70 posto.

Usprkos tome, kondom je i dalje najkorištenije sredstvo kontracepcije jer jedini štiti i od neželjene trudnoće i spolno prenosivih bolesti. Ono što je zabrinjavajuće jest podatak da visok postotak mladih i dalje koristi nesigurne metode kontracepcije, kao što su prekidanje snošaja i računanje plodnih dana. 📉

Omiljeli „fukodromi“

ZAGREB

- Jarun (uz nasip)
- Zelena magistrala
- Put iza bolnice u Dubravi
- Sljeme
- parkiralište kod Krematorija
- parkiralište iza zgrade Ine

SPLIT

- plaža Žnjan
- plaža Duilovo
- plaža Kašjuni
- Turska kula

RIJEKA

- cesta od Kastva do Viškova
- Kozala (pokraj teniskih terena)
- Poligon autoškole kraj stadiona Kantrida
- Brodogradilište „Viktor Lenac“

OSIJEK

- Pampas (streljana), odmah kod Drave
- Južna obilaznica (poznato kao i „Sukuzka“)
- Katakombe na lijevoj obali Drave

Novo lice hrvatske rukometne dinastije

Dok je u Ligi prvaka novac već dugo ključan faktor uspjeha, što znači da momčadi s tanjim budžetima mogu samo slučajnošću ili fanatizmom zalutati na Final Four, u SEHA ligi **PPD Zagreb** uživa puno ozbiljnije mjesto u hijerarhiji

piše **VLADIMIR ZRINJSKI**

Početak rukometne sezone posljednjih nekoliko godina sa sobom gotovo uvijek nosi ista pitanja. Je li PPD Zagreb spreman za napad na naslov u SEHA ligi? Može li s osvježenim kadrom u Ligi prvaka napraviti korak više nego u prethodnoj sezoni? Hoće li mu netko u domaćim okvirima preoteti primat i zaustaviti dominaciju?

U redu, s ovim smo posljednjim preterali. Nitko, naime, osim Zagreba tijekom proteklih nekoliko godina nije ni bio prvak Hrvatske. Dvadeset i sedam izdanja domaćeg prvenstva, dvadeset i sedam identičnih epiloga. Superiornost kakvu bi bilo teško pronaći i u globalnim okvirima, u bilo kojem sportu...

Kad je već tako, onda u javnosti može odjeknuti samo rezultat u međunarodnim okvirima, i to je ono na što će „zagrebaši“ ciljati kad se početkom rujna uskovitla rukometna prašina.

SEHA liga početak će 3. rujna, a osam dana kasnije dignut će se zastor i na Ligi prvaka, u kojoj je Zagreb smješten u skupinu A zajedno s PSG-om, Barcelonom, Flensburgom, Aalborgom, Pick Szegedom, Everumom i Celjom. Na prvi pogled, reklo bi se, „skupina smrti“, premda je trener Branko Tamše odmah nakon ždrijeba komentirao da Zagreb može biti ravnopravan svima osim dvama velikanima – PSG-u i Barceloni.

– Smješteni smo u zanimljivu skupinu u kojoj dvije momčadi odskaču kvalitetom. S ostalima se možemo nositi pod uvjetom da smo kompletni i zdravi. Susrest ćemo se s nekoliko različitih stilova i načina igre, od danskog i norveškog, do španjolskog s Cindrićem i francuskog s braćom Karabatić – analizirao je slovenski strateg.

Prošle je sezone hrvatski prvak kroz ušicu igle prošao u nokaut fazu natjecanja, premda prvi dio sezone nije obećavao.

U nijednom od osam izdanja SEHA lige nije se dogodilo da završni turnir najbolje četiri momčadi prolazi bez PPD-a

Nakon šest kola na kontu su stajale samo jedna pobjeda i jedan remi. Ipak, Zagreb je do kraja grupne faze u Areni „nanizao“ Celje, Motor Zaporozhje i Skjern, pridodao tome remije s Nantesom i Pick Szegedom te kao posljednji ulovio vizu za osminu finala.

Proljeće je, međutim, kratko trajalo: Vardar se prvo prošetao Arenom na krilima Igora Karačića i Dainisa Krištopansa, a onda s Čupićevih devet golova u uzvratu potvrdio prolaz i stavio točku na eurosezonu našeg najtrofejnijeg rukometnog kluba.

Kakve su perspektive u novoj sezoni? Mnogo će toga, prema Tamšeovim riječima, ovisiti o zdravstvenom kartonu, ali i kemiji u svlačionici koja već po običaju doživljava temeljit redizajn. Otišli su Leon Šušnja, koji je nakon pet sezona prešelio u Wislu, Tin Kontrec koji se pridružio Gummersbachu, a osim njih i Nikola Potić (Lübeck) te još ranije Senjamin Burić (Nantes) i Urh Kastelic (Göppingen).

U međuvremenu je vratarsku poziciju pojačao Matej Ašanin, a naročita gužva vladat će na poziciji pivota. Nakon Darko Stojnića i Kristiana Bećirija, Zagreb je u svibnju potvrdio transfer reprezentativca Marina Šipića (23), kojega se unaprijed proglasilo budućim liderom momčadi.

– Ekipa koju smo složili vrlo je mlada i potentna. Izuzev Horvata i Bičanića svi su došli iz generacija između 1994. i 1997. i već su se etablirali kao reprezentativci ili potencijalni reprezentativci. Ovaj će kadar uz dobar rad imati sve preduvjete da postane tvrd orah za sve, pa i najbolje europske momčadi – tvrdi direktor PPD-a Vedran Šupuković.

Šipić pak smatra da će borba za minutažu sa Stojnićem i Bećirijom pozitivno utjecati na svu trojicu, iz čega bi trebala profitirati momčad.

– Poznajem i jednoga i drugoga, obojica su veliki borci koji idu do maksimuma.

Sva finala SEHA lige

2019.	Vardar – PPD Zagreb	26-23
2018.	Vardar – PPD Zagreb	26-24
2017.	Vardar – Veszprém	26-21
2016.	Veszprém – Vardar	28-26
2015.	Veszprém – Meškov	32-21
2014.	Vardar – Meškov	29-27
2013.	Zagreb – Vardar	25-24
2012.	Vardar – Metalurg	21-18

PPD Zagreb u posljednjih osam sezona

Sezona	Liga prvaka	SEHA liga
2018./19.	1/8 finala	2. mjesto
2017./18.	skupina	2. mjesto
2016./17.	1/8 finala	4. mjesto
2015./16.	četvrtfinale	3. mjesto
2014./15.	četvrtfinale	3. mjesto
2013./14.	skupina	3. mjesto
2012./13.	skupina	pobjednici
2011./12.	četvrtfinale	3. mjesto

Branko Tamše poznat je po radu s mladim igračima pa se veselim prilici što ću od njega učiti – govori Šipić.

Kako će izgledati ostatak momčadi, bit će jasnije po završetku prijelaznog roka, no šušalo se da Zagreb pregovara i s jednim bivšim reprezentativcem, svojim nekadašnjim igračem Markom Kopljarom, a u

talonu kao opciju čuva Srbina Predraga Vujina. Kako god završilo transfer-žongliranje, činjenica je da će predstojeća europska sezona imati dodatni značaj, budući da od 2020./21. Liga prvaka kreće s novim formatom, u kojem će se mjesta dodjeljivati sukladno nacionalnim koeficijentima. U prijevodu, svaki je bod bitan.

Dvadeset i sedam izdanja domaćeg prvenstva, dvadeset i sedam identičnih epiloga. Superiornost kakvu bi bilo teško pronaći i u globalnim okvirima, u bilo kojem sportu

I dok je u Ligi prvaka novac već dugo ključan faktor uspjeha, što znači da momčadi s tanjim budžetima mogu samo slučajnošću ili fanatizmom zalutati na Final Four, u SEHA ligi Zagreb uživa puno ozbiljnije mjesto u hijerarhiji.

U nijednom od osam izdanja lige nije se dogodilo da završni turnir najbolje četiri momčadi prolazi bez PPD-a, uz napomenu da su tijekom protekle dvije sezone bili finalisti (oba puta poraženi od Vardara), a 2012. su se okitili naslovom.

U prosjeku je Zagreb treći najuspješniji klub SEHA lige, iza Vardara (5 naslova) i Veszpréma (2) koji će se najesen ponovno vratiti u staro društvo, nakon što su lani uzeli kratku pauzu. Novost je da će se ove godine igrati u drugačijem formatu nego dosad: 12 sudionika bit će podijeljeno u dvije skupine, a grupna faza imat će deset kola. Nakon toga kreće doigravanje kroz koje će se tražiti putnici na Final Four. Osim toga, Zagreb će od ove sezone domaće utakmice igrati u maloj dvorani Doma sportova, umjesto u Podsusedu, što bi trebalo rezultirati i boljom atmosferom.

Glavni razlog promjene formata bilo je smanjivanje broja utakmica kako bi sudionici SEHA lige imali veće izgleda u Ligi prvaka, a predsjednik lige Mihajlo Mihajlovski uvjeren je da će se natjecanje svakom sezonom dizati na sve veću razinu.

Prema onome što smo mogli vidjeti dosad, obećanje ne zvuči nerealno. Dovoljan je pogled na listu nedavnih sudionika Final Foura Lige prvaka (Vardar kao dvostruki osvajač te Veszprém) da se zaključi kako se na ovim prostorima još uvijek igra prvorazredni klupski rukomet.

Hrvatski fanovi s pravom očekuju da će pomlađeni i osnaženi Zagreb u njegovoj hijerarhiji opet zauzeti važno mjesto.

member of **enna** energia naturalis

Ponosno uz
**Rukometni klub
PPD Zagreb!**

RUKOMETNI KLUB
PRVO PLINARSKO DRUŠTVO
Z A G R E B

OSIM NA TERENU, PRATITE NAS I NA
DRUŠTVENIM MREŽAMA

www.ppd.hr

*Giuliana
Ganni*

Bujna Bugarka triput se pojavila na naslovnici Playboya, dvaput je dogurala do finala Big Brothera, vole je televizijske kamere, a broj pratitelja na društvenim mrežama iz dana u dan raste. Otkrijte zašto je tome tako na stranicama koje slijede...

snimio **IVAILO STANEV**

Kad će čovjek opet na Mjesec?

Prošlo je pedeset godina otkako su prvi ljudi zakoračili na Mjesec, no nije malo onih koji i dandanas tvrde da čovjek zapravo nikad nije bio na Mjesecu. Trojica naših znanstvenika, Saša Ceci, Ante Radonić i Goran Hudec, „razbila” su za Playboy teorije teoretičara zavjere

piše **TEDDEA SENJANOVIĆ**

vo je mali korak za čovjeka, ali velik za čovječanstvo, općepoznata je rečenica koju je izgovorio Neil Armstrong 21. srpnja 1969. godine u 3 sata i 54 minute, prema našem vremenu, kada je izašao iz modula i kao prvi Zemljanin zakoračio na Mjesec.

Pola stoljeća nakon najvećeg astronautičkog pothvata nitko nije „osvojio” neki novi nebeski objekt i napravio veći skok od zapovjednika Apolla 11 Neila Armstronga, pilota komandnog modula Michaela Collinsa (koji jedini od trojice astronauta nije hodao Mjesecom već je čekao kolege u komandnom modulu) i pilota lunarnog modula, Edwina „Buzza” Aldrina. Misija Apollo s legendarnim trojcem dosegla je vrhunac i odvela ljude na mjesto o kojem su mogli samo sanjati...

Priča je započela 25. svibnja 1961. godine kada je tadašnji predsjednik Sjedinjenih Američkih Država John F. Kennedy u govoru naciji najavio ostvarenje dotad nedostižnog cilja za čovječanstvo – slanja ljudske posade na Mjesec. U pitanju su bili ugled i čast Amerikanaca koji su debelo zaostajali za sovjetskim uspjesima u svemirskim pothvatima te je nadmetanje dvije sile u tome tko će prvi „osvojiti” Mjesec zasigurno doprinijelo ekstremno brzom razvoju tehnologije u nadolazećim godinama.

Sve je bilo usmjereno prema jednom jedinom cilju: omogućiti ljudskoj posadi sigurno slijetanje na Mjesec i siguran povratak kući. Program Apollo bio je pun inovacija te raznih improvizacija ne bi li cilj bio ostvaren u osam godina koliko je trebalo da na tisuće ljudi koji su radili na njemu uspiju stvoriti tehnologiju dovoljno naprednu za ostvarenje vizije američkog predsjednika.

Počeci istraživanja i pripremanja za ovaj veliki pothvat nisu bili nimalo lagani te nisu ulijevali nadu kada je u pitanju uspješan završetak programa. Astronauti Gus Grissom, Ed White i Roger Chaffee 1967. godine smrtno su stradali u misiji Apollo 1, zbog požara u kapsuli tijekom testiranja (takva sudbina zamalo je 1970. zadesila i posadu misije Apollo 13, kojima je eksplodirao spremnik sa kisikom na letu do Mjeseca). Ipak, nakon Apolla 11 još je pet misija programa Apollo sletjelo na Mjesec u razdoblju od 1969. do 1972. godine...

Pothvat Apolla 11 s obzirom na tadašnju tehnologiju bio je vrlo riskantan o čemu govori i činjenica da je američki predsjednik imao i spremljen govor u slučaju da se astronauti ne vrate živi...

Tog 16. srpnja 1969. godine divovska raketa Saturn V, koja je nosila svemirski brod s posadom, lansirana je iz Svemirskog centra John F. Kennedy, a četiri dana kasnije astronauti su slijetjeli na Mjesec i tamo boravili točno 21 sat i 31 minutu prije povratka na Zemlju.

Događaj su pratili milijuni gledatelja koji su svjedočili trenutku kada je Armstrong, šest i pol sati nakon slijetanja na Mjesec sišao s postolja lunarnog modula te izgovorio svoju čuvenu rečenicu.

UNATOČ BROJNIM DOKAZIMA koji nam potvrđuju kako se ovaj događaj zaista dogodio te činjenici da su razne teorije koje se redom oslanjaju na pseudoargumente i krive interpretacije fizikalnih pojava u svemiru do sada znanstveno odbačene kao neosnovane, nije malen broj onih koji i danas vjeruju u jednu od najpoznatijih teorija zavjere koja glasi – čovjek zapravo nikada nije sletio na Mjesec.

Gijelu priču započeo je Bill Kaysing koji je od 1957. do 1963. godine radio u kompaniji Rocketdyne, a koja je između ostalog projektirala raketne motore za raketu Saturn V. On je tvrdio kako je za vrijeme svoga rada za Rocketdyne uvidom u dokumentaciju otkrio kako Amerika nije imala tehnološkog iskustva za takav pothvat s obzirom na velike probleme koje su imali za vrijeme projektiranja raketnog motora F-1.

Saša Ceci

Unatoč tome što je Amerika neko vrijeme zaista imala problema s projektiranjem rakete, činjenica je da Kaysing nije bio znanstvenik, već prvostupnik engleskog jezika pa je teško vjerovati da je mogao razumjeti znanstvene probleme objašnjene u spisima. Osim toga, tu je tvrtku napustio čak šest godina prije slijetanja na Mjesec te prije prvog testiranja motora F1. Ipak, nekima je i njegova riječ bila dovoljna...

Emisije poput one američkog FOX-a „Conspiracy Theory: Did We Land on the Moon?” koja je emitirana 2001. godine, omogućile su sve brži razvoj takvih teorija. Svojedobno je provedena anketa koja je poka-

Tehnička pitanja lako objašnjiva od ljudi koji se bave znanošću, nisu svih ovih pola stoljeća bila dovoljna da razuvjere mnoge. Tu je i ono koje skeptici uporno ponavljaju – zašto nitko više ne ide na Mjesec?

zala da čak 25 posto Amerikanaca vjeruje da je taj događaj bio namješten.

Stoga smo odlučili razgovarati s tri hrvatska znanstvenika, fizičarom **Sašom Ceci-jem**, astronomom **Antom Radonićem** te astronautičarom **Goranom Hudecom**. Pitali smo ih da nam prokomentiraju neke od najpoznatijih argumenata teoretičara zavjera koje oni koriste ne bi li dokazali da čovjek zapravo nikada nije bio na Mjesecu.

RAKETA NEMA DOVOLJNO GORIVA da odnese astronaute do Mjeseca, budući da odmah pri napuštanju atmosfere odbaci najveće spremnike goriva, prvi je adut „nevjernih Toma”.

Ante Radonić kaže da osobe koje vjeruju takvim tvrdnjama ne znaju ni osnove o raketama-nosačima:

– Svatko sa znanjem srednjoškolske fizike može izračunati da sve štima u vezi odbacivanja najvećih dijelova rakete prije ulaska u orbitu oko Zemlje. U početku leta mnogo se goriva troši na svladavanje težine same rakete. Svatko se može uvjeriti da je kod raket-nosača prvi stupanj obično najveći, a postiže najmanju promjenu brzine. To se može provjeriti kod mnogobrojnih raketa koje su danas u uporabi. Uputiti nešto iz orbite oko Zemlje prema Mjesecu, to zahtijeva daleko manje goriva nego što je potrebno za let od površine Zemlje do orbite – objašnjava.

I astronautičar Goran Hudec tvrdi kako je ova teorija apsurdna te dodaje:

– Teoriju kretanja rakete objasnio je Konstantin Ciolkovski, ruski znanstvenik, izumitelj, poznat i kao „otac astronautike”. Teoretski proračuni raketa i tisuće snimaka letova raketa u orbitu i dalje potvrđuju da je teorija točna i da se raketama sigurno može doletjeti do Mjeseca.

Neke je, pak, mučilo i pitanje otisaka na Mjesecu. Naime, ako na njemu ne postoji vlaga, kako to da je otisak stopala astronauta bio toliko oštar o čemu svjedoče brojne fotografije.

Fizičar Saša Ceci to nam je objasnio jednostavnim primjerom. Iako smo svi naučili da za vrijeme šetnje po pješčanoj plaži tragovi na vlažnom pijesku budu puno oštrij, nego na suhom, i za ovaj „problem” postoji logično objašnjenje:

– Zrna pijeska na plaži su glatka zbog djelovanja valova. Mjesečeva prašina je oštra i šiljata, poput vulkanskog pepela. Zato tragovi u suhom pijesku na nekoj plaži na Zemlji nisu baš čvrsti. Kao da od pikula ili oblutaka pokušavamo napraviti zid. No od oštrog šiljatog kamenja možemo napraviti vrlo lijep i prilično čvrst suhozid, na kakve

često možemo naići na našoj obali i otocima.

Trag u šiljatom i suhom pijesku na Mjesecu je poput tog suhozida. I to nije sve. Naime, taj zid na Mjesecu može biti puno veći nego na Zemlji, a da ima istu stabilnost, jer je gravitacija – dakle, težina pijeska odnosno kamenja – na Mjesecu šest puta manja. Zbog toga bi tragovi na Mjesecu bili veći, odnosno viši i stabilniji, čak i da je tamo običan suhi pijesak s neke plaže na Zemlji – tumači Ceci i nastavlja:

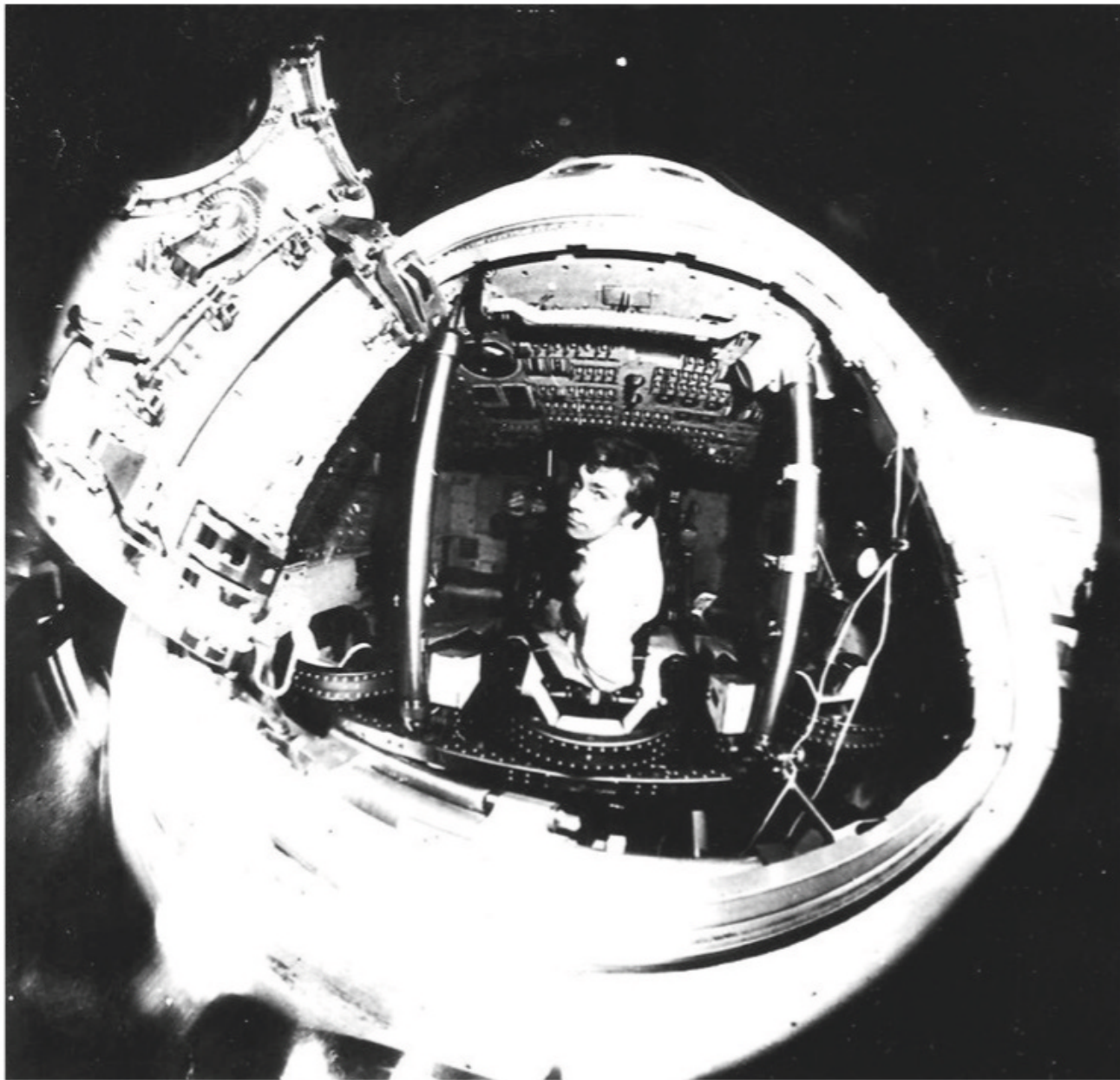
– Još jedan važan efekt koji daje stabilnost tragovima je izloženost mjesečeve površine jakom ionizirajućem zračenju iz svemira. Mjesec nema atmosferu niti magnetsko polje kao Zemlja, pa sve kozmičke zrake punom snagom udaraju u tlo. Tada se događa nešto slično onome što se događalo na ekranima onih prastarih televizora s katodnom cijevi – električki bi se nabili i privlačili bi prašinu. Slična stvar se događa i s prašinom na Mjesecu.

Možda je dobro spomenuti i da su u jednoj od epizoda „Razbijača mitova”, popularnog američkog znanstvenog showa na Discovery Chanellu, pokazali da će čak i tragovi na Zemlji biti vrlo slični onima na Mjesecu ako se koristi sličan sastav prašine i ako se trag ostavlja u vakuumu (pa nema vjetrova, niti našeg najvećeg ubojice – propuha). Može, dakle, i bez elektrostatskog naboja i s dosta većom silom težom..

TEORETIČARI SU KAO „DOKAZ” koji ide u prilog njihovim tvrdnjama pronašli i na snimkama te ustvrdili da su astronauti jako nisko skakali na površini Mjeseca, najviše 60 centimetara, ništa više od prosječnih skokova na Zemlji. Zaključuju da bi, budući da Mjesec sadrži samo jednu šestinu Zemljine gravitacije, na njemu trebali skakati mnogo više. Također, tvrde da kada bi se ubrzale snimke, izgledalo bi da astronauti hodaju potpuno normalno, kao i na Zemlji, prema čemu zaključuju da su scene snimljene u Hollywoodu.

Naši znanstvenici opovrgavaju i ovu tvrdnju.

– Uopće nije istina da kad se ubrzaju snimke hod astronauta izgleda normalan. Astronautima je bilo teško kretati se u glomaznim odijelima koja nisu bila dovoljno savitljiva. Težina jest šest puta manja, ali masa je uvijek ista. Njihova masa s odijelom bila je oko 160 kilograma. Kod poskakivanja ta velika masa ne dopušta tako lako ubrzavanje. Sa slabim ubrzanjem ne postizete dovoljnu početnu brzinu koja vam je važna za maksimalnu visinu skoka. Osim toga, astronauti su morali pažljivo hodati jer kod poskakivanja duže ostajete iznad tla nego na

Goran Hudec u kabini Apolla 8, koji je letio oko Mjeseca (snimljeno 1969. godine)

Zemlji i tom prilikom je teže održati ravnotežu, pogotovo kad imate masu od oko 160 kilograma – pojašnjava Radonić.

– Nije u pitanju natjecanje u skakanju, nego kretanje po nepoznatom terenu – dodaje Hudec, dok Ceci napominje kako bi nezgodan pad pri skokovima mogao oštetiti skafander i ugroziti astronautov život,

čime objašnjava to što se nije vidjelo previše skokova:

– Neil Armstrong je rekao da je napravio nekoliko malo većih skokova i kad je prvi put izgubio ravnotežu, odustao je od toga. Osim toga, postoji i snimka kad se Armstrong po stepenicama penje u lunarni modul i u jednom trenutku se odbaci u vis prema vratima modula – procjena je da je taj skok bio debelo iznad metra!

ASTRONAUTI SU BILI u konstantnoj borbi sa životom i smrću te ih je, kao što kažu naši znanstvenici, mogao ubiti samo krivi doskok koji bi oštetio skafander. No, što ih je još moglo ubiti? Jedna od teorija s kojom se vole služiti zagovaratelji teorije zavjere je i ta da astronauti nisu mogli preživjeti radijaciju u Van Allenovim pojasevima.

– Let kroz Van Allenove pojaseve je trajao prekratko da bi zračenje ostavilo trajne posljedice. Dugotrajni letovi čovjeka u orbiti oko Zemlje, izvode se ispod Van Allenovih pojaseva. Smatra se da su dugi letovi oni poput putovanja do Marsa, koji bi trajao oko 8 mjeseci – govori nam Hudec.

Ceci dodaje kako su napravljeni brojni proračuni i eksperimenti te su slane brojne letjelice koje su nosile mjerne uređaje i razna živa bića, ne bi li se testiralo zračenje

i opasnosti koje bi mogle utjecati na ljudsku posadu:

– Ispostavilo se da je u tom područjima zračenje zaista puno jače. Magnetsko polje Zemlje uhvati visokoenergetske nabijene čestice iz kozmičkih zraka, prvenstveno protone i elektrone, i zadrži ih u tim područjima gdje se one vrte oko silnica magnetskog polja i putuju prema magnetskim polovima Zemlje. Kad konačno uđu u atmosferu, tamo stvaraju onu prekrasnu polarnu svjetlost.

No, utvrđeno je i da su ti pojasevi takvog oblika da se mogu napraviti putanje prema Mjesecu koje zaobilaze područja s najvećom radijacijom. Mogu se poduzeti i neke dodatne zaštitne mjere pa da se primljene doze zračenja tijekom prolaska kroz njih svedu na prihvatljivu mjeru – tvrdi Ceci.

Danas mnogi sateliti prolaze bez većih problema kroz te pojaseve te, kako kaže naš fizičar, i sama Međunarodna svemirska postaja povremeno prolazi kroz unutarnji pojas koji se zna spuštati i do samo 200 kilometara visine (postaja je na oko 400 km).

Uostalom, da je doista nemoguće bilo preživjeti prolazak kroz Van Allenove pojaseve, Sovjeti bi to znali s obzirom na brojna istraživanja koja su proveli te teško da bi tu informaciju čuvali za sebe...

ČESTO SE U pseudoznanstvenim emisijama koje su sugerirale kako čovjek nije bio na Mjesecu, moglo čuti kako je neobično što se na gotovo nijednoj fotografiji Apollo misija ne mogu vidjeti zvijezde na nebu. Za njih je to bio dokaz da je nebo bilo samo crna kulisa u studiju te da se NASA nije ni trudila postaviti lažne zvijezde jer bi mogle biti postavljene na krivim koordinatama. Osim toga, navode kako se na nekim različitim fotografijama sa Mjeseca vide isti krajolici u pozadini (brijegovi i planine). Teoretičari zavjera to interpretiraju kao identične kulise koje se koriste na različitim lokacijama.

No i to je lako objašnjivo...

– Svaki pravi foto amater zna da se zvijezde ne mogu snimati tako lako. Po noći možete snimiti zvijezde ako imate dobar mrak i ako vam je ekspozicija dovoljno dugačka. Na Mjesecu se mogu snimiti zvijezde po danu. Međutim, u tom slučaju ekspozicija vam je predugačka i teren na Mjesecu vam potpuno pobijeli na slici odnosno pocrni na negativu. Teoretičari zavjera ovdje su pokazali da ne znaju ni ono što znaju obični foto amateri – kaže Radonić.

I Ceci nam objašnjava kako se samo tu i tamo pojavi neka noćna fotografija sa Međunarodne svemirske postaje koja ima zvijezde:

Ante Radonić

– Postoji nekoliko fotografija iz misija Apollo koje su snimane s dužom ekspozicijom. No praktično sve ostale snimke iz svemira neće prikazivati zvijezde – kazao nam je fizičar.

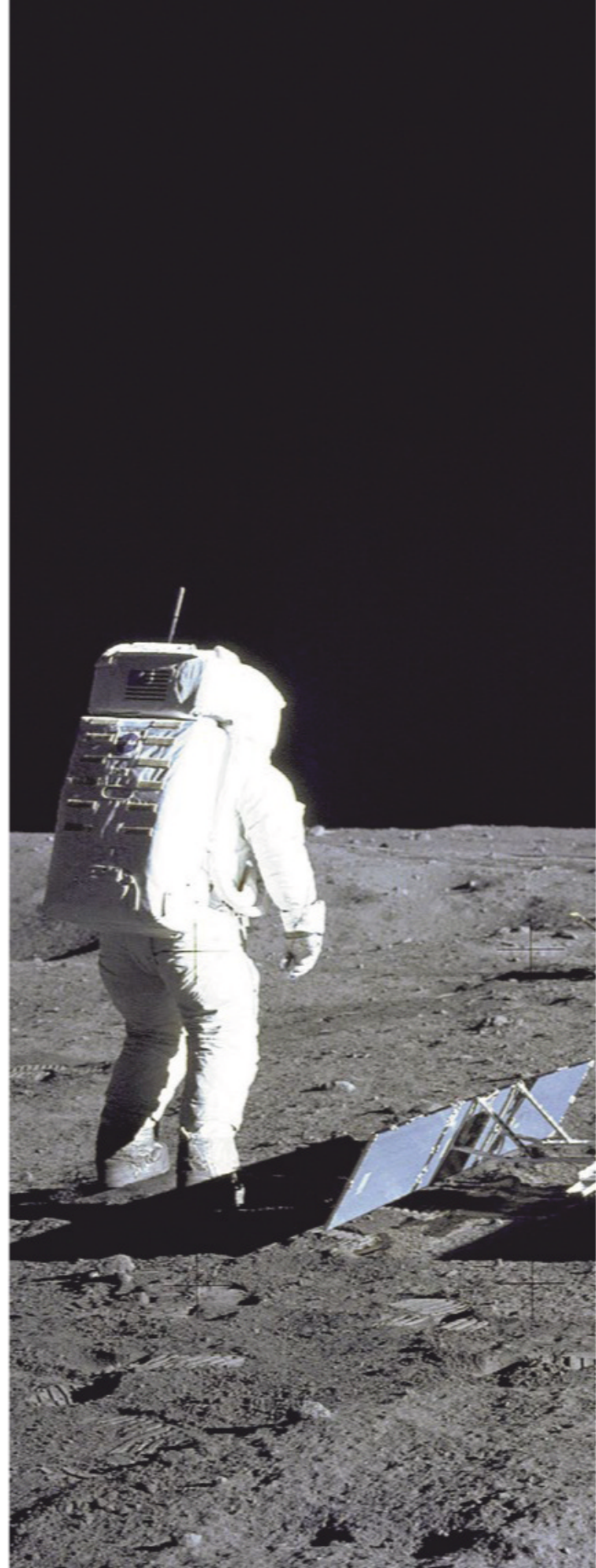
Kada su u pitanju isti krajolici na fotografijama i to je Radonić jednostavno objasnio:

– Stvar je u tome, da ako su planine dovoljno velike i dovoljno daleko, da se možemo pomaknuti i nekoliko stotina metara od ili prema njima i nećemo primijetiti nikakvu promjenu u njihovom obliku niti visini. Upravo to se dogodilo na toj fotografiji. Astronauti su se pomaknuli prema planinama i fotografirali ih. Točnije, fotografirali su tlo koje dominira donjom polovicom fotografije, a na gornjoj se vide i te famozne iste planine.

Postoji i slučaj gotovo istih pozadina s misije Apollo 16, kad su prvi dan bili na jednoj lokaciji, a drugi dan na više kilometara udaljenijoj, a pozadine na fotografijama su bile identične. Kako je to moguće?

– Doista postoje te fotografije, označene su s Prvi dan i Drugi dan. No, pokazalo se da

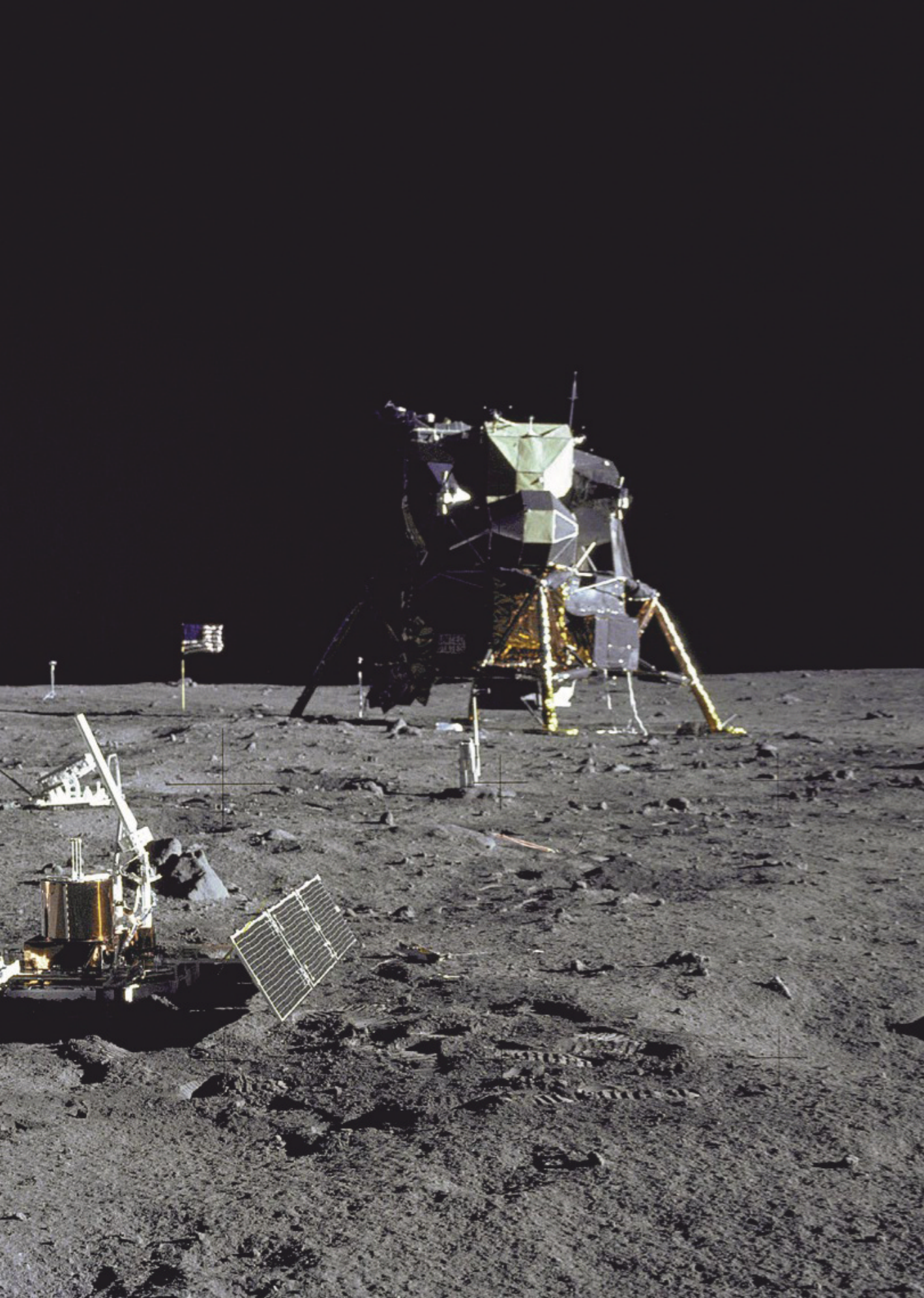
I trojica hrvatskih građana sudjelovala su u slanju prvih ljudi na Mjesec – Milojko Mike Vucelić, Tino Trepo i Anton Cvjetković

su te dvije fotografije snimljene na istoj lokaciji, zaista u dva različita dana, ali u intervalu od samo sedam minuta. Pa nije čudno je da je to izazvalo određenu zabunu. Zato je naravno bolje na fotografijama imati i sate i minute, a ne samo dane – navodi Ceci.

NEKI SU IŠLI TOLIKO DALEKO da su se pitali tko je uopće snimio Armstronga?

– Svatko tko je gledao prijenos s Mjeseca, jasno mu je. TV kamera je prenosila silazak Armstronga, a bila je na donjem dijelu letjelice. Kad je sišao, Armstrong je kameru (crno-bijelu) postavio na stalak nedaleko od modula da snima aktivnosti astronauta. Kad je riječ o snimljenim filmovima, na slikama je obično Aldrin kojeg je snimao Armstrong. Ako je astronaut na samim vratima, to je

onda Aldrin jer je Armstrong prvi izašao i zadnji se vratio u modul – govori Radonić.

Tehnička pitanja, lako objašnjiva od ljudi koji se bave znanošću, nisu svih ovih pola stoljeća bila dovoljna da razuvjere mnoge. Ako se maknemo od tehničkih pitanja, ostaje nam jedno koje skeptici uporno ponavljaju: zašto nitko više ne ide na Mjesec?

– Jednostavno je skupo. U doba leta na Mjesec 60-ih godina, Amerikanci su trošili na Apollo program oko 0,4% nacionalnog dohotka. Danas troše četiri puta manje. Zahvaljujući napretku tehnologije i pojeftinjenju, očekujem da će se ljudi uskoro, do 2028. godine, a možda i ranije, ponovo vratiti na Mjesec. Kinezi su također u fazi planiranja letova ljudi na Mjesec, vjerojatno također za desetak godina – uvjeren

je Hudec te dodaje kako uostalom nikad nitko iz tabora poraženog suparnika u utrci na Mjesec, sovjetskih astrostručnjaka, nije osporio američko slijetanje na Mjesec. A sigurno bi to rado učinili da su imali i najmanje sumnje.

I ZAKLJUČUJE:

– Tad je to bilo pitanje golemog prestiža ne samo između dvije nacije, nego između socijalizma i kapitalizma!

To potvrđuje i Radonić:

– Ukupno je 12 astronauta bilo na Mjesecu. Donijeli su 383 kilograma uzoraka od kojih je dio čuvan za suvremene instrumente i bit će otvoreni ove godine za što se vježba više ekipa znanstvenika, da ne dođe do kontaminacije... Program Apollo bio je kona-

- Astronauti su nakon povratka na Zemlju krenuli na svjetsku turneju, a došli su i u Jugoslaviju gdje je Josip Broz Tito odlikovao Armstronga Ordenom jugoslavenske zvijezde s lentom, a legendarni astronaut je njemu uručio uzorak tla s Mjeseca koji se još čuva u muzeju u Beogradu.
- I trojica hrvatskih građana sudjelovala su u slanju prvih ljudi na Mjesec: Milojko Mike Vucelić, projektni menadžer misije Apollo 11, inženjer Tino Trepo te jedini koji je i danas živ – Anton Cvjetković.
- Priča kaže da je Armstrong prije povratka u svemirski brod promrmljao „Sretno, Mr.Gorsky!“. To je izazvalo pravu pomutnju te se godinama nagađalo kome je Armstrong uputio te riječi... Tek 1995., na jednoj proslavi na Floridi, Armstrong je rekao da je Gorsky sad mrtav i da napokon može reći tko je on. Gospodin Gorsky, ispričao je, bio je njegov susjed u Ohiju. Jednog jutra, kao desetogodišnjak, čuo je gospođu Gorsky kako viče na svoga supruga: „Oralni seks! Ti želiš oralni seks? Može, ali onoga dana kada naš mali susjed bude hodao po Mjesecu“, vikala je gospođa Gorsky... No, na kraju se ispostavilo da je ova zabavna priča skroz izmišljena, da je to bila samo šala koju je smislio komičar Buddy Hackett za NBC-jev Tonight Show...

čan program s određenim brojem letova. Za svaki let potrebna je nova raketa i svemirski brodovi. Ne možete ih „štancati“ unedogled. NASA je tada imala budžet daleko veći nego ikada poslije. Ni danas nema takav proračun. Onda je bilo vrijeme hladnog rata, postojala je utrka u svemiru i trebalo je ispuniti obećanje predsjednika Kennedyja. Nije ni bilo poslije neke velike potrebe za let na Mjesec, pogotovo kad je tako skupo... Novi letovi planiraju se u sljedećem desetljeću, a u tim budućim ekspedicijama pridružiti će se i druge svemirske agencije.

Govori kako se uzorci s Mjeseca ne mogu simulirati što lako može objasniti bilo koji geolog:

– Zar bi mnogobrojni stručnjaci s drugih kontinenata šutjeli da je nešto bila simulacija? Zar bi i Rusi šutjeli?

Na kraju, baš kako nam je i Saša Ceci objasnio, možda je ipak svemir, bar za sada, preopasno mjesto za nas.

– Nekad mi se čini da smo malo prebrzo povjerovali u priču o nama kao o svemirskoj civilizaciji. Svemir je još uvijek preopasno mjesto za nas. Prekrasno, ali i zastrašujuće negostoljubivo. Možda bismo ipak trebali malo više pažnje, truda i energije utrošiti da zaštitimo jedino mjesto u svemiru koje zasad možemo zvati domom – naš planet. 🇷🇺

Mogla bi se opet u poljupcu naći...

Neka ista *usta*

~ Dobriša Cesarić ~

Američki Playboy u zadnje vrijeme radi konceptualne naslovnice. Za ovo ljeto tema je bila – sloboda govora! Napravili su sjajan *photoshooting*, s ustima u prvom planu, kojeg smo jednostavno morali podijeliti s vama. I prisjetiti se predivnog stiha velikog hrvatskog barda iz pjesme „Povratak”...

snimila **KELIA ANNE**

Seksualna rock and roll putenost

Povratak The Culta povod je za Playboyevu retrospektivu nešto mračnijeg rocka u kojem su vatrene žene imale svoje glavne uloge

S

piše
**MISLAV
PASINI**

eks i glazba oduvijek su išli ruku pod ruku. Pogotovo ako govorimo o određenoj vrsti glazbe koja u sebi sadrži sve one elemente koji bude naše unutarnje porive za dokazivanjem tko je tko u toj igri spolova – tko je lovac, a tko lovina.

Jedan poznanik rekao mi je nedavno kako je zadnji veliki bend koji je u sebi uključivao lijepe žene Rolling Stones, no oni su ipak malo posustali s obzirom na godine. S te strane, uistinu veliki bili su i Guns, i priča seksualne rock'n'roll putenosti tu staje, kaže mi on.

No, vjerujemo da situacija nije tako jednostrana. Tim više kada baratamo činjenicom da su miljenici kraja osamdesetih i početka devedesetih, nekadašnji kraljevi psihodelije i hard rocka The Cult odradili iznimno uspješnu europsku turneju, koja je usput rečeno potpuno rasprodana.

Najbliže našim krajevima gostovali su potkraj lipnja u Španjolskoj, no koncertima tu

nije kraj: finalu njihove velike povratničke turneje na europskom tlu možete posvjedočiti 22. kolovoza u Portugalu kada Ian Astbury i Billy Duffy svirku privode, barem ovog puta, svom kraju.

The Cult! Već kada izgovorimo tu riječ, a da i ne mislimo na ime benda, ona zvuči tako moćno. Vodeći dvojac iz The Culta harao je top listama u osamdesetim godinama prošlog stoljeća svojim snažnim i uhu pamtljivim Duffyjevim gitar-skim rifovima, praćenim tako prepoznatljivim Astburyjevim vokalima. Njihovi songovi kao da su otvarali jedno novo poglavlje unutar glazbene povijesti.

Drska glazba i svježina tekstova tako je neometano otvarala srca svojih slušatelja i suprotni spol postavljala na pijedestal, pri čemu su i drugi rokeri (poput recimo Marilyn Manson ili Roba Zombieja) ženu predstavljali kao svetinju kojoj se uz sav šušur nešto mračnijeg rock'n'rolla trebalo klanjati.

Sjetite se samo refrena pjesme Fire Woman. Vratite ploču „Sonic Temple” pod gramofonsku iglu ili ubacite kompakt disk u svoj player i teško da ćete ostati imuni, pa čak i nakon svih ovih godina.

No, nas ovaj put ne zanima tek osvrt na povratak kulnog sastava. Nas zanima upravo ono maloprije rečeno: žene, lijepe žene o kojima pjevaju The Cult i njima slični.

Pioniri ovakvih glazbenih standarda kojima se donekle služe i „kaltovci”, su – The Cure, koji su se pojavili 1976. godine. Robert Smith, engleski ekscentrik kako ga mnogi vole nazivati, mnogo je puta pjevao o ljubavi prema ženi, no pjevao je puno i o smrti. I kao tekstopisac nije zazirao od one tanke linije između ljubavi i seksa. Dapače, album „Pornography” iz 1982. godine zasigurno svojim naslovom nije najbolje sjeo puritancima tog vremena.

Ipak, The Cure su od onda pa do danas snimili neke od

Album
„Pornography”
grupe The Cure
iz 1982. godine
nazivom je
iritirao dežurne
dušebrižnike

Nitko nije uspio u tolikoj mjeri zazivati vatrenu ženu kao što je to činio The Cult – lanovom urliku ljepši spol i danas vjeruje!

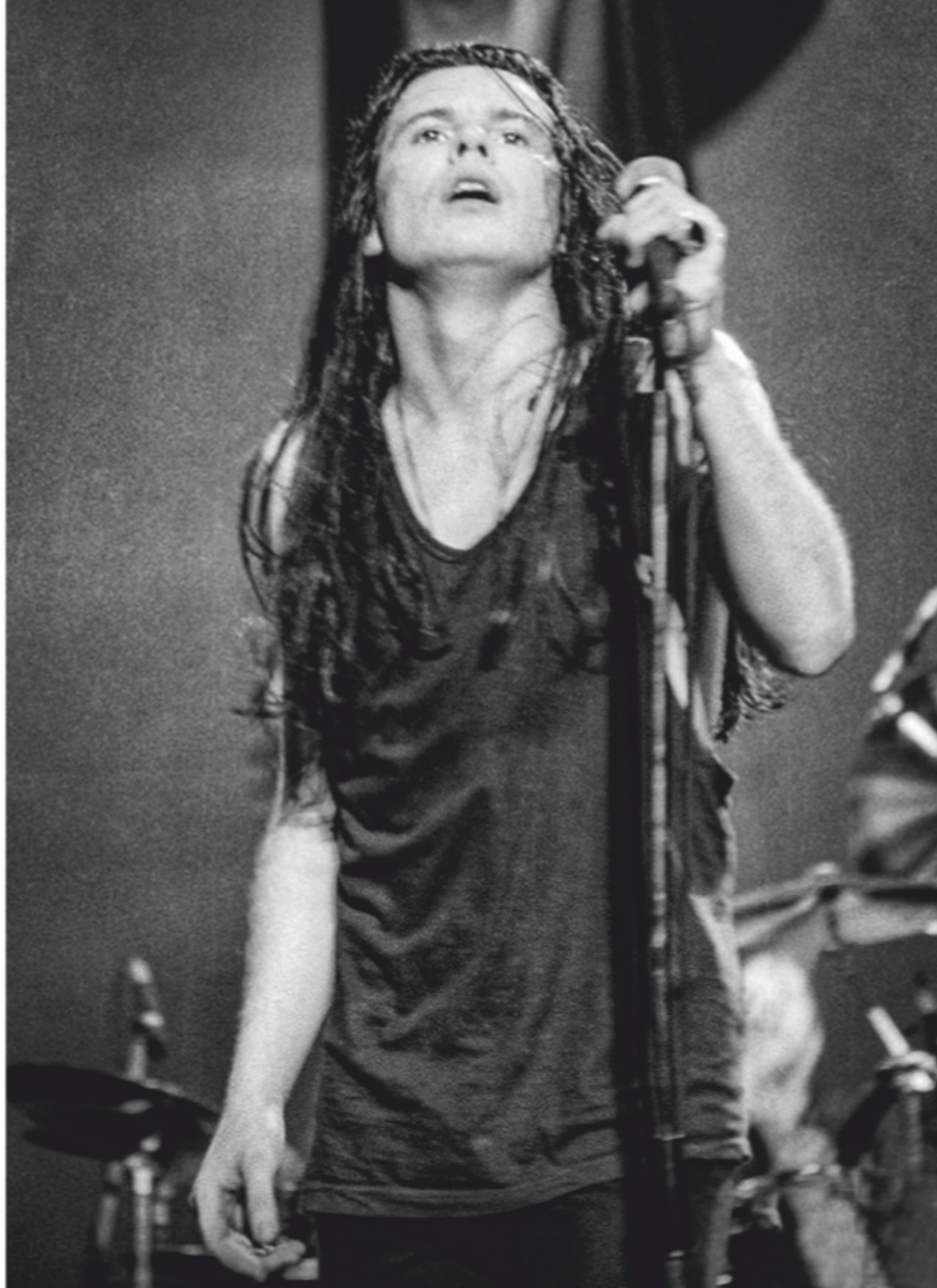
najdojmljivijih pjesama posvećenim ženama, ljubavi, sjećanjima i vlastitim (Smithovim) iskustvima. Primjerice, sjetimo se samo Pictures of You s albuma „Disintegration” iz 1989. godine, ili Just Like Heaven s albuma „Kiss Me, Kiss Me, Kiss Me” iz 1987.

Premda bi se o porukama iz Smithovih pjesama dalo raspravljati, pogotovo s onim stihom pjesme The Kiss, kada Smith zavija *I wish you were dead!*

Ekscentričnost je kod njegovog autorskog rada uvijek bila na posebnoj razini. No, spomenuti stih pada u vodu kada se s iste ploče sjetimo predivne balade kao što je bila Catch...

Ipak, jeste li znali da su The Cure vrlo rijetko koristili ženske likove

The Sisters of Mercy oduševljavao je seksipilom koji se iznova rađao između Andrewa Eldritch i Patricie Morrison

u svojim spotovima? Sjećate li se možda spota Just Like Heaven? U tom glazbenom videu prodefilirala je i jedna žena. Zapravo jedina žena u spotovima The Cure ikada. Bila je to Mary Poole, supruga Roberta Smitha. No bez obzira na to, glavninu publike njegova benda čine upravo žene...

Povratak The Culta stoga nas vodi kroz ovu malu retrospektivu nešto mračnijeg rocka u kojem su vatrene žene imale svoje glavne uloge. Psihodelija se u rock glazbi pojavila u Americi sredinom šezdesetih godina prošlog stoljeća, pa The Cult i njima slične bendove nećemo nazivati tadašnjim predvodnicima te glazbe, ali suptilnost koja je iz njihovih nota proizlazila, ostala je zapisana u vremenu s kraja osamdesetih godina prošlog stoljeća.

Duboki tonovi, zagasite boje u video spotovima, mistični tekstovi koji su počesto asocirali na sado-mazo sadržaje prenosili su se iz godine u godinu, iz generacije na generaciju. Od The Culta, preko

Sisters of Mercy, The Missiona, Depeche Mode, HIM-a, pa do recimo Rasmusu.

Krenimo nekim redom, onako kako su disale generacije tog doba...

The Sisters of Mercy bend je oformljen 1980. godine u Engleskoj. Bili su prepoznatljivi po mračnim i lucidnim stihovima, popraćenim originalnim i naprednim ritmovima. Dovoljno je spomenuti pjesmu Lucretia My Reflection, s albuma „Floodlan” iz 1987. godine i dometnuti imena članova tog sastava – Andrew Eldritch i žena vamp izgleda, Patricia Morrison. Bend je dobio ime po pjesmi Leonarda Cohena, a svijet su zaludjeli svojim zaraznim bitovima i seksipilom koji se iznova i iznova rađao između njih dvoje. Stihovi koji su grmjeli iz Eldritchevog mikrofona bili su previše za dušebrižnike onog vremena. „*I hear the roar of a big machine; Two worlds and in between Love lost, fire at will Dum-dum bullets and shoot to kill.*” (Čujem riku velikoga stroja; dva svijeta, a između izgubljena ljubav, pucaj po želji. Rasprskavajući metci i pucaj da ubiješ)

Još kada je pjevač takve stihove pjevao u društvu predivne Patricije, song je tim više udarao u glavu, pa su idući stihovi bili shvaćeni više opsceno nego ljubavno; više vulgarno nego romantično: „*Get down, get undressed Get pretty but you and me We got the kingdom, we got the key.*” (Siđi, razodjeni se; uljepšaj se, ali ti i ja; mi smo dobili kraljevstvo, mi imamo ključ).

I što reći? Začetak SM sadržaja unutar glazbe ili dokaz ženske dominacije unutar stihova koji na svoj mračni način pokazuju tko zapravo upravlja svijetom lavovskih urlika. Svijet strasti izrasta zahvaljujući prisutnosti žene i njene glavne uloge u gradnji kule zvukova, a muškarac gradi svoj univerzum oko svoje muze.

This Corrosion s albuma „Floodland” bio je tek nastavak priče o apokalipsi u kojoj muškarac opstaje tek uz odabranu ženu. Stihovi upućeni ženi, u spotu na poprištu apokalipse, na svoj su predivan, ali i zastrašujući način opisivali svijet koji nestaje, svijet u kojem tek čvrsta veza muškarca i žene opstaje. Stihovi su grmjeli s tadašnjeg MTV programa: „*Gimme the ring, kissed and told Gimme something that I missed (gimme the ring), A hand to hold, wild and what it seems (gimme the ring), Kill the king with love is the law...*” (Daj mi prsten, ljubljene i zavrijeđen, daj mi ono što mi nedostaje; tvoju ruku, divlju kakvom se čini, ubijmo kralja, ljubav je zakon).

Generacije koju su prihvatile Eldritchovu viziju svijeta spremno su ušle u novi pokret unutar glazbe koji će neki tada nazivati dark glazbom, stvorenom unutar darkerskog pokreta. Bila je to glazba koja će na originalan način prikazati senzualan odnos među spolovima. Odnos koji će emotivno eksplodirati početkom devedesetih godina prošlog stoljeća u pjesmi In Your Room, grupe Depeche Mode, s njihovog najoriginalnijeg albuma „Songs of Faith and Devotion” iz 1993. godine. Ali, vratimo se započetoj priči...

Tadašnja najveća konkurencija Eldritchovoj viziji bio je nekadašnji član Sistersa, Wayne Hussey, koji je sastav napustio da bi s još jednim odbjegli članom Sistersa, Craigom Adamsom osnovao vlastiti bend The Mission, 1986. godine. Ta priča pret-

hodila je dolasku Patricije Morrison u The Sisters of Mercy.

Spominjanje Waynea Husseya u ovom tekstu od velike je važnosti. Ako je itko uspio tako poetično seks i svu erotičnu senzualnost unijeti u svoje stihove, to je dakako bio on. Kao pjevač bio je omiljen među ženama, a njegova je pojava nerijetko izazivala uzdahe jer se Hussey oduvijek vješto poigravao sa vlastitom seksualnošću.

Primjerice, dotaknimo se albuma „Grains of Sand” iz 1990. godine. Bio je to zapravo dodatak njihovom dotad najuspješnijem albumu „Carved in Sand”. Pjesma je bila Heaven Sends You, a *vatrena žena* je u toj pjesmi bila okrunjena. Žena je dobila sve što zaslužuje od svog muškarca koji je iz tame promatra.

Song nije bio najbolje prihvaćen zbog vrlo otvorenih i nedvosmislenih stihova koji su ipak na najljepši mogući način prikazivali rockersku odanost ljepšoj polovici: „*I'll run my tongue across your back, I'll kiss you behind your naked knees, I'll kiss your breast, I'll drink your milk, I'll run my tongue between your lips, I'll kiss you, kiss you, kiss you on your seks, And I'll take you, take you, take you in my mouth...*” (Ljubim te iza golih koljena, ljubim ti grudi, pijem tvoje mlijeko; uvlačim jezik među tvoje usne i ljubim te, ljubim između nogu. I uzimam te, uzimam te u svojim ustima...)

Generacije koje su istovremeno pohodile koncerte The Culta i The Missiona nerijetko su priznavale kako

Pjevač grupe The Mission Wayne Hussey bio je i ostao jedan od najvećih pjesnika iz ere darkerizma osamdesetih godina prošlog stoljeća

je vođenje ljubavi uz njihovu glazbu bio pravi užitek.

Wayne Hussey bio je i ostao jedan od najvećih pjesnika iz ere darkerizma osamdesetih godina prošlog stoljeća. Njegova privrženost ljepšem spolu, njegova odanost ženama izvire iz svake ispjevane riječi, iz svakog tona kojeg je taj čovjek odsvirao; bilo da je riječ o žestokoj ili mirnoj glazbi. Pa, ipak, koliko se god trudili potražiti lijepe žene u video spotovima The Missiona nailazimo tek na ljepoticu iz produžene verzije bombastičnog singla Beyond The Pale s albuma „Children” iz 1988. godine.

Hussey je u jednom svom intervjuu priznao da je za njega u tom razdoblju postojala tek jedna anonimna vatrena žena, imena Rosaline Jones, koja ga je napustila i odselila se u Rim.

Njihovi povremeni susreti bili su od velike važnosti za Husseyevo stvaralaštvo.

Glazba The Missiona bila je senzualna, divlja i često nepredvidiva, i mnogi će reći, kao takva najbolje je odgovarala klubovima koji su njegovali sadomazo stil.

Ipak, vratimo se malo unatrag, nešto prije The Culta i Astberyjevog urlika o vatrenoj ženi. Prisjetimo se pjesme Master and Servant, benda Depeche Mode, koji nije nikada krio svoju mračnu stranu i općinjenost tamnim tekstovima ispunjenih dominacijom, seksom i neiscrpnom vatrenom strasti.

Pjesma Master and Servant snimljena je 1984. na albumu „Some Great Reward”, a to je bio tek uvod u ono što će uslijediti nekoliko godina kasnije s njihovim albumom „Violator” iz 1991. godine.

Činilo se kako je tama The Culta i The Missiona početkom devedesetih ulazila u sve pore tadašnjih novovalnih bendova. Spot „Personal Jesus” bio je dočekan brojnim lošim kritikama koji su u stihovima vidjeli zazivanje sotone pod krinkom Isusova imena. Tamni kadrovi video spota u režiji Antona Corbijna prikazivali su predivne žene u tamnim odorama u odajama nečega što se moglo postovjetiti s javnom kućom.

Depeche Mode na čelu s Martinom Goreom nastavio je njegovati tamu kao način da se o vlastitoj strasti i željom za određenom ženom progovori najdublje, najbolnije i iznad svega – najsenzualnije

Stihove *Reach out and touch faith* (Posegni i dodirni vjeru), mnogi su dovodili u pitanje s prihvaćanjem grijeha, a ne zazivanja strasti što je i bila osnova tog singla. Ipak prava eksplozija muško-ženskih emocija, strasti, čežnje i privrženosti buknila je u pjesmi *In Your Room* iz 1993. godine snimljena na već spomenutom „Songs of Faith and Devotion” albumu. Bio je to zvukovno najprljaviji album nekadašnjih pop elektroničara koji su se ovog puta okrenuli preispitivanju vlastite čulnosti. In *Your Room* bila je poetična oda ljepšem spolu, oda nedostižnoj ljubavi kojoj se bend obraćao stihom *Your favorite slave*. Pa sav taj mrak koji je uslijedio zapravo nije bio pravi mrak. Bio je to tek nastavak svega onoga što su stvorili The Cult, The Sisters of Mercy i The Mission.

Depeche Mode na čelu s Martinom Goreom nastavio je njegovati tamu kao najbolji mogući način da se o vlastitoj strasti i željom za određenom ženom progovori najdublje, najbolnije, a opet iznad svega, najsenzualnije. Stoga stihovi *I'm hanging*

on your words, Living on your breath, Feeling with your skin, Will I always be here? (Uzdam se u tvoje riječi, živim od tvog daha, osjećam s tvojom kožom, hoću li uvijek biti tu?) nisu bili nikakvo huljenje već samo istinska želja za konačnim prihvaćanjem.

Opet se vratimo The Cultu, pa priznajmo: nitko nije uspio u tolikoj mjeri zazivati vatrenu ženu poput njih – Ianovom urliku ljepši spol i danas vjeruje!

Nakon zalaska ere The Culta i „Sonic Temple” albuma (1989. godine) situacija se pomalo razvijala u jednom drugom smjeru. Tekstovi autora više nisu bili toliko senzualni, pa su spotovi postajali doslovni u svojoj vizualnosti. Pojava Marilyn Mansonova bila je ipak udaljenija od ciljeva koje su utrli Ian Astbury ili Wayne Hussey. Pjesma *Mobscene* s albuma „The Golden Age of Grotesque” iz 2003. godine obilovala je seksipilom Mansonove nekadašnje supruge i pin up djevojke Dite Von Teese koja se u spotu kupala u velebnoj čaši martinija. Spot je prvenstveno obilovao groteskom, pa tek onda

seksipilom, što je ipak nagovještavao i naziv Mansonovog albuma.

Vrlo slično bio je okarakteriziran i spot njegove verzije Personal Jesusa. Grotesknost seksualnosti u Mansonovom stilu. Sve skupa mnogo dalje od naslijeđa The Culta...

Seks se tako u nekim kasnijim čvršćim rock izvedbama prilično trivijalizirao i svodio na jeftinu zafrkanciju. Sjetimo se samo sastava Bloodhound Gang koji se poigravao sa svim mogućim žanrovima, ali jednako tako i sa ukusima.

Albumom „Hooray For Boobies” iz 1999. godine nisu odveć oduševili kritičare, no video spot za pjesmu *The Ballad of Chasey Lain* ostao je zapamćen kao jedan od najvatrenijih spotova ikada snimljenih, pogotovo u svojim zadnjim kadrovima u kojima svjedočimo predivnim obnaženim ženskim tijelima iza kamera. Ipak, tu sa samom pričom izlazimo iz okvira koje smo postavili s The Cultom. Jer, čulnost ponekad nije isto što i vizualnost, jer vizualnost je prolazna, a prave stvari u čulima ostaju trajno zapisane. Stoga se možemo nadati da će The Cult u idućoj *reunion* turneji našim krajevima biti još i bliže...

A ne bismo se žalili da nam blizu stignu i The Mission, jer i oni su još uvijek aktivni, a davno je bila Tvornica kulture i album „Aura” s početka dvijetisućitih. The Cult ili The Mission, Ian ili Wayne... čekamo na vaš povratak!

Ostvarujemo vaše snove i **najmom Porsche vozila** vodimo vas u avanture nove!

NEPONOVLJIV DIZAJN, besprijeorne komponente i inovativni sustavi Porsche vozila prava su poslastica za ljubitelje brzine i sportskih jurilica. Sjesti za volan prvaka luksuznih sportskih vozila više ne mora biti samo san!

U Porsche Centru Zagreb za samo 750 kn možete na cijeli dan iznajmiti Porsche vozilo po izboru. Uvjerite se u izuzetnu udobnost

Porsche vozila uz elemente koji prate najnovije zahtjeve moderne tehnologije. Uživajte još i duže uz poseban vikend najam. Neukrotiv zvuk pri prvom paljenju nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Odaberite model prema vlastitoj mjeri i prepustite se izvanselektorskom iskustvu.

Posjetite nas ili nazovite, informirajte se o uvjetima najma i odaberite željeni termin. 📞

Vrijeme najma	Cijena	Uključena kilometraža	Dodatan kilometar	Zakasnina
Dnevni najam (10:00 - 16:30)	750 HRK	100 KM	20 HRK	1.250 HRK
Noćni najam (17:00 - 08:30)	1.250 HRK	100 KM	20 HRK	1.250 HRK
Vikend (pet 10:00 - pon 08:30)	2.500 HRK	250 KM	20 HRK	750 HRK

Nazovite s mobitela *918 i rezervirajte svoj termin.
Vaš Porsche Centar Zagreb!

Velimira Škorpika 21-23, Zagreb, Jankomir
0800 0365
info.porsche@porscheinterauto.com.hr

Sarah Ray Summers

Zgodna Kanadanka tek je nekoliko godina u svijetu manekenstva i obožava sve što taj posao donosi – putovanja, mnoštvo ljudi, kreativnost... No, Sarah želi prvo završiti školovanje pa se tek onda u potpunosti posvetiti karijeri.

snimio **ANTHONY RANDALL**

 MISS KOLOVOZA
PLAYBOYEV DJEVOJKA MJESECA
Sarah Ray
Summers

Sarah Ray Summers

19. siječnja 1999., Kanada
158 cm / 45 kg
87 / 61 / 87

Ambicije: završiti školovanje,
uspjeti u manekinstvu i
proputovati svijet

Volim: sport, prirodu i
divlje životinje

Ne volim: gužve i neugodne ljude

PLAYBOY ŠALU NA STRANU

Englez, Francuz i Hrvat razgovaraju o omiljenim pozama u seksu.

Englez:

– Ja volim odozgora, da gledam njeno lijepo lice!

Francuz:

– Ja volim odozdo, da gledam u sise!

Hrvat:

– A ja volim odostraga da gledam utakmicu!

Dodu muž i žena kod bračnog savjetnika, a on ih na početku upita:

– Kada ste zadnji put vodili ljubav?

Na to će muž:

– Ja jučer.

Otac stigao kući prije ručka, a sin mu se igra u dvorištu loptom. Pridruži se on sinu u igri, da bi u jednom trenutku upitao sin oca:

– Tata, a kol'ko su kuna tebi dali striček Ivica i mama da se igraš dok su oni gore?

Muž i ja jednom tjedno dogovorimo da će navečer pasti životinjski seks. Tako uvijek i bude: on zaspi ispred televizora kao medvjed, a ja k'o koza blejim na fejsu do dva ujutro.

Dolazi muž kući i kaže ženi:

– Kupio sam ti kafetin!

– Što će mi, ne boli me glava...

– Tu sam te čekao... Skidaj se!

Statistika kaže da je čak 70% žena spavalo sa konjem, magarcem, majmunom, volom ili džukcem.

Dugogodišnji bračni par sjedi na kauču.

Iznenada će muž ženi:

– Koliko puta si me prevarila? (tišina)

– Pa reci! (tišina)

– Pa daj reci koliko puta si me prevarila?!

– Koji kurac se dereš dok brojim?!!!

Muž je odveo ženu na prvu partiju golfa u njenom životu. Njezin prvi udarac završio je u prozoru predivne kuće u blizini golf igrališta. Muž je poludio:

– Upozorio sam te da budeš oprezna, sad ćemo morati otići tamo, ispričati se i platiti štetu.

I tako je par otišao do kuće i pozvonio na vrata. Iznutra se začuo ugodan glas.

– Udite...

Kad su ušli imali su što vidjeti: ne samo da je prozor bio razbijen i staklo posvuda po podu, nego se razbila i predivna antikna vaza. Na naslonjaču je ležao mladi muškarac.

– Vi ste ovo razbili? – upita ih.

– Da, gospodine, strašno nam je žao, nadoknadit ćemo štetu...

– Oh, nije se potrebno ispričavati, zapravo ja sam vam vrlo zahvalan. Vidite, ja sam duh i bio sam zarobljen u toj vazi više od tisuću godina. Sad kad ste me oslobodili, mogu vam ispuniti dvije želje, svakome po jednu. Ako vam ne smeta, treću bih ostavio za sebe.

– Oh, to je odlično – kaže muž.

Razmislio je na trenutak i rekao duhu: – Želim milijun kuna svake godine do kraja moga života.

– Nema problema! A uz to vam jamčim dug i zdrav život. A sad vi gospodo, što vi želite?

– Želim ogromnu kuću sa slugama u svakoj državi na svijetu!

– Računajte da je sređeno. I ne samo to – sve te vaše kuće uvijek će biti sigurne od provalnika, požara, i drugih prirodnih katastrofa.

– A sada koja je tvoja želja? – pita ga muž.

– Pa dobro, kako sam bio zarobljen više od tisuću godina, moja želja je da imam seks s vašom ženom.

Muž pogleda ženu i kaže:

– Pa draga, znaš da smo oboje bogati,

imamo sve te kuće, što kažeš?

Ona je razmišljala trenutak i rekla:

– Znaš, nije mi svejedno, ali s obzirom na sve, mogla bih to podnijeti, ali što je s tobom dragi?

– Dragi, znaš da te volim... – kaže suprug.

I tako duh i žena otiđu uz stepenice.

Duh je bio nezasitan, trajalo je i trajalo...

Nakon četiri-pet sati non-stop seksa,

pogleda ženu direktno u oči i upita je:

– Koliko godina imate ti i tvoj muž?

– Pa oboje 35.

– I još vjerujete u duhove?!

Sreli se bivši i sadašnji dečko jedne djevojke. Pa bivši cinično upita sadašnjeg:

– Onda, kako je s potrošenom robom?

A drugi mu odgovori:

– Prvih pet centimetara je onako, ali dublje – kao nova!

Na nekoj glamuroznoj zabavi kojoj prisustvuju najbogatiji tajkuni i najpoznatiji političari, TV ekipa želi napraviti prilog o prostituciji u jet-set svijetu. Pridu tako nekoj zgodnoj plavuši i novinar je upita:

– Jeste li vi prostitutka?

– Ne, ja sam manekenka!

On pride drugoj djevojci, vitkoj crnki:

– Jeste li vi prostitutka?

– Ne, ja sam manekenka!

Sve se isto ponovi s još pet-šest

ljepotica, kad napokon:

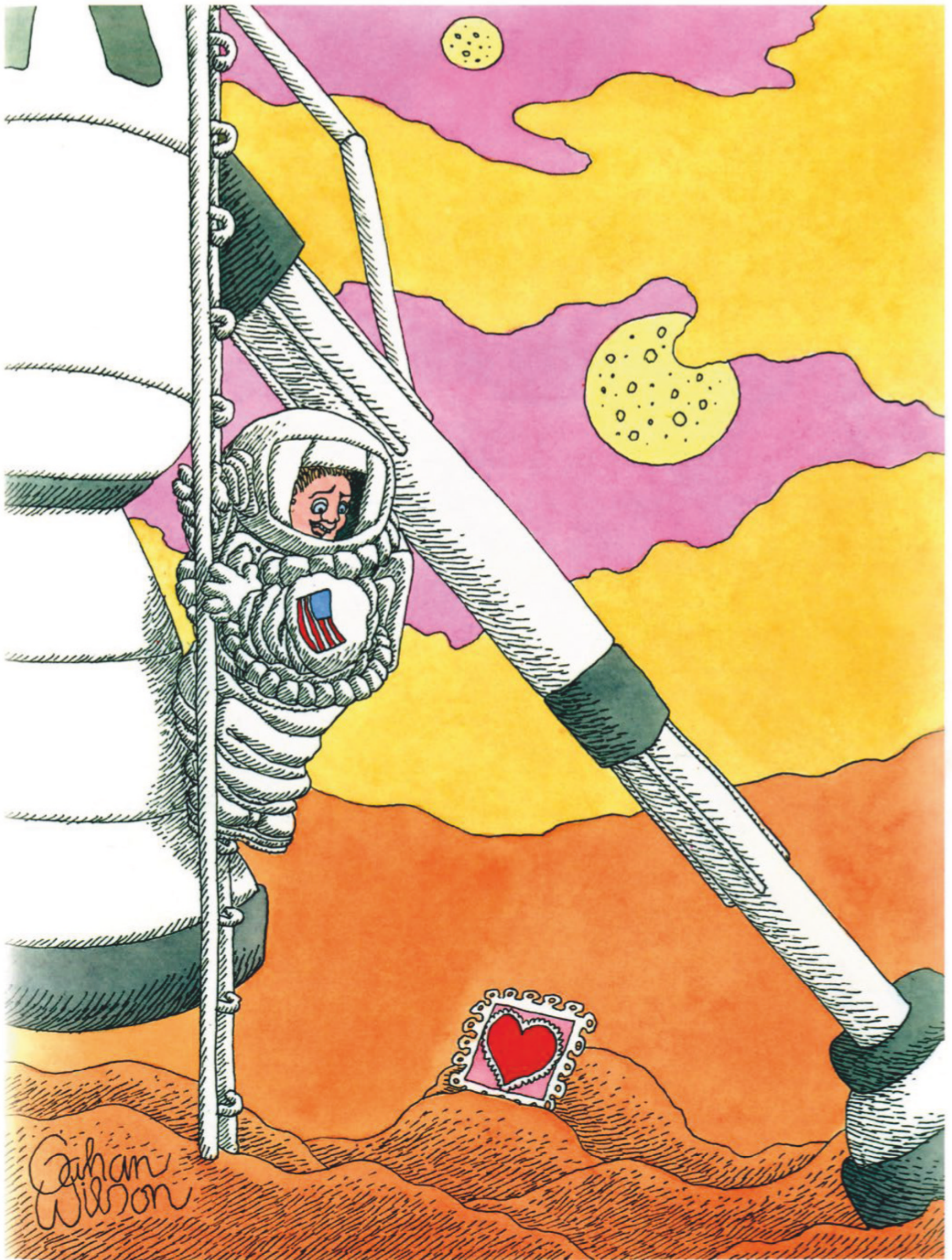
– Jeste li vi prostitutka?

– Da, ja sam prostitutka!

– Recite, ima li dosta posla?

– Bilo bi, ali ne može se na red doći od ovih manekenki...

„Mars je naseljen, a čini se da i njihove žene padaju na iste fore.”

Dean Kotiga

Suvremeni erudit, magistar komparativne književnosti iz Motovuna, diplomirani povjesničar sa strašću prema književnosti, filmu i glazbi, poznatiji kao „lovac” iz popularnog HTV-ova kviza „Potjera” detaljno se predstavlja u naših 20 pitanja

Z

piše
**GEA
VLAHOVIĆ**

snimio
**TOMISLAV
MARIĆ**

a svakodnevni život možda nije nužno znati odgovor na pitanje koja je koalicija desnog centra s Menachemom Beginom na čelu pobijedila na izraelskim izborima 1977. ili koliko je točno visok Empire State Building, ali činjenica je da se, u vrijeme kada je gotovo sve odgovore moguće u trenu pronaći na Googleu ili nekom od pretraživača, ipak divimo ljudima koji i bez interneta znaju ime afričke rijeke na kojoj se odvija radnja romana Josepha Conrada „Srce tame”.

U raspravi o općoj kulturi kao nužnom preduvjetu postojanja civilnog društva temeljenog na informiranoj građanskoj razmjeni mišljenja, pravo pitanje nije jesu li nam istinski eruditi danas potrebni, nego – tko su oni i gdje se nalaze? Jedan je takav suvremeni erudit svakako Dean Kotiga, magistar komparativne književnosti iz Motovuna, diplomirani povjesničar sa strašću prema književnosti, filmu i glazbi, poznatiji kao „lovac” iz popularnog HTV-ova kviza „Potjera”.

Kotiga je pozornost šire javnosti prvi put privukao još 2007., kada je sa samo 18 godina briljirao u novom izdanju kultne „Kvisekoteke”, pobijedivši dvostruko starije natjecatelje.

Od djetinjstva je strastveni kvizaš, a niz godina radio je kao autor pitanja za HRT-ove kvizove „Tko želi biti milijunaš”, u kojemu je sudjelovao i kao natjecatelj, te „Jedan protiv sto” i „Sve u sedam”.

U „Potjeri” ga gledamo od prve sezone 2013., gdje se nametnuo svojom spontanom duhovitošću ali i nepopustljivošću. Kao najveće uzore navodi Lazu

Golužu, Bobbyja Fishera, Garfielda i Monty Pythona, obožava američki novi Hollywood i talijanski filmski neorealizam, voli kuhati, obilaziti muzeje, posjećivati restorane, i strastveni je partijaner, a već preko deset godina živi isključivo od kvizova.

01 **Vaša biografija otkriva čovjeka mnogostrukih, šarolikih interesa. Kako prikupljate i pamтите sva ta najrazličitija znanja kojima raspolazete? Imate li neki sistem pamćenja?**

Istina je da me zanima doslovno svašta, od toga kako funkcionira motor automobila, o čemu nažalost – za razliku od idealnog Playboy *macho mana* – i dalje nemam blage veze, preko toga kakav je i koliki svemir, do kuhanja rižota. Podatke je lako prikupljati, samo ako se čovjek interesira o svijetu oko sebe; baš sam jutros na ambalaži čokoladnog mlijeka čitao kemijski sastav u kojem je stajalo i „guar guma”, pa sam malo išao i to guglati, pa zaključio da mi je bolje da to ni ne istražujem dalje i da to čokoladno mlijeko odložim na stranu.

U tom je smislu podatke lako prikupljati, pogotovo danas u tom svepremreženom svijetu, ali teško pamtiti. Nemam nikakav posebni sustav pamćenja, i uglavnom – što mi nitko ne vjeruje osim ljudi koji me dobro poznaju – jako puno toga zaboravljam, ali me vadi što stalno nešto novo čitam i staro obnavljam, pa ako toliko toga nabacujete, nešto se valjda i zalijepi.

Ćorava koka i tako to...

02 „Potjera” vas je učinila javnom osobom, nekim koga se prepoznaje na ulici. Je li vas televizija promijenila? Odijelo ste prvi puta obukli upravo na „Potjeri”... Smeta li vam kad vam prilaze nepoznati ljudi? Opsjedaju li vas obožavateljice?

Promijenila me utoliko što sam sad po pitanju nekih stvari puno oprezniji nego što sam nekad bio, ali to je neizbježno kad radiš na nekom takvom masovnom i još k tome vizualnom mediju. Prilaženje nepoznatih ljudi uglavnom ne smeta jer je skoro pa stopostotno pozitivno intonirano, s obzirom na to da nimalo ne koketiramo s tradicionalno teškim i posebno za ovo društvo opterećujućim temama poput politike i socijale, te smo kao edukativno-zabavni program bez zadržke vrlo rado gledani, jedino što nekad može biti toga previše pa postane malo naporno.

Isto tako, postoji razlika između onih ljudi koji priđu, nešto pohvale, žele se fotkati itd., koji su super, i onih koji uletavaju s raznim pitanjima pa misle da je jako fora u pet popodne dok ideš do pekare početi ispitivati tko je osvojio SP u nogometu 1962. Savjet: nije. Tako da uglavnom je to ok, ali nekad se samo želiš prošetati do te pekare po svoja četiri kroasana bez da te itko išta pita... Obožavateljica, kao ni kroasana, nikad dosta, naravno!

03 Kviz je prilično adrenalinska igra, a opet, potrebno je zadržati apsolutnu smirenost i koncentraciju. Što vas najviše privlači kvizu?

Kvizovima me općenito privlače nove informacije, jer na njih i gledam kao na najbrži izvor novih informacija. Pri čemu dakako ne treba brkati pojmove „informacija/podatak” i „znanje” – to je svemirski udaljeno, ali baš se kviz barem za mene pokazao najspornijim za dolazak do novih površinskih informacija, kod kojih onda kasnije treba malo dublje istražiti materiju.

Ne prestaje oduševljavati činjenica kako čak i u područjima u kojima sam neloš, u gotovo svakom kvizu nađem na nešto što ne znam. Bilo od manjeg – na primjer, pjesma ili biografska cveba o nekom pjevaču; ili većeg – na primjer, album/bend – značaja. I nema većeg veselja nego onda to ne znati, pa doći kući i izguglati, cijeli se jedan novi svijet otvara, do kojeg je pitanje kada bih i kako, te bih li uopće došao.

Kad bih znao sve na kvizu, što srećom nikada neće biti moguće, odmah bih ga prestao igrati, jer – što je također mnogima neshvatljivo kad im to kažem – ja ne guštam

”

Nema većeg veselja nego nešto ne znati, pa onda doći kući i to izguglati. Cijeli se jedan novi svijet otvara, do kojeg je pitanje kada bih i kako, te bih li uopće došao

u kvizovima zbog onog što na njima znam, nego zbog onog što na njima ne znam.

04 Koji trenutak „Potjere” je za vas osobno najvažniji, najnapetiji? Osjećate li se poslije ispuhano, slomljeno?

Najnapetija je svakako završna potjera, a snimanje itekako iscrpi, puno više nego što si ja to katkad želim priznati.

05 U čemu ste „najjači”, a u čemu „najslabiji”? Kako izgledaju vaše pripreme za nastup?

Nekako mi najviše leži kultura općenito, jer mi je to i najveći osobni interes i kao magistru književnosti djelomično struka, što znači da relativno ok stojim s filmom, književnošću, glazbom, umjetnošću itd.

Dvije sigurno najlošije kategorije su mi znanost i sport. Prvo, jer sam u srednjoj imao dosta loše profesore u znanstvenim predmetima pa sam radije rješavao križaljke i čitao Playb., ovaj... „Drvo znanja” pod satom, a drugo, zato jer sport ipak, kao i na primjer film, treba i redovito pratiti. „Tradicionalni” sportovi koji su popularni kod nas – nogomet, košarka, rukomet, tenis, skijanje – su mi uglavnom dosadni, iako nije da nema sportova koje pratim, npr. snooker, američki nogomet itd.

Pripreme pred nastup su uvijek iste: buđenje prije zore, doručak na bazi amaranta i kvinoje, trčanje oko Jaruna 15-ak kilometara uz vježbe istezanja prije i poslije trčanja, te onda u tzv. izolacijskoj sobi u kući ponavljanje bilo zastava i valuta, bilo Oscara za sporednu mušku i žensku ulogu; pa na snimanje.

06 Rođeni ste i odrasli u Motovunu, visoko na brdu u samom srcu Istre. O čemu je sanjao mali Dean? Jesu li to oduvijek bili kvizovi?

Navodno je mali Dean dugo govorio da kad bude velik želi stavljati pločice po kućama, jer mu se to tada činilo jako cool, to roditelji često vole prepričavati. Iako su me kvizovi ozbiljnije uzeli tek u srednjoj s kulturnim „Milijunašem”, koji se ove jeseni vraća na HRT, roditelji uvijek ističu da sam upravo gledajući „Brojke i slova” naučio čitati, i to s – kaže legenda – dvije godine.

Iako, poslije su roditelji znali reći da sam već i u ranim razredima osnovne slagao nekakve kvizove na papir pa davio njih i njihove uzvanike na kućnim domjencima da se igraju kvizova koje sam ja sastavio i vodio, ali ja se toga uopće ne sjećam.

Naravno da je podrška roditelja oduvijek bila tu, i to maksimalna. Najviše se ona osjetila pri upisu na studij komparativne književnosti, pri čemu im, kao ni meni, doduše, nije bilo jasno što se tamo točno radi i kako zapošljavanje izgleda nakon tog studija, ali njihova deviza bila je „ako voli čitati i to želi studirati, neka to i radi, nešto će se već srediti samo od sebe”. I izgleda da su bili u pravu.

07 Prezime Kotiga nije baš često. Otkud su porijeklom motovunski Kotige?

Nisam to nikad detaljnije istraživao, ali ako se ne varam netko je nekad na nekoj fešti spomenuo da smo se kao Talijani nešto motali pod Napoleonom, tada kao Cottige. Možda je to istina, a možda je to bila i rakija viška.

08 Sigurno znate odgovor na pitanje koji je slavni vozač Formule 1 porijeklom iz Motovuna, a znate li tko je Josef Ressel? Što se dogodi kad ne znate odgovor na neko pitanje, ili kad odgovorite krivo? Jeste li skloni preispitivanju, „samokažnjavanju”, ili vas naprotiv, takve situacije dodatno motiviraju?

Znam, jer kad ste iz malog mjesta kao što je Motovun, naravno da znate najvažnije stvari o te 3-4 slavne osobe povezane s Motovunom. Glede Ressela, nije naravno slučajno što se glavna nagrada Motovun film festivala zove upravo – „Propeler Motovuna”.

Kada ne znam odgovor ili odgovorim krivo ne dogodi se – apsolutno ništa. Sve je to u opisu posla, ne treba to mistificirati. A preispitujem se svaki dan, to nema nikakve veze s „Potjerom”.

09 Već godinama živite u Zagrebu; osjećate li se više Istraninom ili Zagrepčaninom? Po čemu se ta dvojica međusobno najviše razlikuju? Jesu li to, po vašem iskustvu, nepomirljive razlike?

Istranin, apsolutno, i to 100% – maneštru i trešetu se teško izbija. Drag mi je Zagreb u nekim njegovim segmentima, i naravno da sam – što na studiju, što poslije njega – tu doživio neke stvari koje u Istri vjerojatno ne bih mogao, ali mi je i dalje duša puno mirnija kad u smjeru zapada pređem Učku, a pogotovo kad na obzoru ugledam bilo Motovun, bilo istarsko more.

Naravno, isto tako ne mislim da su to neke nepomirljive razlike, jer sam sad u Zagrebu gotovo jednako dugo kao i u Istri, što očito znači da mi nije mrzak. Moj problem sa Zagrebom je, da parafraziram „Smogovce”, to što „nije mali, ali nije ni dosta

veliki da ne bude mali”, u smislu da nema neki šarm manjeg mjesta a opet nije ni europska, a kamoli svjetska metropola u vidu jednog Beča ili Pariza, da ima restorane, kazališta ili izložbe svjetskog ranga. Bilo bi lijepo živjeti u gradu koji će naći svoje mjesto na Springsteenovoj turneji, da to sažmem u jednoj rečenici.

10 Godinama ste se bavili filmskom kritikom, žirirali na festivalima. Koje filmove i redatelje najviše volite? Pročitala sam da volite novi Hollywood i talijanski neorealizam... Jeste li imali prilike nekoga od poznatih filmaša i osobno upoznati? Tko vas se osobno najviše dojmio?

Moji su, kad sam ja još bio mali, imali videoteku, pa je ljubav prema filmu kao takvom nekako oduvijek bila tu, ali naravno da je i Motovun Film Festival svojom kvalitetnom

selekcijom i, kao festivalski pionir, drukčijim filmovima u tome igrao značajnu ulogu. Filmova ima mnogo, lista bi bila predugačka a izdvajanje nefer. Od redatelja mogu izdvojiti Renoira, Fellinija, Antonionija, Finchera, Hitchcocka, Buñuela, Herzoga, Kubricka, Kar-wai Wonga, Chang-dong Leeja, Scorsesea, Tarkovskog, Kurosawu, Paradžanovu, Resnaisa...

U tih nekoliko godina žiriranja i obilaženja festivala susreo sam i upoznao brojne art-redatelje – od Kena Russella preko Lava Diaza do Carlosa Reygadasa, a svi su me se oni dojmili na svoj način, nije da sad mogu izdvojiti neko transcendentno iskustvo s bilo kojim od njih.

11 U jednom ste intervjuu rekli da su vam najveći uzori Lazo Goluža, Bobby Fischer, Garfield i Monty Python. Što ih povezuje i kome ste – i po čemu

– **najsličniji? Što je općenito bilo prijelomno za razvoj Deana Kotige?**

Osim istinskog genija, povezuje ih – još i važnije – iskošen pogled na svijet. Parsecima sam daleko od bilo koga od njih, ali to je manje problem mene a više njihove veličine, tako da mi ne pada na pamet opterećivati se oko toga. A sličan sam svakome pomalo, ili si barem tako tepam.

Razvoj Deana Kotige je još uvijek u svom začetku, tako da na ovo ne mogu odgovoriti, ali u posljednjih nekoliko godina je na mene sigurno najviše utjecalo dosta čitanja o astronomiji, fizici i anatomiji. Kad barem i na nekoj minimalnoj mikro-razini osvijestiš bilo što od toga koliko smo krhki, slučajni i kratki, sve oko sebe promatraš s mnogo manje brige, oko ničega se više pretjerano ne uzbuđuješ, ego se stoput smanji... i to je dobro.

12 Dolazite iz regije poznate po tartufima; poznato je da ste veliki gurman i da volite kuhati, a vaša obitelj peče i vlastitu rakiju. Koji je vaš najveći specijalitet? Bez čega biste lakše živjeli, bez informacija ili bez biranih zalogaja?

Bez informacija! Fina vina bez glavnih gradova imaju smisla, obratno baš i ne... Imam tu sreću da dolazim ne samo iz regije poznate po tartufima, nego i iz obitelji poznate po tartufima, jer se roditelji već više desetljeća primarno bave upravo njima (tvrtka „Miro tartufi”; Miro je tata), što je u spoju s mamom kao vrsnom kuharicom dalo mene ovako okruglog. Najbolje spremam razne juhice ili biftek, ali snađem se više-manje u svemu.

13 Za sebe kažete da ste veliki partijaner; čak ste neko vrijeme bili i DJ. Kakvu vrstu glazbe volite i što u njoj nalazite?

Oduvijek volim sve glazbene žanrove, iako sam imao fazu kad je elektronika bila nešto izraženija. Ali je danas nekako manje partija kao takvih, pa onda slijedom toga i manje mojih odlazaka na partije. Čak i noviju glazbu pratim manje nego prije na primjer 7-8 godina, kad sam bio nekoliko godina pretplaćen na Mojo, Uncut i Q paralelno. Ali stari se, neminovno je to...

Odlaskom na kakav festival, ponajprije Pitchfork u Parizu ili PrimaveraSound u Barceloni, još uvijek pokušavam koliko-toliko pratiti što se i kako u glazbi zbiva, ali produkcija je sve veća, vremena sve manje i tako to ide.

Ako bih morao birati, a radije ne bih, ipak bih od svih izabrao klasiku, jer je sve ostalo u usporedbi s tim – smijurija. Ali to je isto

”

Krešo (Krešimir Sučević Mederal –op-ur.) je ipak neprikosnoven, i često navodim da bi on mogao biti i najbolji svjetski „lovac”

malo pretenciozan pogled, pa radije bježim od tog; i podjednako volim i hip-hop i jazz i indie i punk i doslovno sve što postoji, dokle god je dobro.

14 U hrvatskoj verziji kviza „Potjera” uz vas sudjeluju, ili su sudjelovala, još četiri lovca, među njima i legendarni, nažalost pokojni Mirko Miočić. Opišite nam kakav je odnos među vama; postoji li neka „zdrava konkurencija”? Koga biste izdvojili kao najbriljantnijeg? Osim vas naravno!

Hvala na ovom zadnjem, ali nemojmo si lagati! Krešo je tu ipak neprikosnoven, i često navodim da bi on mogao biti i najbolji svjetski „lovac”. Pri čemu opet to ne znači da je najbolji svjetski kvizaš, jer čak ni u Hrvatskoj nije ni u top 5 kvizaša, ali mu jednostavno format „Potjere” suludo odgovara – ekstremno brzo „vadi” tražene podatke, i nema problem da ako se nečega taj tren ne može sjetiti kaže „dalje”.

Statistika hrvatskih lovaca već dovoljno govori sama po sebi, nismo mu ni za petama, ali – ponavljam – dao bih ruku u vatru da kad bi se na poziciju „lovca” stavili svi „lovci” na svijetu, Krešo bi ih sve pomeo, *go Krešo!*

A odnosi među cijelom ekipom su takvi da stvarno bolji ne bi ni mogli biti – svi jedni druge bodrimo, svi si međusobno pomažemo, družimo se i izvan snimanja koliko je to moguće, i pritom ne mislim samo na „lovce” već na cijelu ekipu s kviza, od urednika Igora Grkovića i Andree Jukić do drugog Igora, Suzi, Tarika, a sada i Joška te ostalih. Doista, ekipica za poželjeti.

15 Kad već spominjete novog voditelja Joška Lokasa, već se snimaju nove epizode za sljedeću sezonu. Kako funkcionirate s Joškom – što možemo očekivati na jesen?

Odradili smo već dva termina s Joškom, i nema sumnje da će „Potjera” sasvim dobro funkcionirati i u novom sastavu. Izgleda da će malo veći naglasak biti na samu igru nego na šale i pošalice, što bi za kviz dugoročno moglo biti i dobro, jer smo se nekad – pogotovo Tarik i ja – znali i previše opustiti.

Treba mu, jasno, dati prostora i vremena da se malo uhoda, ipak sve ovo ide punih šest sezona i nije za očekivati da bilo tko upadne kao novi voditelj u sedmu i odmah sve bude najbolje ikad, pa mi je prilično nefer to što ga mnogi dočekuju „na nož” bez da mu uopće daju i šansu – često tu ljudi budu i nerealni, jer se naravno nitko više ne sjeća naših prvih epizoda kad smo se isto tako svi zajedno uhodavali.

Ali Joško je već i na prvom snimanju, kao i uostalom mnogo puta prije toga, pokazao da je sposoban voditelj, tako da – straha nema.

16 Sudjelujete i na svjetskim i europskim kviz prvenstvima. Pamтите li nekog natjecatelja koji je na vas ostavio poseban dojam? Tko je, po vama, najbolji kvizaš svijeta? Imamo li i mi „konja za utrku”?

Svjetski trojac koji već godinama dominira kvizom čine Kevin Ashman kao vjerojatno najbolji kvizaš svih vremena, Pat Gibson i Olav Bjortomt, i oni, kao i cijeli taj gornji dom od najboljih 10-15 svjetskih igrača, ostavljaju izraziti dojam. Iako to nije tako, jednostavno se čini kako nema toga što oni ne znaju; dosta je teško to opisati.

Otkad su se posljednjih 5-6 godina i u nas počeli igrati pisani individualni kvizovi, hrvatska kviz scena jača iz dana u dan, te se sad mirne duše može reći kako spada u deset, a možda i pet najvibrantnijih kvizaških scena svijeta, i naravno da je kao takva iznjedrila neka imena.

Na primjer, na posljednjem održanom svjetskom kviz prvenstvu u lipnju 2019. popis pet najboljih Hrvata bio je – redom – Krešimir Štimac, Perica Živanović, Ivan Jurić, Dorjana Širola i Neven Milijić, pri čemu neki od dokazano najboljih hrvatskih kvizaša kao Ivan Vlahek nisu ni sudjelovali. A nije sudjelovala ni moja malenkost, koja bi se, nadam se, kao i na ostalim sličnim natjecanjima ugurala u tih pet...

17 Osjećate li se superiorno u odnosu na nas obične smrtnike koji ne znamo sedamnaestu decimalu broja Pi ili površinu Burkine Faso? Neki vas optužuju za aroganciju, a dosadašnji voditelj kviza Tarik Filipović voli vas

predstaviti kao lovca koji „voli svakom loncu biti poklopac”.

Pitate li se ikad ima li sve to znanje koje ste prikupili, sve te informacije koje čuvate negdje među sivim stanicama, ima li to ikakva smisla?

Ima, to jest nema smisla, kao i sve ostalo na ovom svijetu. Mi smo ti koji nečemu dajemo smisao, iako je simpatično vidjeti kako nekad ljudi misle da je recimo ideja obitelji intrinzično smislenija od recimo avokada. A to što netko ne zna površinu Burkine Faso i svejedno spava mirnim snom pravednika, znojim se i ježim od same primisli na to...!

18 Volite putovati, obišli ste veći dio svijeta. Koja je zemlja na vas ostavila najsnažniji dojam?

Bio sam na možda 4-5 jedinstvenijih spomena vrijednih putovanja, u npr. Izraelu, Azerbajdžanu, Japanu i Indoneziji, ostalo sam uglavnom obilazio zapadnu Europu, u kojoj je više-manje sve isto. Tako da tu moram udariti kontru i reći kako nisam vidio ni minijturni djelić svijeta, a kamoli njegov veći dio.

Ali proljetos sam bio u Indoneziji i to je stvarno bilo dosta zanimljivo iskustvo: drukčija klima, drukčija hrana, drukčiji – a opet, naravno isti – ljudi, drukčiji običaji, čak i unutar zemlje izrazito drukčije vjere – dominantni islam, ali na Baliju izraziti hinduizam... Jedan poprilično drukčiji svijet od ovog zapadnoeuropskog kakvog poznajemo. Takvih bi putovanja recimo trebalo više.

19 Primjećujem da volite društvene mreže, Twitter, Instagram... Koliko su one pridonijele vašoj popularnosti? Slažete li se da u internetu ne treba vidjeti samo bauk banalizacije već i potencijal za popularizaciju intelektualnih sadržaja na način koji je mladim generacijama prihvatljiv i lako dostupan?

Ne mogu reći da su društvene mreže pridonijele mojoj popularnosti, ali je sigurno to što sam tv-lice pridonijelo mojoj popularnosti na društvenim mrežama. Twitter mi je jedina mreža na kojoj se osjećam baš doma – koristim ga svakodnevno i u svakoj ga mogućoj prilici volim izreklamirati jer je u Hrvatskoj i dalje relativno nepoznat te nikako da zaživi, što je velika šteta. Imamo super tviteraša, ali osim kvalitete ne bi bilo loše da imamo i kvantitetu.

S druge strane, Instagram imam isto već koju godinu ali ga praktički nisam uopće koristio sve do ovog lipnja kad sam putujući

po Španjolskoj slučajno otkrio tzv. *instagram storyje*, što sam prepoznao kao vrlo pogodan medij za moje kratke i meni smiješne gluparije, snimajući ih zbog samog sebe te šaleći se prvenstveno na svoj račun i račun društvenih mreža uopće, da bi se na kraju ispostavilo kako se to ljudima dosta sviđa, pa je tako taj Instagram profil s nekih 4-5 tisuća followera u svega nekoliko dana skočio na gotovo deset tisuća jer je ispalo, po riječima drugih i upućenijih, kako su ti *storyji* bili dosta osvježavajući jer su bili drukčiji, iako ciljano tupasti, od uobičajenih *storyja*.

Nakon putovanja mi je entuzijazam za njih pomalo splasnulo, ali i dalje snimim poneki kad mi bude dosadno, pa – zavirite.

20 Puno čitate; imate li spisateljskih ambicija? Negdje sam pročitala da pišete knjigu pitanja. Što još planirate, imate li kakve još neostvorene ambicije?

Bio sam krenuo pa malo zapeo s tom knjigom pitanja, ali mislim da je nježno objavljivanje samo pitanje vremena, jer je dobar dio toga već i napisan. Ostalih spisateljskih ambicija i nemam pretjerano, možda jedino s obzirom na moju nježnu romantičnu dušu padne neka zbirka trubadurskih ljuvenih pjesni, pri čemu obećajem da će Playboy dobiti ekskluzivu ako ikad dođe do toga.

SEKSISTIČKA PIVA

piše **VELIMIR CINDRIĆ**

Među *craft* pivarima nemali je broj onih koji posežu za imenima na rubu prihvatljivosti. Tvrde da se proizvodi sa seksualnom konotacijom (uključivo i razne opačine) bolje prodaju, no sve je veći broj kritičara koji ukazuju da žestoko seksualizirani brending potiče seksualno nasilje

Zasićenje, kao i u slučaju mnogo toga, počelo je u Americi. U čemu? U svijetu *craft* piva! Ne, ne radi se o broju proizvođača, količinama, vrstama piva, ludim pivima i sličnome, već – imenima. Naime, gotovo svaki veliki grad, značajno pejzažno obilježje, stvorenje i vremenske pojave Sjeverne Amerike, kao i bezbroj drugih riječi, koncepata i slika, nalaze se u imenima pivovara ili na etiketama piva, osobito onih s predznakom „craft”.

Za pridošlice u sve napućeniju industriju piva, s više od 3000 proizvođača, pronalazjenje imena za pivo postaje sve teže. Nedavno je pivovara Left Hand Brewing iz Colorada iskušala oko 400 imena prije negoli je našla jedno koje još nije zaštićeno. Columbia? Zauzeto. Mississippi? Zauzeto. Sacramento? El Niño? Marlin? Grizzly? Žao nam je, sve zauzeto...

Broj riječi i imena koji odgovaraju uz pivo je ograničen, pa ne čudi da mnogima na pamet padaju iste ideje, recimo konstrukcije koje uključuju riječi „hop” (hmelj) ili „bitter” (gorko). I čemu onda pribjegavaju pivari? Dobar dio njih rabi bilo što ili izmišlja imena koja ne znače baš ništa.

Ali, ima i onih koji – budući je među *craft* pivarima podosta priučenih profesionalaca i šaljivdžija, a i nemali broj pomalo neodgovornih, s one strane društvenih normi – posežu za imenima na rubu prihvatljivosti, barem kad je prosječni pilac u pitanju.

Istina, nema tu teško uvredljivih i ozbiljnije moralno upitnih stvari, ali ima zaista svega: od seksa, preko blažih vrijeđanja vjerskih osjećaja, pa do seksizma (da zaključimo krug). Kod *craft* piva neće biti neuobičajena imena, poput Barely Masked Sexual Act Stout (riječi „ječam” i „stout” ukomponirane tako da čine ime koje zvuči kao „malo zamaskirani egzibicijski seksualni čin”) ili Overt Female Stereotype IPA („pretjerani stereotip o ženama”). Dobro, spomenuta imena zapravo nisu prava, ali oslikavaju što otprilike mislimo. A sve stoga što je, iz nekog nepoznatog razloga, prihvatljivo da su etikete *craft* piva pomalo bezobrazne.

KRENIMO OD bezazlenijih primjera. Recimo, pivo Bombshell Blonde teksaške pivovare Southern Star, poziva se na „kemp”, odnosno svjesno tretiranje kiča, u ovom primjeru onog iz 50-ih, a prikazuje prsatu plavušu koja jaše na raketi. Stereotipno i seksistički, ali mnogima zgodno.

Jednako sugestivno zvuči i Happy Ending Imperial Stout Sweetwater Brewing Co. iz Atlante, koje neki lokali, usprkos njegovoj kvaliteti, odbijaju naručiti, ponajviše zbog

uvredljive etikete na kojoj je to pivo umjesto „snažnog tijela, izražene hmeljnosti i dugog finiša” opisano kao „bellied bruiser sporting a huge dry hopped stiffy resulting in an explosive finish” (za one koji ne poznaju engleski sleng, „stiffy” znači erekcija), što je zapravo grafički opis seksualnog čina. Zanimljivo je da su uzorci tog piva pivskim kritičarima poslani zajedno s bočicom kreme za tijelo...

Kad smo već kod erekcije, za neke je i Big Cock Bock kanadske pivovare Hoyne Brewing Co. bio predznak, toliko da je kompanija iz imena tog piva tipa *bock* (jaki lager njemačkog podrijetla) naposljetku s etikete izbacila riječ „cock” i ostavila „Big Bock”, što i nije mnogo drukčije.

Vjernici su se pak uvrijedili na pivo imena Sweet Baby Jesus DuClaw Brewing Co. iz Baltimorea, što na prvi pogled zvuči benigno, pogotovo što se radi o porteru s okusom čokolade i maslaca od kikirikija. Ali, igrati se božanstvom na etiketi piva očito nije poželjno.

UVREDLJIVA IMENA piva i njihove etikete dolaze i odlaze, ali Raging Bitch pivovare Flying Dog iz Marylanda ne posustaje već godinama, možda zato što dizajn etiketa te pivovare potpisuju umjetnici s diplomama, a sadržavaju i retoriku Huntera S. Thompsona, pionira gonzo novinarstva.

Naravno da se „bitch” može odnositi i na kujicu, ali psa nitko ne zove „bijesnom kujom”. U svijetu pasa, Flying Dog ima još

New Albanian Brewing Co. iz Indiane prodaje pivo Naughty Girl valjda namijenjen raskalašenim djevojkama, dok pivovara Route 2 nudi Leg Spreader s etiketom koja ne ostavlja dvojbe

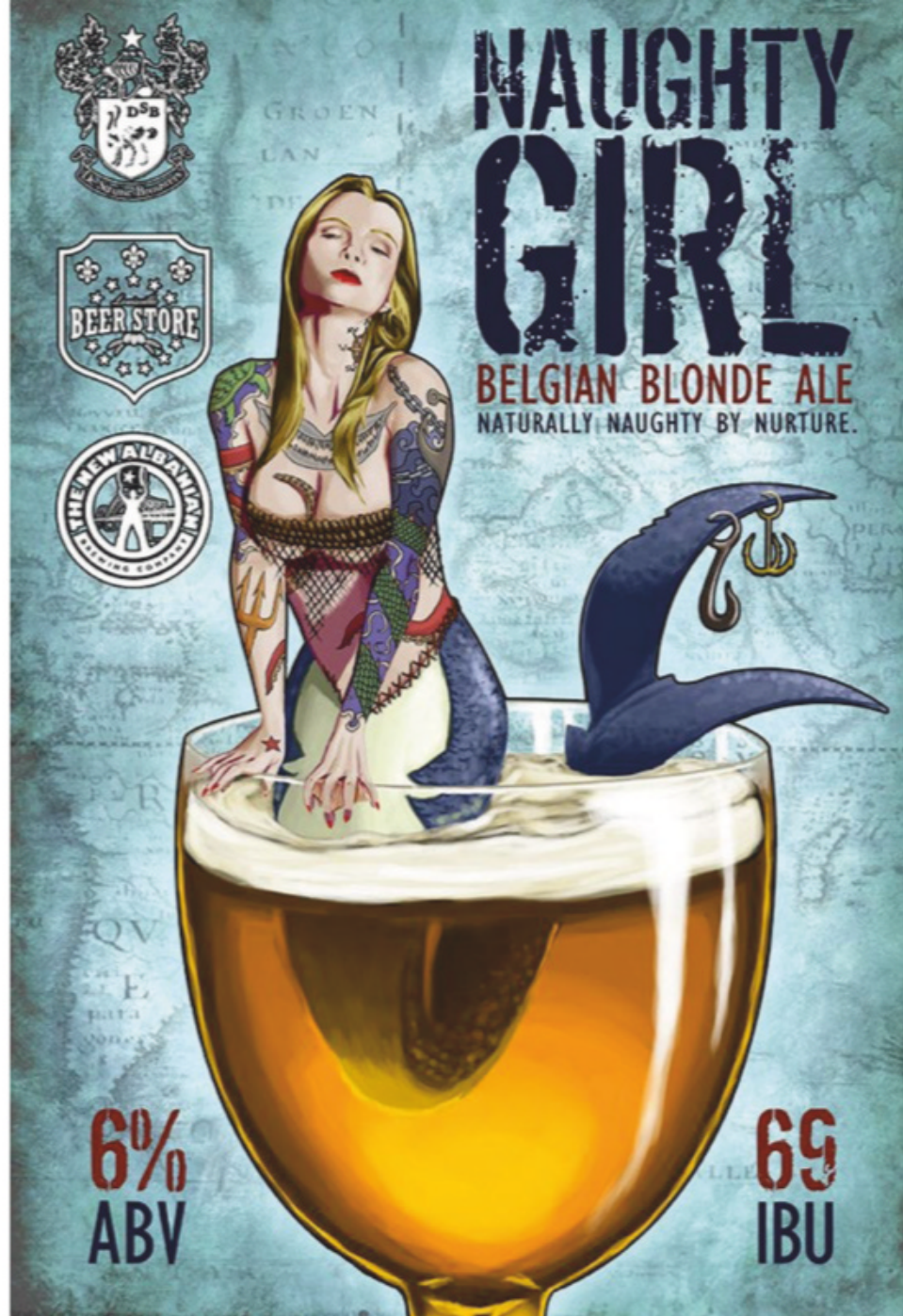

jednog nepoćudnog favorita – pivo Pearl Necklace Chesapeake Stout. Iako crtež na etiketi pokazuje kubicu s bisernom ogrlicom, Urban Dictionary erotomane-početnike uči da izraz „pearl necklace” označava „kulminaciju seksualnog čina s penisom među dojkama, koji rezultira ejakulatom na prsima, vratu i ramenima, a uz malo sreće i bradi djevojke”.

Istodobno, New Albanian Brewing Co. iz Indiane prodaje pivo Naughty Girl (belgijski blonde ale), valjda namijenjen raskalašenim djevojkama, dok pivovara Route 2 nudi double IPA pivo pod imenom Leg Spreader, s etiketom koja ne ostavlja dvojbe.

Dalje u tome smjeru ide PD California Style Blueberry Ale pivovare Pig Minds Brewing Co., smještene nedaleko Chicaga. Ako se pitate označava li skraćenica PD „Police Department” ili nešto slično, niste niti blizu. Etiketa na kojoj dominira crtež žene s gaćicama spuštenim na gležnjeve ponovo upućuje na Urban Dictionary: „Pussy Destroyer”.

SLIČNO SU RAZMIŠLJALI i u aljaškom Midnight Sun Brewing Co. koji proizvodi trippel belgijskoga stila pod imenom Panty Peeler (skidač gaćica) i Village Idiot Brewing Co., čije jedno pivo nosi ime Thong Remover (skidač tangi). To pivo belgijskoga stila koje

dolazi iz New Jerseyja na etiketi ima sliku koja podsjeća na staru reklamu za Coppertone s psićem koji nateže kupaće gaćice Jodie Foster (u dječjoj dobi) na plaži.

No, u slučaju Thong Removera ne radi se o djevojčici, već o prsatoj djevojci u tangama i psu koji joj ih skida („skidač gaćica”, koji simbolizira pivo, odnosno alkohol koji bi ženama trebao olakšati odluku oko spuštanja tog dijela donjeg rublja, dakle isto kao u slučaju Leg Spreadera). Sve skupa, naravno, seksi-stički, ali od pivovara koje se zovu Pig Minds i Village Idiot drugo i ne možete očekivati.

U istome nizu, Tramp Stamp Belgian India Pale Ale bostonske pivovare Clown Shoes aludira na sleng za tipičnu vodoravnu

Kazna World Beer Cup

Iako su neki američki pivari s tržišta povukli neka svoja piva uvredljivih ili, na bilo koji način, nepoćudnih imena, mnogi ustraju na svome marketinškom opredjeljenju. No, izgleda da će i oni morati razmisliti. Naime, dva važna godišnja natjecanja koje vodi Udruga pivara – World Beer Cup i Great American Beer, prema svojim novim smjernicama, sankcionirat će piva s uvredljivim imenima.

Ona će se, istina, i dalje moći natjecati te, čisto tehnički govoreći, pobijediti na tim natjecanjima, ali će im biti zabranjeno to objelodaniti javnosti. Posebna neovisna komisija provjerit će sve pobjednike po kriteriju tog novog pravila, a svim prekršiteljima bit će zabranjeno spominjanje svoje nove nagrade „na bilo koji način” kada je u pitanju promocija tog piva. Da bi sve dobilo službene okvire, pivari će, da bi njihova piva uopće mogla biti u konkurenciji, morati potpisati sporazum o uporabi proizvoda.

„Želimo da naši članovi budu odgovorni korporativni građani”, kaže Bob Pease, predsjednik i izvršni direktor Udruge, priznajući ujedno da ono što će se držati uvredljivim neće biti izdvojeno po principu „crno-bijelo”, već da će se „pronaći načini da organizator bude inkluzivan”. Istodobno, međutim, dodaje da misle da ovime „čine pravu stvar”.

Austrijsko pivo Fucking Hell German Pilsner je svijetlo pivo iz pivovare smještene u mjestu Fucking

ornamentiranu tetovažu iznad ženske stražnjice (doslovno, radi se o seksističkoj frazi „tramp stamp”, što znači nešto poput „oznaka za drolju”).

Ista pivovara proizvodi i pivo Brown Angel, koje nas, usprkos crtežu tamnolute djevojke s krilima na etiketi, upućuje da konzultiramo Urban Dictionary: „Kad se muškarac posere ženi na leđa, a ona se potom zarola i napravi snježnog anđela od izmeta”. Ne baš nešto što bi poboljšalo dojam o okusu tog inače dopadljivog *brown alea* stare škole...

ZAKLJUČAK JE SASVIM JASAN – proizvodi sa seksualnom konotacijom (uključivo i razne opacine) bolje se prodaju, a neke pivovare tu taktiku samo tjeraju u krajnost. Tijekom prošle godine, John Holl, urednik All About Beer Magazinea, u svojoj je kolumni u više navrata apelirao na pivare da prestanu s uvredljivim imenima i seksističkim brendiranjem, a pridružili su mu se i brojni kritičari koji tvrde da žestoko seksualizirani brending potiče seksualno nasilje. No, sve je imalo relativno malo odjeka, jer pivari tvrde da se radi samo o provokativnom marketingu kojim se neko pivo nastoji izdici iz gomile sličnih te da su ljudi preosjetljivi.

Nije tajna da se lik žena odavna rabi u oglašavanju piva, još od različitih portreta na kanticama piva Rheingold (čuvane *Rheingold beer girls*) iz 40-ih i 50-ih, preko *pinup* ere 50-ih i 60-ih do žena u bikiniju iz današnjih oglasa („Find your beach”, dvosmisleno ih potpisuje meksička Corona).

Ne čudi, jer su pivnice i barovi oduvijek bili napučeni gotovo isključivo muškarcima. Premda se sredinom prošlog stoljeća pivo nastojalo reklamirati i kao piće za žene i muškarce, u kojem se uživa kod kuće, u tome se nije uspjelo, pa su se pivari vratili muškarcima i radničkoj klasi te, kad su oglašili u pitanju, ženskim likovima, u pravilu prsatim i s dubokim dekolteima. A budući da muškarci i dalje piju kudikamo više piva od žena, pivovare danas često posežu za seksom kao promotivnim sredstvom.

Problem je u tome da sugestivna imena piva, vidjeli smo, žene pretvaraju u objekte i promiču seksualno uznemiravanje. Naime, da bi se sve shvatilo kao šala, tim imenima trebale bi se smijati i žene. No, to nije slučaj, jer se alkohol uopćeno drži najuspješnijom drogom za silovanje.

Zato mnogi stručnjaci pivarske industrije i potiču *craft* pivare da se odmaknu od tipa marketinga koji promovira opijanje i svoj proizvod vežu za umjetnost, vrhunsko zanatstvo i kreativnost, ono što bi trebalo određivati njihovo pivo. Ali ne prihvaćaju to baš svi, a kao primjer zanimljivo je da je vlasnička struktura pivovare New Albanian, proizvođača piva Naughty Girl, 100-postotno ženska.

Ipak, stvari se polako mijenjaju. Čikaška pivovara 3 Floyds, čije je pivo Big Tiddy Assassin (etiketa s bludno prsatom crvenokosom djevojkom) svrstano među 13 najseksističnijih u Americi, taj je svoj crveni *ale* preimenovala u Canus Invertus, a lik žene zamijenila likom demona.

Ako možemo i razumjeti da se jedno austrijsko pivo zove Fucking Hell German Pilsner, jer se radi o svijetlome pivu iz pivovare smještene u mjestu Fucking na sjeverozapadu te zemlje, izgleda da neće biti sretnog svršetka za piva poput Thong Remover, Leg Spreader i slična, pa čak niti za Happy Ending imperial stout. Šteta, jer su mnoga od njih baš sjajna... 🍻

Pitomi hrvatski craft

U svijetu hrvatskog craft piva još uvijek nema niti simpatičnih „bezobraznika”, a kamoli uvredljivih i moralno upitnih stvari, čak niti seksizma (što ne znači da ga neće biti kad se iscrpe kulturniji marketinški koncepti). I to sve usprkos američkim iskustvima koja pokazuju da se piva sa seksualnom konotacijom (uključivo i razne opacine) bolje prodaju.

Zasad se većina bavi ozbiljnim dizajnom, poput zagorske pivovare Devetka, koja surađuje i s etabliranim inozemnim dizajnerima ili zagrebačkog Medvedgrada, koji se odlučio za paletu sezonskih piva najrazličitijih stilova – Agram Stout, Baltazar, Ljeto u Zagrebu, Vragec, Pivo sv. Martina, Crni Jack, Cugmajstor..., koja imenima i dizajnom upućuju na stvarni i romansirani Zagreb. Tu je i Visibaba koja je, igrom imena i pivarskih pojmova te karikaturama, odabrala motiv poznatih rock glazbenika (piva John Lemon, Bob Barley i Janis Hoplin).

Laiku će se možda najbliže seksizmu učiniti etikete zadarske pivovare Brlog – **Plavuša** i **Neposlušna**. No, ipak se ne radi o stereotipu na temu „lijepe glupačice” ili neke „zločke” koju treba nalupati po goloj guzi (ipak iza brloga stoje dvije žene – Ana Teskera i Maja Šepetavec). Naime, Plavuša je dobila ime prema svojoj vrsti piva (American blonde ale), a Neposlušna (*hoppy red ale*) prema nedaćama s opremom i probnim partijama (mnogo prolivenog neuspjelog piva) pri osmišljavanju tog piva.

Ako je netko baš seksistički ili bilo kako drukčije neetično raspoložen, a ne da mu se čeka da domaći krafteri pridruže američkim primjerima, ne preostaje mu drugo negoli uložiti u splitski crowdfunding projekt „Brew My Beer”, koji će mu omogućiti proizvodnju vlastitog, personaliziranog *craft* piva, dati mu sam ime i osmisлити nedoličnu etiketu.

Ljetni goli kuhar

Ljeto je idealno doba za buđenje kuhara u vama jer možete planirati obroke oko zanimljivih i hranjivih sastojaka koji zahtijevaju malo ili nimalo pripreme kako biste preživjeli ljetne vrućine, ali i impresionirali svoje društvo.

piše **VELIMIR CINDRIĆ** *snimio* **TOMISLAV MARIĆ**

Složimo se najprije oko nečega: ljeto je doba kada dobivamo nešto kao dozvolu za lijenost. Dakle, to je vrijeme kada ne radimo ništa ili jako malo, a ipak se računa kao da smo nešto napravili. Primjerice, odmor u ležaljci i pomno studiranje oblaka na plavome nebu. Prebacimo li to na područje hrane, povoljna je okolnost da za ljetnih vrućina i sparina žudimo za laganom, osvježavajućom hranom. A većina takve hrane lako se i brzo spravlja, a ponekad ne zahtijeva niti kuhanje. K tome, ljetnome kuharu na raspolaganju je dosta namirnica i načina spravljanja hrane koji mu sve to omogućavaju.

Ljeto je dakle idealno za buđenje kuhara u vama jer možete planirati obroke oko zanimljivih i hranjivih sastojaka koji zahtijevaju malo ili nimalo pripreme kako biste preživjeli ljetne vrućine, ali i impresionirali svoje društvo.

Pretpostavimo da želite svojoj partnerici prirediti fini obrok u predvečerje, nakon posla, ili se možda na godišnjem odmoru nekoj dami koju ste prije nekoliko dana upoznali na plaži, pozivom na večeru u vašu vikendicu ili apartman, želite prikazati kao poduzetan, kreativan i sofisticirani tip (bez obzira jeste li u stvarnosti takvi) i prirediti obrok dostojan kakve emisije Jamieja Olivera.

Ljeto je idealno za to jer ćete s minimalno uloženim trudom i malo utrošenog vremena moći postići maksimalni učinak (vidi okvir).

Da biste takav efektni „pothvat” izveli na zadovoljavajući način, trebat ćete se držati nekoliko pravila u tri temeljna područja – uključivanje hidratantne hrane, planiranje ljetnih obroka i načini spravljanje hrane.

UKLJUČIVANJE HIDRATANTNE hrane jasno je samo po sebi, jer se ljeti znatno više znojimo pa je tijelo potrebno stalno rehidrirati. Krastavci su, recimo, posebno pogodni za to, jer sadržavaju dosta vode, čak oko 95%, koja će pomoći i hlađenju tijela. Krastavce, pri tome, treba jesti sirove, jer kuhanjem gube tekućinu, a vi vrijeme. Režnjevima krastavaca možete aromatizirati i vodu koju držite u hladnjaku, jesti ih sirove uz neki vaš omiljeni umak, napraviti od njih salatu ili hladnu juhu.

Nadalje, ljetnu hranu treba što češće osvježavati uključivanjem metvice. Premda ta lisnata biljka ne sadržava mnogo vode, pri jelu daje osjećaj svježine. Naime, konzumacijom metvice mozak zavaravamo osjećajem

hladnoće, čak i kad ona nije hladna. K tome, metvica pomaže utaživanju žeđi. U hladnome piću, posebno vodi, baš kao i krastavcem aromatizirana voda, metvica jednostavno briše žeđ. Budući da metvicu ne želite jesti samu, isprobajte ju s najrazličitijom hranom. Primjerice, sjeckanu ju možete dodati u voćnu salatu ili salatu od graha.

Kao i krastavci, i tamnozeleno povrće i salata sjajni su za rehidraciju, jer sadržavaju mnogo vode. K tome, to hrskavo povrće ne treba uopće ili tek malo kuhanja. Bez problema ga se može jesti sirovo, što je savršeno za vruće ljetne dane, a možda i za vaše ne toliko ekspertne kuharske sposobnosti.

Bilo koja vrst salate (*iceberg* ili kupus) ili tamnozeleno povrće (špinat ili kelj) u pravilu sadržavaju 93% (nekad i više) vode. Potonje ima i nutritivnu prednost obilja vitamina C, K i A, znatno više od svjetlozelenog povrća ili *iceberg* salate. Ne zaboravite da zelenu salatu možete rabiti i umjesto kruha ili tortilje u nekom sendvič smotuljku.

Hrskavost je uvijek dobrodošla, a osobito ljeti. Nije čudno da se pikantna pileća krilca na žaru u pravilu služe s hrskavim stapkastim celerom, jer je on pun vode i pomaže bržem hlađenju usta. Sočnost stapkastog celera jelac osjeti već u prvom zalogaju, jednostavno stoga što 95% tog povrća čini voda. Premda mnogi misle da stapkasti celer nema puno hranjivih sastojaka, činjenica je da on sadržava sasvim lijepu količinu

Kao i krastavci, i tamnozeleno povrće i salata sjajni su za rehidraciju, jer sadržavaju mnogo vode. K tome, to hrskavo povrće ne treba uopće ili tek malo kuhanja

Dobro je birati tekućine s malo ili bez kalorija, najbolje negaziranu i gaziranu mineralnu vodu

vitamina A, C i K. Za super-rehidrirajući obrok posebno preporučujemo poslužiti narezani celer s narezanim krastavcem i nekim finim umakom.

KOD HIDRATANTNE HRANE treba još spomenuti i jogurt. Ako ste mislili da samo voće i povrće mogu pružiti tekućinu vašem tijelu, zaboravili ste na mliječne proizvode, koji su možda neuobičajen ali vrlo vrijedan izvor vode. Bez obzira odlučite li se za standardni ili grčki jogurt, trebate znati ta kremasta mliječna poslastica sadržava oko 85% vode. K tome, jogurt je ujedno i sjajan izvor proteina, elektrolita, kalcija i vitamina D. Jogurt je idealan za ljeto, bilo sam, na ledenome voću ili u pireu sa zamrznutim voćem.

Kod planiranja ljetnih obroka, uz izbor namirnica koje ćete rabiti, jednako je važno birati i najpogodnije vrijeme za jelo. Premda su ljeti vrućine i sparine općeprisutna pojava, postoje određeni dijelovi dana kada ipak ima neke svježine. Upravo tada treba planirati veće obroke s toplom, kuhanom hranom. Jutra su u pravilu svježija i pogodna za veći doručak, dok bi ručak, za velike vrućine, trebao biti manji i lakši. I večeri su svježije, pa će obroci nakon zalaska sunca biti znatno ugodniji. To će ljeti biti dosta kasno, pa ćete se tijekom dana snaći s povremenim manjim zalogajima. Uopće, veliki obroci dodatno zagrijavaju tijelo, pa ako je moguće, ljeti radije planirajte četiri do šest manjih.

Svakako trebate iskoristiti prednosti ljetnog voća, kojeg sada ima u izobilju. Ne posežite za konzerviranim i smrznutim, već kupujte svježe i lokalno. Voće nije samo zdravo i hranjivo, bogato vlaknima, vitaminima i antioksidansima nego, zbog velikog udjela vode, savršeno za rehidraciju, posebno lubenice, breskve i bobičasto voće. Najbolje ga je jesti sirovo ili narezano u voćne salate, a bobičastim, recimo, možete oplemeniti i salatu od špinata.

Ljeto nudi i jednako raznolik izbor sezonskog povrća. Bez obzira je li riječ o zelenoj salati, rajčicama ili krastavcima, radi se o namirnicama koje će sjajno poslužiti u borbi s ljetnim vrućinama. Sretna je okolnost da je

Mjehurićima i mineralima do svježine i užitka

Za ljetnih vrućina tijelu će najbolje odgovarati voda, i to u većim količinama. Za razliku od one iz slavine, gazirana ili negazirana mineralna voda ne prolaze veće kemijske procese, a kao što joj samo ime govori, sadržava velike količine vrijednih minerala. O tome koje su gastronomske prednosti gazirane mineralne vode raspitali smo se kod našeg najpoznatijeg proizvođača, Jamnice.

„Mineralna voda već samim izgledom, odnosno pjenušavošću, rashlađuje, a mjehurići pilcu daju dodatni osjećaj svježine, što je jako važno za vrućih ljetnih mjeseci. Nadalje, mi ističemo da je Jamnica savršen izbor i

kao pratitelj gastronomskih užitaka, jer mjehurići snažno stimuliraju receptore okusa u ustima. Naime, Jamnica je prirodna mineralna voda koju još zovemo i kiselica, što znači da već na izvoru prirodno sadrži određenu količinu mjehurića ugljikovog dioksida, po čemu je i prepoznatljiva, osvježavajuća i osebujnog okusa. K tome, prirodno olakšava probavu, a mjehurići pružaju osjećaj lakoće nakon jela. Uz nevjerojatno osvježavajući karakter gazirane mineralne vode, Jamnica svakom obroku daje novu dimenziju. Odlično se slaže s jačim jelima, od onih mesnih, s tjesteninom i s roštilja, pa

do pizze i varijacija burgera i odrezaka, dok njezina suptilna slankasta nota daje iznimno profinjenu karakter desertima. Naime, premda je zbog bogatstva minerala njezin sastav kompleksan, Jamnica ima zaokružen i izbalansiran okus, koji neće nadvladati temeljne note jela. Ne čudi stoga što se već dva stoljeća tradicionalno povezuje s obrocima i uživanjem u hrani. Naša iskustva s Jamnicom pokazuju da i najukusnija jela, uz koja se pije gazirana mineralna voda, poprimaju dodatnu kompleksnost i pružaju veći užitak gurmanu. Ljeto je pravo vrijeme da se to provjeri“, kaže Kristina Hrustić iz Jamnice.

većina njih relativno jeftina i da ih se ne treba dulje termički obrađivati. K tome, mnoge su odlične sirove ili vrlo kratko kuhane. Savjetujemo zato salatu od rajčice, krastavca i luka, caprese (mozzarella, rajčica, bosiljak) ili salatu od tjestenine, luka, crnih maslina, paprika i krastavaca. Pametno će biti posegnuti za njima kad se latite roštilja, za koji su idealne tikvice, šparoge, paprike, gljive...

MOŽDA ĆE VAM SE UČINITI da pikantna jela neće biti idealna za vruće ljetne dane, ali znanstvenici tvrde da su savršena, u

što se i sami lako možete uvjeriti. Naime, ljuta hrana isprva zagrije, ali nakon nekoliko minuta uzrokuje znojenje glave (takozvano okusno znojenje), način na koji se tijelo prirodno hladi. Zato u jelovniku nađite mjesta za ljute šalše, gazpacho ili ljutu salatu od krastavaca.

Premda će mnogi spominjati vrste mesa pogodne za ljetne obroke, zapravo je važno samo to da se radi o manje masnom mesu. Znatno važniji bit će način njegova spravljanja, baš kao i drugih namirnica. Logika nam kaže da treba izbjegavati paljenje pećnice,

Brzo, jednostavno i ukusno

Za vaš cilj ugošćavanja kakve dame koju ste pozvali na ljetni ručak ili večeru, a koju, naravno, želite zadiviti, nećete htjeti trošiti previše vremena u kuhinji, a još manje gnjaviti se s kompliciranim receptima. Evo stoga nekoliko prijedloga za takvu prigodu, za vrlo ukusna jela za koja vam neće trebati više od 30 minuta. Receptura nema, već samo nekoliko uputa.

Fileti ribe na žaru s umakom od peršina i đumbira

Pomiješajte sjeckami đumbir s medom i *fish sauce* (tajlandski umak koji lako možete nabaviti u domaćim trgovinama) te njime premazujte filete riba dok ih pečete na žaru ili na roštilj tavi. Kad su pečeni, filete posipajte sitno sjeckanim čilijem. Poslužite s kuhanom smeđom rižom i ploškama rajčica, luka i tikvica na žaru.

Sendviči s rajčicom i dimljenom mozzarellom

Klasičnoj kombinaciji svježih rajčice i mozzarelle dodajte još nekoliko okusom bogatih sastojaka poput maslina, listova bosiljka i osušenih rajčica (prethodno rehidrirane) te sve složite između dvije kriške kruha hrskave korice. Poslužite uz svježu salatu od mladog kukuruza šećerca da biste zaokružili obrok.

Fajite s piletinom i povrćem iz tave, guacamoleom i grčkim jogurtom

Ove fajite s piletinom pripremljenom u tavi mogu se raditi s bilo kojim povrćem. Ključ je u tome da se sve povrće nareže na približno istu veličinu. Sotirajte ga zajedno s piletinom rezanom na trakice i mješavinom jednostavnih začina (dodajte i mljeveni kim), stavite u gotove toritilje te nadopunite guacamoleom i grčkim jogurtom.

Salata od cherry rajčica, krastavaca i bijeloga graha s vinaigretteom od bosiljka

Ova salata vrlo je ukusan način da se za laku večeru posluže sočne cherry rajčice i krastavci. Dodatak listova svježeg bosiljka podići će jednostavni salatni vinaigrette na novu razinu. Poslužite s tostiranim kriškama bagueta i reznjevima mozzarelle.

Pizza s roštilja s pršutom, kukuruzom i bosiljkom

Tijesto za pizzu možete umijesti sami ili kupiti gotovo. Tijesto nadijenite pršutom, mozzarellom, polovicama cherry rajčica i kukuruzom, pa pizzu ispecite na roštilju (o tom lakom načinu pisali smo u posebnom ljetnom broju Playboya). Kad je pečena, pospite sitno sjeckanim češnjakom, rukolom i listićima bosiljka.

Sendvič s tagliatom, paprikama i salatnom od rukole

Ovi sendviči otvorenog lica jedu se nožem i vilicom. Odrezak pečen na grill tavi pustite da se nekoliko minuta odmori, pa ga izrežite na tanke trake i poslažite ih na kriške

tostiranog kruha hrskave kore zajedno s crvenom paprikom rezanom na trakice te sve pokapajte maslinovim uljem i pospite ribanim polutvrdim sirom (najbolje *gruyère*). Poslužite sa salatnom od rukole.

Grčki hamburger od puretine s fetom, špinatom, krastavcem i tzatzikijem

Kremasti tzatziki i hrskavi krastavac dodat će svježinu ovom jednostavnom Grčkom inspiriranom hamburgeru od mljevene puretine (lagano meso!) punjenom sirom feta, špinatom i mediteranskim začинима. Tzatziki? Napravite ga kombinirajući grčki jogurt s malo soka od limuna i ribanog krastavca.

Ako ste mislili da samo voće i povrće mogu pružiti tekućinu vašem tijelu, zaboravili ste na mliječne proizvode koji su možda neuobičajeni ali vrlo vrijedan izvor vode

kao i prženje i pohanje, a u prvi plan staviti kuhanje i roštiljanje. Roštilj je ionako omiljena ljetna zabava jer se zbiva na otvorenom, a osim toga omogućava pripravu gotovo svega što zamislite – od cijelog pileta, preko pizze do pečenih jabuka za desert.

Ako niste na moru ili ladanju, odnosno ako nemate uvjeta za roštilj, izbjegavajte pećnicu i rabite gornji dio štednjaka (grill ili wok tava), jer se tako hrana brže spravlja, pogotovo ako ste namirnice izrezali na manje komade i ukoliko rabite tanje rezano meso. No, najbolje će biti posegnuti za hladnom hranom, recimo hladnim salatama poput one od tune, pileline ili miješanog povrća

te hladnim juhama, kao i onom koja ne zahtijeva kuhanje ili gdje je ono svedeno na minimum (sendviči, kajgana na pržencu, meso s roštilja na salati, meko jaje na salati od špinata, tjestenina sa sirovim povrćem, sir...).

BEZ OBZIRA na obilje primjerene ljetne hrane, nikako ne treba zaboraviti na važnost onoga što pijete za vrućih dana. Većini ljudi potrebno je oko osam čaša hidrirajuće tekućine dnevno, što se ljeti povećava na 13 ili više. Stalna i ravnomjerna konzumacija tekućine, uz onu voća i povrća s visokim udjelom vode, držat će vas hidriranima i gasiti žeđ, pogotovo ako ste još na poslu ili

odmor provodite aktivno. Dobro je birati tekućine s malo ili bez kalorija, najbolje vodu, po mogućnosti negaziranu ili gaziranu mineralnu vodu. Tu posebno ističemo gaziranu mineralnu vodu, jer zbog svoje pjenušavosti predstavlja sjajnog pratitelja jela (vidi okvir). S alkoholom treba biti umjeren, jer brzo dehidrira tijelo, kao i sa zašećerenim pićima. S obzirom da ćete se alkohola teško odreći u ljetnim večerima i noćima, dnevna apstinencija i rehidracija vodom će vas oporaviti i pripremiti za naredne „napore“.

Ukratko, ljeti ćete, htjeli-ne htjeli, baš kao i Jamie Oliver, i vi postati goli kuhar. Naime, njegov nadimak ne govori o njemu kao osobi, već o ogoljenim namirnicama i kulinarskim metodama, svedenima na bit, bez kompliciranja.

Baš ono što će i vama ići na ruku, kad kakvu ljepoticu budete htjeli zadiviti svojim kulinarskim umijećem. Ako vam to uspije, onda možda i doslovno postanete goli kuhar, i to ne samo zbog ljetne vrućine.

Hram ŽENSKOG ZADOVOLJSTVA

Posjetili smo prvoklasni japanski dildo bar, skriveno utočište u kojem žene mogu slobodno, otvoreno i pozitivno razgovarati o seksu, u kulturi koja je inače prepuna tabua

O kružena sam morem dilda, ružičastih i crnih, dugih 30 centimetara i džepnih. Neki od njih vibriraju, neki se vrte. Neki imaju dodatke u obliku biljaka, recimo morskih anemona ili egzotičnog cvijeća. Neki su u obliku zečeva, drugi izgledaju kao plišani medvjedići. Dok proučavam jedan posebno bizaran, s licem na silikonskom vrhu, barmen mi dodaje malu ružičastu napravu koja se zagrijava i vibrira različitim intenzitetom pritiskom na daljinski upravljač.

Ako se niste prethodno inormirali o Vibe Bar Wild One u tokijskoj četvrti Shibuya, bit će vam teško zamisliti interijer. Stotine falusa poredani su uz plišom obložene kabine na trećem katu nevjerojatne zgrade, a lokacija je obilježena samo skromnim znakom. Pomalo ofucana zgrada, do koje se dolazi uskim prolazom pored željezničke stanice Shibuya, dio je susjedstva Dogenzaka. Bar je smješten iznad salona s japanskim fliperima, mini marketa i jeftinijih restorana. Na gornjem katu, uz znak na ulazu, stoji natpis „Samo za žene i parove”. Tu je i zvono, naravno.

Otvoren 2013., Vibe Bar je hram ženskog zadovoljstva u zemlji u kojoj se ljudi ne prepuštaju često seksu. Istraživanje koje je 2015. proveo Nacionalni institut za stanovništvo i istraživanja društvene sigurnost pokazalo je da su 42 posto muškaraca i 44 posto žena u dobi od 18 do 34 godine, koji nikad nisu bili u braku, djevice i djevc. Znače li ovakvi barovi da ljudi nalaze alternative dugotrajnijim vezama? Može biti, jer se u Dogenzaki nalazi i nekoliko „hostess barova”, u kojima su zaposlene uglavnom žene čiji je zadatak služiti piće i voditi intimne i zavodljive razgovore.

Striptiz barovi, saloni za masažu i „sapunski lokali” (japanski eufemizam za bordele), svi okupani ružičastim neonom, nalaze se jedni uz druge. No, većina ih je namijenjena muškarcima. Vibe Bar, u kojem radi samo pet žena, ima drukčiju publiku.

„Mnogo je mjesta u kojima se muškarci mogu 'igrati', ali nema baš puno mjesta u kojima žene mogu otvoreno govoriti o seksu i biti sigurne”, kaže Yuka Izumi, koja je u Vibe Baru zadužena za događanja, odnose s javnošću i vođenje bara. „Pomislili smo da bi bilo dobro imati takvo mjesto”, kaže.

piše **SELENA HOY**
snimila **NIKO WU**

Alexandra Hambleton je profesorica japanskih studija, specijalizirana za medije i spolnost, na sveučilištu Bunkyo Gakuin u Tokiju. Ističe da je današnja seksualna kultura u Japanu reakcija na kompliciranu povijest trgovine seksom u toj zemlji. „Ženska seksualnost je dugo bila promatrana kao nešto što služi muškarcima. Žene trebaju biti sramežljive i skromne, i treba ih nagovarati na seks, kako se vidi u većini porno filmova. Žene ne bi trebale biti subjekt vlastite seksualnosti”, kaže ona.

U povijesti je poznata praksa prodaje djevičanstva pripravnica za gejše. Dalje, od 1932. do 1945. carska japanska vojska je prisiljavala žene na okupiranim područjima na seksualno ropstvo, a država je financirala i podupirala bordele za vojnike do 1946. Kad se Japan predao u Drugom svjetskom ratu, general Douglas MacArthur, novoimenovani zapovjednik savezničkih snaga, ukinuo je sustav licencirane prostitucije. Međutim, na kraju rata japanska vlada uništila je mnogo relevantnih dokumenata nadajući se da će time izbrisati dokaze o ženama koje su umrle zbog silovanja, samoubojstava ili spolno prenosivih bolesti u prethodnim godinama.

Ono što je ostalo je članak 175. Kaznenog zakonika, dio predratnog zakonodavstva koji zabranjuje distribuciju "nepristojnih" materijala. Kao dio napora za promjenu sramne i nasilne seksualne povijesti, prohibicija iz članka 175. može se proširiti i na seksualne igračke. Po japanskom zakonu, sve što dolazi u dodir s genitalijama mora biti zavedeno kao medicinsko pomagalo i treba mu vladino odobrenje. Roba „za odrasle” se, ipak, dalje prodaje, ali ne otvoreno.

Tek danas, možda kao odgovor na seksualno podčinjavanje, žene polako počinju voditi bitke za svoju seksualnu slobodu.

„Ja imam više od 40 godina, ali u mojoj generaciji je mladoj ženi trebalo mnogo hrabrosti da ode u sex shop i sebi kupi kakvu igračku”, kaže Izumi.

Po njezinoj procjeni, prodavači u takvim dućanima su u 90 posto slučajeva muškarci, a i većina artikala namijenjena je muškarcima.

„Čak i kad žene dođu nešto kupiti i usude se pitati za neki proizvod, ako je prodavač muškarac malo je vjerojatno da je on doista isprobao neki artikal”, kaže Izumi. „Neće znati reći hoće li se žena s nekim proizvodom dobro osjećati, i neće biti u stanju doista voditi konverzaciju”.

Što se tiče najpopularnijih predmeta u Vibe Baru, Izumi mi pokazuje silikonske kapice s rotirajućim dodacima za stimulaciju bradavica, te vibrator oblikovan da masira G-točku

Mjesta poput Vibe Bara nadaju se da će smanjiti taj stari jaz. Prema profesorici Hambleton, u posljednje je vrijeme uspon tržišta seksualnih pomagala u Japanu izazvan trgovačkim razlozima. „Jedino mjesto na kojem će netko moći istraživati žensku seksualnost, na makar samo u naznakama feministički način, jest na tržištu”, kaže ona. „I dalje je problematično i komercijalizirano je, ali ljudima pruža prostor koji ne postoji nigdje drugdje”.

Vrata Vibe Bara su zaključana. Ovo dodatno osiguranje nije greška. Važno je da ženama koje žele posjedovati vlastitu seksualnost pruži dodatne mjere predostrožnosti, jer su prijetnje česte, što potvrđuje i Hambleton.

Nakon pritiska na zvono, primljena sam u bar. Prvo što sam uočila je da ulazni prostor izgleda kao divovske usmine...

Nakon pritiska na zvono, primljena sam u bar. Prvo što sam uočila je da ulazni prostor izgleda kao divovske usmine. Zidovi su ukrašeni muralima s tradicionalnim japanskim prikazima seksa, ili fantastičnim ilustracijama parova u kimonima „uhvaćenim” usred koitusa. Mušterije mame beskrajni vibratori i lubrikanti s različitim aromama. Izumi mi govori da je dekor inspiriran vulvom.

„Mnogim muškarcima ovdje seks nije prioritet. Rade do kasno, i nemaju baš puno energije kad dođu kućama. Jednostavnije im je pogledati pornić i tako se zadovoljiti, umjesto da se uistinu posvete susretima sa ženama”, kaže mi žena koju ću zvati Kim.

Seksualno je aktivna u Japanu već 18 godina.

„Čini se da su žene zadovoljnije svojim vibratorima, nego odnosom s muškarcima, jer im se čini da seks muškarce ne zanima”.

Njezine teze poduprte su rezultatima istraživanja japanskog Udruženja za obiteljsko planiranje iz 2017., koje je zaključilo da 47 posto vjenčanih osoba više od mjesec dana nije imalo spolni odnos. „Iskrpljenost poslom” je kao razlog navelo 35 posto muškaraca, a najčešći odgovor kod žena (22 posto) je – „seks je prevelika gnjavaža”.

U Japanu nije uobičajeno otvoreno govoriti o seksu. Seksualno obrazovanje, osim učenja osnovnih bioloških funkcija, ne postoji u javnim školama.

„Zato ljudi vole ići u klubove s hostesama”, kaže Rinda (nije pravo ime), koja je radila u takvim barovima. „Tamo obično netko povede razgovor, i dopušteno je govo-

riti o seksu, što u običnom životu nije baš moguće”.

Dok se zemlja izvan zidova Vibe a dalje bori kako razgovarati o seksu, osoblje bara više je nego spremno i sretno odgovarati na pitanja, davati preporuke i nuditi specifikacije raznih proizvoda. Čak imaju i dijagram sa ženskom anatomijom otisnut na meniju, uz listu koktela koji uključuju *Cassis oolong* i *Calpis-hai*.

Što se tiče najpopularnijih predmeta u Vibe Baru, Izumi mi pokazuje silikonske kapice s rotirajućim dodacima za stimulaciju bradavica, te vibrator oblikovan da masira G-točku. Oba proizvoda su među 350 izloženih igračaka koje kupci mogu dirati, ispitivati ili uspoređivati ocjene s drugim mušterijama.

Osim da budu na uslugu mušterijama, osoblje stalno predstavlja nove proizvode. Dolaze iz različitih slojeva i zanimanja – od zaposlenika tvornica pomagala za odrasle, preko sado-mazo kraljica do članica LGBTQ zajednice, što govori o njihovoj stručnosti. Premda bar nije dućan – mislite o njemu

više kao o izložbenom salonu za automobile Tesla – kad se mušterija napokon odluči, može otići u jednu od sedam Wild One trgovina ili pak naručivati proizvode preko interneta.

Kako kompanija Wild One, koja radi od 1991., drži dosta lokala po Tokiju, važan im je povratni sud mušterija kako bi razvili nove proizvode.

„Mnogo ljudi u Japanu živi s roditeljima, pa dobivamo zahtjeve za sprave na baterijski pogon i potpuno tihe. Ako su prebučne, plaše se da će ih čuti u susjednoj sobi, ili pak da će im ih roditelji naći ako ih uključe u punjač”, kaže Izumi.

Ako se pojavi još ovakvih lokala, predviđa profesorica Hambleton, žene koje su se nekad plašile mogle bi napokon naći načina za istraživanje i eksperimentiranje.

„Otkrit će da nisu jedine koje misle o takvim stvarima, i otkriti da nisu jedine žene koje masturbiraju. Za žene koje su možda odrasle a da nisu smjele govoriti otvoreno o svojoj seksualnosti to je ogroman korak”.

5 ljetnih zamki

koje prijete vašem izgledu –
i kako ih uspješno izbjeći

Želimo da se s ljetovanja vratite preplanuli, svježi i odmorni, a ne kao svoja ostarjela, isušena verzija. Zato vas upozoravamo na pet problema koji bi u ovim vrućim danima mogli stati na put vašem seksepilu, ali bez brige – imamo i rješenje za svaki od njih!

piše **MARJANA FILIPOVIĆ GRČIĆ**

Bez obzira jeste li se već mjesecima pripremali za svoj dolazak na plažu pa bili redoviti u teretani, jeli puno proteina i čak se naručili na depilaciju, ljeto bi vas ipak moglo neugodno iznenaditi i ostaviti s pokojim dubokim i neljepim tragom na vašem tijelu.

Reći ćemo vam samo da sunce, morska sol, klor iz bazena i vlaga u zraku od vaše kose mogu napraviti kaos, ali i upozoriti vas na to da muškarci baš tijekom ovog godišnjeg doba izgube najviše kose.

Vaša koža će zbog izloženosti sunčevim zrakama dehidrirati i brže starjeti, a to, dobro znate, i nije najgora posljedica njezina izlaganja suncu. I vaše žlijezde znojnice pojačano će raditi što možda i neće toliko teško pasti vama koliko onima oko vas – no nešto nam govori da ipak ljeto ne želite provesti napušteni od svih, je li tako?

Gledajte, ne želimo vas zastrašiti ni na bilo koji način pomutiti vašu morsku uživanciju koju opravdano tako dugo iščekujete, samo vas upozoriti na nekoliko činjenica koje mogu stati na put vašem najboljem ljetnom izdanju i podsjetiti vas na preventivne mjere koje biste trebali poduzeti kako biste u jesen uplovili blistaviji, svježiji i zdravo preplanuli, umjesto da je dočekate kao svoja isušena, desetljeće starija verzija.

Potrebno je samo pripaziti na predstojećih pet ljetnih zamki i držati ih pod kontrolom, a mi ćemo vam reći kako. Pritom, obećajemo, nećete morati više boraviti u kupaonici nego na plaži.

Problem 1:

Kosa postaje tanja i neukrotiva

Prema podacima American Hair Loss Associationa (da, postoji američko udruženje koje se bavi gubitkom kose), kosa ljeti ulazi u pojačanu telogenu fazu što znači da se ne obnavlja kao inače i sklona je tanjenju, odnosno prorjeđivanju. Na sreću, ovo je samo sezonski i privremeno, no, svejedno nije ni poželjno ni ugodno.

Uz to, kao što smo već napomenuli, sol, klor, sunce i vlaga u zraku mogu vrlo lako vašu kosu pretvoriti u suhu, ispucalu i neukrotivu slamu što zapravo znači da biste većinu ljeta mogli izgledati manje poput Johnnija Deppa, a više poput njegovog omiljenog redatelja i čestog suradnika, Tima Burtona.

Ne želeći nimalo umanjiti umjetnički talent i šarm potonjeg gospodina, nešto nam govori da s takvim ishodom i ne biste bili najzadovoljniji pa je potrebno poduzeti nekoliko koraka.

> Rješenje: Pravilna njega u samo tri koraka

Potpuno vas razumijemo da nakon kupanja želite samo isprati sol s tijela i kose pod tušem na plaži kako biste što prije otrčali u apartman presvući se i krenuti u ljetnu noć punu obećanja, ali zbog svega prije navedenoga, barem svaki treći dan posvetite malo brige svojoj kosi.

To znači da bi kosu trebalo oprati blagim, neutralnim šamponom koji će isprati ostatke soli i klora, a da pritom neće ukloniti zaštitna prirodna ulja s vlasi i nakon toga nanijeti regeneratore koji će vašoj od sunca i mora isušenoj kosi vratiti vlažnost i podatnost.

Dok čekate da regeneratore djeluje, prstima malo promasirajte vlasište kako biste potaknuli cirkulaciju, a time i rast kose koji je, sjetite se, u ovim mjesecima u defanzivi.

Još vlažnu kosu oblikujte sredstvom za stiliziranje i pustite da se osuši na zraku. Jednostavno, brzo, a, vjerujte, zlata će vam vrijediti...

Što spakirati?

- **Botanicals** šampon za obnovljanje suhih vlasi i intenzivno nahranjenu kosu, 60 kn
- **Douglas Hair Protein Repair**, putno pakiranje regeneratore, 75 ml, 20 kn
- **Nivea Care & Hold** kremasti gel za stiliziranje kose, 37 kn

Problem 2: Neoprezno sunčanje jako šteti vašoj koži

Kad kažemo jako, to zaista i mislimo, a i vi ste vjerojatno već čuli. Sunčanje svakako ima svojih prednosti – daje vam seksi preplanulost i vitamina D od kojeg su vaše kosti jače, baš i vaše dobro raspoloženje – no itekako ima svoju mračnu stranu.

Ukratko, UVB zrake uzrokuju preplanulost, ali i crvenilo i opekline kože te oštećuju DNK vaših stanica (da, nažalost, uzročnik su raka kože), dok su UVA zrake odgovorne za fotostarenje, ali također mogu izazvati rak kože, alergiju na sunce i poremećaje u pigmentaciji.

Previše je to opasnosti da biste, bilo iz čistog nemara, bilo iz želje da što prije dobijete ten à la Iggy Pop, ignorirali ono što već desetljećima ponavljaju dermatolozi.

> Rješenje: Korištenje SPF-a (i hladovine u najvrućim dijelovima dana)

Koliko god vam se možda ne da mazuckati na plaži, učinite to. Potražite proizvode za sunčanje s minimalnim SPF-om (zaštitnim faktorom) 15, najbolje voodootporne i na kojima je navedeno da sadržavaju i UVA i UVB zaštitu te ih obnavljate svakih 90 minuta do dva sata kad boravite na suncu.

Ako se pitate koliko proizvoda trebate nanijeti da biste bili zaštićeni, imamo odgovor: dermatolozi savjetuju jednu čajnu žličicu kako bi se temeljito prekrila osjetljiva površina glave i vrata, a po jednu jušnu žlicu za ruke, jednu za noge te jednu žlicu za torzo. Eto, nije teško za upamtiti, a kako biste zao kružili ljetnu njegu svoje kože, koristite i neko hidratantno sredstvo poslije sunčanja kako biste koži povratili izgubljenu vlagu i nahranili je, a to će vam pomoći i da dulje zadržite lijepo preplanuli ten.

U nadi da ćete izbjegavati boravak na suncu u najtoplijim dijelovima dana (predlažemo hladno pivo i kartanje u hladovini kafića), otkriti da vam šešir dobro stoji (i usput čuva vaše lice od direktnog izlaganja suncu) i da ćete tijekom dana unositi puno tekućine (što više bezalkoholne, dakako), želimo vam nezaboravan provod pod suncem.

Što spakirati?

- **Biotherm Waterlover** mlijeko za sunčanje za lice i tijelo, 162 kn
- **Avene** obnavljajući kremasti gel poslije sunčanja, 147 kn

Problem 3: Koža lica burno reagira na vrućinu i znoj

Možda je vaša koža u ostalom dijelu godine zahvalna, no ljetno, pogotovo ako je masnija, može izvući ono najgore iz nje. Pojačano znojenje i vrućina mogu dovesti do prišteva i masnog sjaja na licu – da, baš kao onda kad ste imali petnaestak, ali vjerujemo da je to onaj detalj iz mladosti u koji se nitko ne vraća rado.

> Rješenje: Dobro čišćenje i hidratacija

Prvi korak je u umivanju s gelom ili pjenom za čišćenje, svaki dan, kako biste dobro uklonili naslage znoja i masnoće s lica, a nadamo se da ćete nas ozbiljno shvatiti ako vam

kažemo da je dobar piling osnova čistog lica, pogotovo ako je vaša koža ovih dana sklona burnim reakcijama.

Piling će, naime, ukloniti mrtve stanice kože i pročistiti pore čime će se vjerojatnost pojave prišteva smanjiti. Ako se brinete da će vam preplanuli ten zbog toga izbljediti, neće, jer vaš pigment je dublje u koži. Kako biste pojednostavnili postupak, umjesto da koristite posebno gel svakodnevno i piling svaka dva-tri dana, pronađite 2 u 1 proizvod koji sadržava i gel za čišćenje i nježniji piling koji možete koristiti dan za danom, nakon čega još samo morate nanijeti hidratantnu, nemasnu kremu, najbolje gel teksture koja će se brzo upiti.

Ako imate masniju kožu, nanosite je jednom dnevno, ali ako vam je koža jako suha, učinite to ujutro, nakon čišćenja, i opet navečer, prije odlaska na spavanje.

Što spakirati?

- **Dr. Renaud 2 u 1** piling gel za čišćenje lica, 150 kn
- **Yves Rocher** hidratantna gel krema, 85 kn

Problem 4: Čini vam se da ste najdlakavija osoba na plaži

Muška depilacija danas je prilično uobičajena stvar (nećemo vam zahvaljivati, bodybuilderi!), ali ako vam se ne sviđa ideja da vam netko voskom čupa dlake s prsa, kužimo vas.

Ipak, dva su područja muškog tijela na kojima je po estetskoj konvenciji 21. stoljeća dlakavost nepoželjna, i ne, nijedno nije lice (hvala, hipsteri!). Prva su leđa, a drugo...pa... sve ono što može stršati iz vaših kupaćih. Ali, bez brige, imamo bezbolna rješenja.

> Rješenje: Dobra britvica i gel za brijanje

Ako i dalje čitate ovaj paragraf, to vjerojatno znači da niste svoja leđa podvrgnuli (više-manje bezbolnom) laserskom ili IPL uklanjanju dlaka što vam sada i ne možemo preporučiti jer ljetno nije dobro doba za to, a o čemu možete razmisliti najesen ako vas smeta ljubavni tepih na stražnjoj strani tijela.

Umjesto da vam savjetujemo da se naručite na depilaciju voskom u kozmetički, u želji da vam ovo ljetno bude što opuštenije radije ćemo se usmjeriti na to da vas uvjerimo da uzmete dobru britvicu u ruke – i predajte je dragoj osobi precizne ruke koja će vam obrijati leđa... i biti voljna učiniti to opet za koji dan. Što se tiče intimne zone, radije to sredite sami i tu zaista ne trebate biti previše temeljiti – dovoljno će biti, recimo to vrtlar-skim riječnikom, da malo potkrešete travu umjesto da je sasvim isplijevite.

Posebno su ugroženi određeni dijelovi muškog tijela, poput pazuha, stopala i, malo tko o tome govori, ali mi hoćemo – prepona.

Što se tiče intimne zone, tu zaista ne trebate biti previše temeljiti – dovoljno će biti, recimo to vrtlarskim riječnikom, da malo potkrešete travu umjesto da je sasvim isplijevite

Što spakirati?

- **Remington DuraBlade** aparat za šišanje i brijanje, 311 kn
- **Nuxe Men** gel za brijanje protiv iritacija kože, 85 kn
- **Avène Men** balzam poslije brijanja, 144 kn

Problem 5:

Svježi ste samo dok ste u moru

Znojenje je zapravo super: fiziološki proces kojim se hladi organizam i regulira temperatura tijela; funkcija bez koje ne bismo preživjeli. E, sad, kako je ljeti vruće, a često smo i aktivniji, ono se pojačava, a u dodiru s bakterijama na tijelu, stvara i nimalo ugodne mirise. Posebno su ugroženi određeni dijelovi muškog tijela, poput pazuha, stopala i, malo tko o tome govori, ali mi hoćemo, prepona.

> **Rješenje:** Dobar antiperspirant – i tu i tamo malo talka

Dezodorans neće spriječiti znojenje, samo će maskirati neugodan miris pa ako se ovih

dana prilično jako znojite, radije koristite antiperspirant koji će smanjiti lučenje znoja. No, nemojte ga koristiti, a da područje tijela na koje ga nanosite prethodno dobro ne operete i osušite.

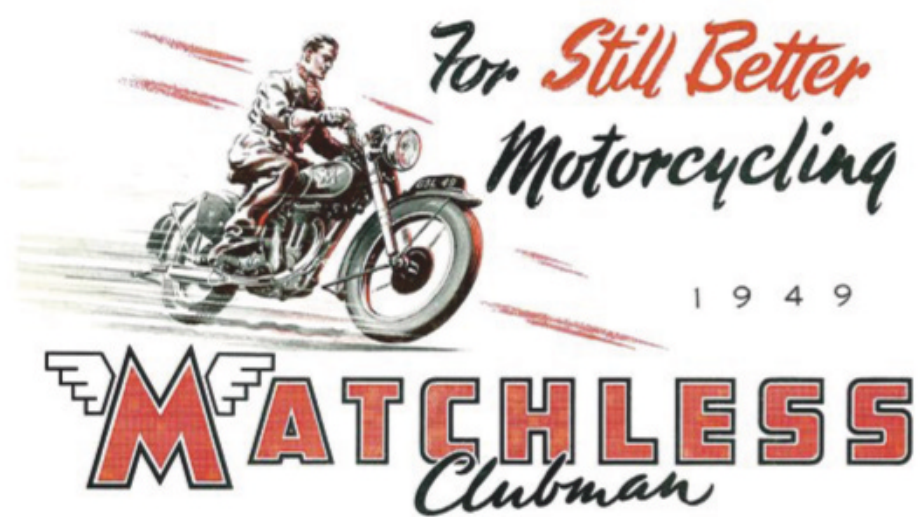
Za ove ljetne mjesece preporučili bismo vam osvježavajući gel za tuširanje citrusnih nota koje će vam dati dodatnu svježinu, a na kritične točke poput prepona i stopala trebali biste prije odijevanja nanijeti malo pudera u prahu i dobro otresti višak.

Puder će ukloniti vlažnost, i što je važnije za taj jako osjetljivi dio vašeg tijela, spriječiti trenje koje, barem se tako priča, zna biti opako neugodno.

Što spakirati?

- **Baldessarini Cool Force Sport EDT** 50 ml, 410 kn
- **L'oreal Paris Men Expert** roll-on antiperspirant, 24 kn
- **L'Occitane** osvježavajući gel za tuširanje s citronovcem, 120 kn
- **Felce Azzurra** puder za tijelo, 100 g, 9 kn

JAKNE ZA *Batmana, Kate Moss i papu*

Čitav projekt **Matchless** zapravo je kulminacija kompleksnoga rada, ali i dvije strasti duboko ukorijenjene u obitelj Malenotti – filmove i motocikle

piše **TOMO WILL**

Š

to povezuje Marlona Branda, Jamesa Deana, Daniela Craiga, Kate Moss, Bena Afflecka, Jasona Momou, Arnolda Schwarzeneggera, Harrisona Forda i papu Franju? Filmske karijere? Da, ali kad tu ne bi bilo pape (vidi okvir). A kad svemu dodamo Batmana, „Ratove zvijezda”, Jamesa Bonda i Aquamana? Za modno osviještene odgovor je zapravo lak – jakne Matchless.

Uzmimo za početak Batmana: junak stripova i filmova više ne nosi plašt nego kožnu jaknu britanskog proizvođača, kao što se u to možemo uvjeriti u filmu „Batman protiv Supermana”. Naime, u njemu je Ben Affleck nosio Matchlessovu kožnu jaknu, baš kao i Chris Hemsworth u „Thoru” i Jason Momoa u „Aquamanu”, novom nastavku serijala „Justice League”.

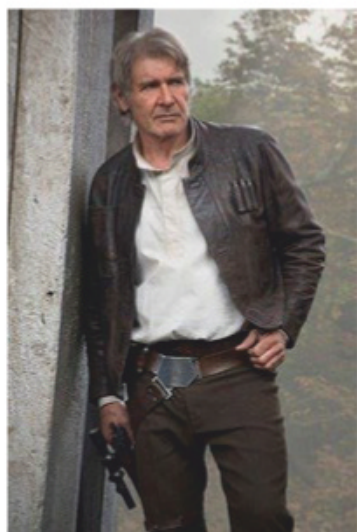
Ne treba mnogo mudrosti da bi se zaključilo da je nedavno obnovljena britanska robna marka motocikala odlučila iskoristiti čaroliju Hollywooda da bi nekad poznatu tvrtku ponovo učinila vidljivom, ovaj put na širokom svjetskom tržištu. Naime, treba znati da je Matchless još davne 1878. utemeljio Henry Herbert Collier u jugoistočnoj londonskoj četvrti Plumstead, kao proizvođača bicikala. Do kraja stoljeća, Matchless se počeo baviti i proizvodnjom motocikala koji su na spremniku za gorivo ponosno nosili logotip sa slovom „M”, oznakom koja je ubrzo postala sinonimom kvalitete i vrhunskog motociklističkog užitka.

Još 2014. Matchless je potpisao ugovor sa supermodelom Kate Moss, koja je do danas glavno lice Matchlessove oglašivačke kampanje (desno)

Arnold Schwarzenegger ima svoju Matchless kolekciju (lijevo)

Kako bi brendu vratili sjaj, braća Malenotti razvila su strategiju povezivanja s velikim filmskim projektima i filmskim zvijezdama, pa tako njihove jakne u filmovima nose James Bond (Daniel Craig), Aquaman (Jason Momoa) i Han Solo (Harrison Ford)

NIJE SE ZAUSTAVILO ni na tome, pa je 1910. iz proizvodnog hangara Matchlessa izašao i prvi zrakoplov „Collier”. No, nije zapuštena niti motociklistička linija. Dapače, nadopunjena je i proizvodnjom motociklističkih jakni, među kojima je bila i prva takva dizajnirana isključivo za dame, iz 1912.

Najpopularniji prijeratni Matchless modeli bili su Silver Arrow i Silver Hawk, vrhunski motocikli toga doba. Već 1931., Matchless je kupio slične poznate tvrtke AJS, Sunbeam i Norton te osnovao udruženje AMC (Associated Motorcycles Companies).

Nakon rata Matchless je započeo komercijalno vrlo uspješnu seriju elegantnih jed-

nocilindraša od 350 ccm i 500 ccm, a pedesetih i trkaćih motocikala koji su osvajali prva mjesta u svim postojećim kategorijama. To je, dakako, privuklo i slavne. Marlon Brando, recimo, posjedovao je Matchless 600cc Scrambler, proizveden posebno za njega, dok se James Dean na svom Matchlessu utrkiavao sa zvijezdom motociklizma, Johnom McLaughlinom.

Pomama za motociklima nije jenjavala, pa je tijekom 60-ih londonski Ace Café postao popularno sastajalište „Rockersa”, grubih mladića na motociklima, odjevenim u kožne

Mnogi od modela jakni koje se pojavljuju u filmskim hitovima sastavni su dio Matchlessove kolekcije, čiji su modeli dostupni kupcima širom svijeta

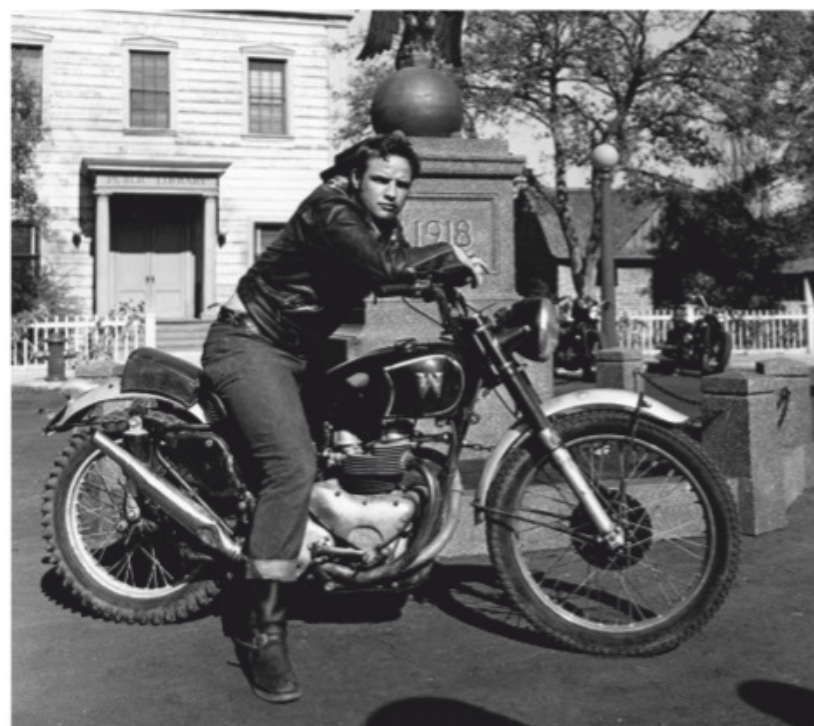
jakne šivane po mjeri. Bajkeri iz čitavog svijeta hrlili su u Ace Café da bi izazivali jedan drugoga na luđačke utrke koje su se ilegalno održavale na North Circular Roadu.

Ipak, motociklistička idila završila je 1966., kad je Matchless prestao djelovati, uglavnom zbog lošijih rezultata na trkalištima. Slijedio ga je i Ace Café, koji je vrata zatvorio tri godine poslije...

Otad je Matchless, osim u svijetu kolekcionara motocikala, gotovo potpuno nestao sa scene, sve dok ga 2012. nije odlučila revitalizirati talijanska obitelj Malenotti – braća Michele i Manuele te njihov otac Franco, nekadašnji motociklistički as.

Pod novom upravom posao tvrtke krenuo je u novom smjeru, koncentrirajući se uglavnom na opremu, prije svega kožne jakne, a sve u cilju da se povrati stari sjaj i robnu marku ponovo učini vidljivom. Taktika je bila logična jer su Malenottijevi prethodno posjedovali Belstaff, britansku tvrtku za proizvodnju jakni, koju su prije kupovine Matchlessa prodali za 156 milijuna dolara.

Marlon Brando bio je veliki zaljubljenik u Matchless motocikle i posjedovao je njihov model 600 ccm Scrambler

Nama najbliža ekskluzivna Matchless trgovina je ona u talijanskom Trevisu

„KAD STE NA MOTOCIKLU, trebate nešto što vas štiti, a to je dobra jakna. No, ona mora i dobro izgledati. Zato je, osim motokala, naša strast i moda”, pojašnjava Manuele Malenotti.

Braća Malenotti tvrde da se ipak radi samo o prvoj fazi razvoja tvrtke, nakon koje će se ponovo pristupiti proizvodnji motokala. No, ostvarenje cilja nije nimalo lako jer je tržište kožnih jakni iznimno kompetitivno, s brojnim robnim markama u borbi za prevlast, poput J.W. Andersona i Diesela.

Da bi postigli svoj cilj, braća su razvila strategiju povezivanja s velikim filmskim projektima i filmskim zvijezdama. Još 2014. potpisali su ugovor sa supermodelom Kate Moss, koja je do danas glavno lice Matchlessove oglašivačke kampanje. No, pravim pogotkom pokazala se veza s holivudskom filmskom industrijom, marketinškom strategijom koja je Matchless medijski gurnula u prvi plan. Otad je tvrtka nanizala lijepu kolekciju filmskih suradnji u blockbasterima kao što su „Ratovi zvijezda”, „Osvetnici 2: Vladavina Ultrona”, „Terminator Genisys”, „Spectre: 007”, „Batman protiv Supermana” i „Aquaman”.

Mnogi od modela jakni koje se pojavljuju u tim filmskim hitovima sastavni su dio Matchlessove ograničene filmske kolekcije, čiji su modeli dostupni kupcima širom svijeta. Primjerice, The Bruce Wayne Jacket Limited Edition košta popriličnih 9500 kuna, a k tome još ni izbliza nije najskuplja u kolekciji.

„Modne marke ne mogu kupiti svoje mjesto u filmovima. Samo režiseri i kostimografi biraju ono što im se sviđa. Mi smo već surađivali u više od stotinu filmova, ali za izgradnju dobrih odnosa s Hollywoodom trebale su nam godine i godine teškog rada”, kaže Michele Malenotti, direktor Matchlessa, koji tvrtku vodi sa svojim bratom Manueleom.

Pogledajmo kako ta suradnja izgleda u praksi. Izgled jakni najčešće potječe iz mašte režisera, koju potom kostimografska ekipa

PAPA KAO BAJKER

Mnoge će začuditi činjenica da je u siječnju 2017. Michele Malenotti na posebnom primanju papi Franji predao jedinstveni motociklistički Cowboy Blazer, jaknu skrojenu po njegovoj mjeri i izrađenu od bijelog nepropusnog najlona (zaštita i zdravlje motociklista dolazi prije svega). Jakna je podstavljena bijelim zečjim krznom, od kojeg je izrađen i ovratnik. Susretu je prisustvovao i Arnold Schwarzenegger, reklamno lice Matchlessa, koji se s papom zadržao u

razgovoru o klimatskim promjenama, ali i motociklima.

Čitava priča upućenima ne zvuči nimalo čudno, jer je papa svojevremeno bio vlasnikom Harley-Davidsona Super Dyna Glide, koji je 2014. prodan na dobrotvornoj dražbi u Parizu za 286 000 eura. Bila je to cifra koja je znatno premašila prije dražbe procijenjenih 14 000 do 19 000 eura. Istina, papa Franjo ostavio je svoj vlastoručni autogram na spremniku za gorivo motocikla, baš kao i na kožnoj Harley-Davidson

jakni, koja je na istoj dražbi postigla cijenu od 67 850 €.

Harley-Davidsona Super Dyna Glide od 1584 ccm papi je poklonio Willie Davidson povodom 110. rođendana te kultne robne marke motokla. Njegovom prodajom papa ipak nije ostao bez ljubimca na dva kotača. Naime, u vatikanskom hangaru, kolekciji papamobila društvo radi jedan *custom made* bijeli Ducati 916, pa će papa ipak moći isprobati učinkovitost Matchlessova Cowboy Blazera...

pretvara u izvedivu stvarnost. Tek se onda pozivaju stručnjaci Matchlessa na savjetovanje te slijedi njihov rad s glavnim kostimografima. Kad se dizajnerske ekipe na koncu usuglase, na red dolazi glumac ili glumica koji će jakne nositi u filmu, da bi dodali svoja razmišljanja i prijedloge za završni kroj. No, na koncu svega, posljednju riječ ipak ima režiser.

„JAKNA KOJU SMO IZRADILI za „Spectre: 007” bila je, recimo, vrlo složena. Najprije je kostimografska ekipa željela da bude u bež boji, s čime se složio i Daniel Craig, ali se ideja nije svidjela režiseru, jer je na snimkama, pri određenom osvjetljenju, izgledala drukčije negoli u stvarnosti”, priča Michele Malenotti.

Čitav projekt Matchless zapravo je kulminacija kompleksnoga rada, ali i dvije strasti duboko ukorijenjene u obitelji Malenotti – filmovi i motocikli. Micheleov i Manueleov djed, Maleno Malenotti, bio je 50-ih i 60-ih cijenjeni filmski režiser i producent, dok je njihov otac Franco, rekli smo već, bio profesionalni moto-trkač i dizajner motokala, nakon čega se zaposlio u tvrtci Belstaff. Nakon što je sudjelovao u njezinu izvlačenju iz financijskih problema, postao je 1986. i njezin vlasnik te ju je iz Britanije preselio u Ita-

liju. Napokon, obitelj je 2011. Belstaff prodala jednom švicarskom kupcu, pa se svim snagama mogla posvetiti Matchlessu, koji je preuzela godinu poslije.

Matchless je prvu ekskluzivnu trgovinu otvorio potkraj 2016. u talijanskoj Trevisu, a već u proljeće 2017. svoj paradni Matchless Store u otmjenoj londonskoj četvrti Mayfair. Prošle godine vrata je otvorila i trgovina u Milanu, a uskoro se najavljuju još dvije – u Los Angelesu i Moskvi.

„Željeli smo da glavna trgovina bude u Londonu, jer je Matchless ipak britanska robna marka, sada doduše s talijanskom strašću. No, naš glavni cilj je obnavljanje proizvodnje motokala, pa već možemo najaviti i prvi novi model koji će uskoro ugledati svjetlo dana. Tu se, vjerujem, nalazi pravi posao. Ipak, do njega se stiže suradnjom s filmskom industrijom i preko mode. Jednom kad tako izgradite imidž, znatno je lakše prodavati motocikle”, smješka se Michele Malenotti.

Geena Rocero

Preljepa Filipinka sa 16 godina odselila je u Ameriku, danas živi i radi u New Yorku. Ima uspješnu manekensku karijeru, ali još je uspješnija na promicanju prava transrodnih osoba. Osnovala je medijsku tvrtku Gender Proud, a o toj je temi imala priliku govoriti pred Ujedinjenim narodima, na Svjetskom ekonomskom forumu, kao i u Bijeloj kući. Svaka čast Geena!

snimio **WIISSA**

Prijeti li nam globalna pandemija?

Prijetnja katastrofalne globalne pandemije zarazne bolesti izravna je posljedica ljudskih dostignuća, te simbolički pokazuje da bi uspjeh čovjeka u sebi mogao kriti sjeme njegove propasti

piše **DARKO VLAHOVIĆ**

Legenda prema kojoj su Napoleonov pohod na Rusiju zaustavili general Tifus i general Zima možda je pomalo i pretjerana, ali čini se nedvojbenim da su zarazne bolesti, poput trbušnog i pjegavog tifusa, dizenterije i difterije, potpomognute nezgodnom ruskom zimom, znatno pridonijele porazu slavne Napoleonove Velike armije, koju je francuski car u ljeto 1812. poveo u osvajanje golemog carstva na istoku.

Naravno, Napoleonovu neuspjehu pridonijele su i predugačke crte opskrbe, neodgovarajuća obuća i odjeća njegovih vojnika, hladnoća i glad, pa i postrojbe maršala Kutuzova, no izgleda da su upravo zarazne bolesti koje su desetkovale francusku vojsku bile onaj presudan teret koji su bogovi rata stavili na francuska leđa, usmjerivši klatno uspjeha na rusku stranu.

Napoleonova vojska je u početku kampanje uspješno napredovala kroz nepregledne ruske ravnice, da bi u rujnu, nakon bitke kod Borodina, bez otpora ušla u Moskvu koju su Rusi prije povlačenja evakuirali i zapalili. Nakon te, kako će se kasnije pokazati, Pirove pobjede, iscrpljeni Francuzi smjestili su se u rijetke neoštećene kuće, samo kako bi sljedećih nekoliko tjedana proveli u pijančevanju i neizvjesnosti.

Istodobno su epidemije zaraznih bolesti zahvatile većinu postrojbi, što svakako nije pridonijelo borbenoj sposobnosti i

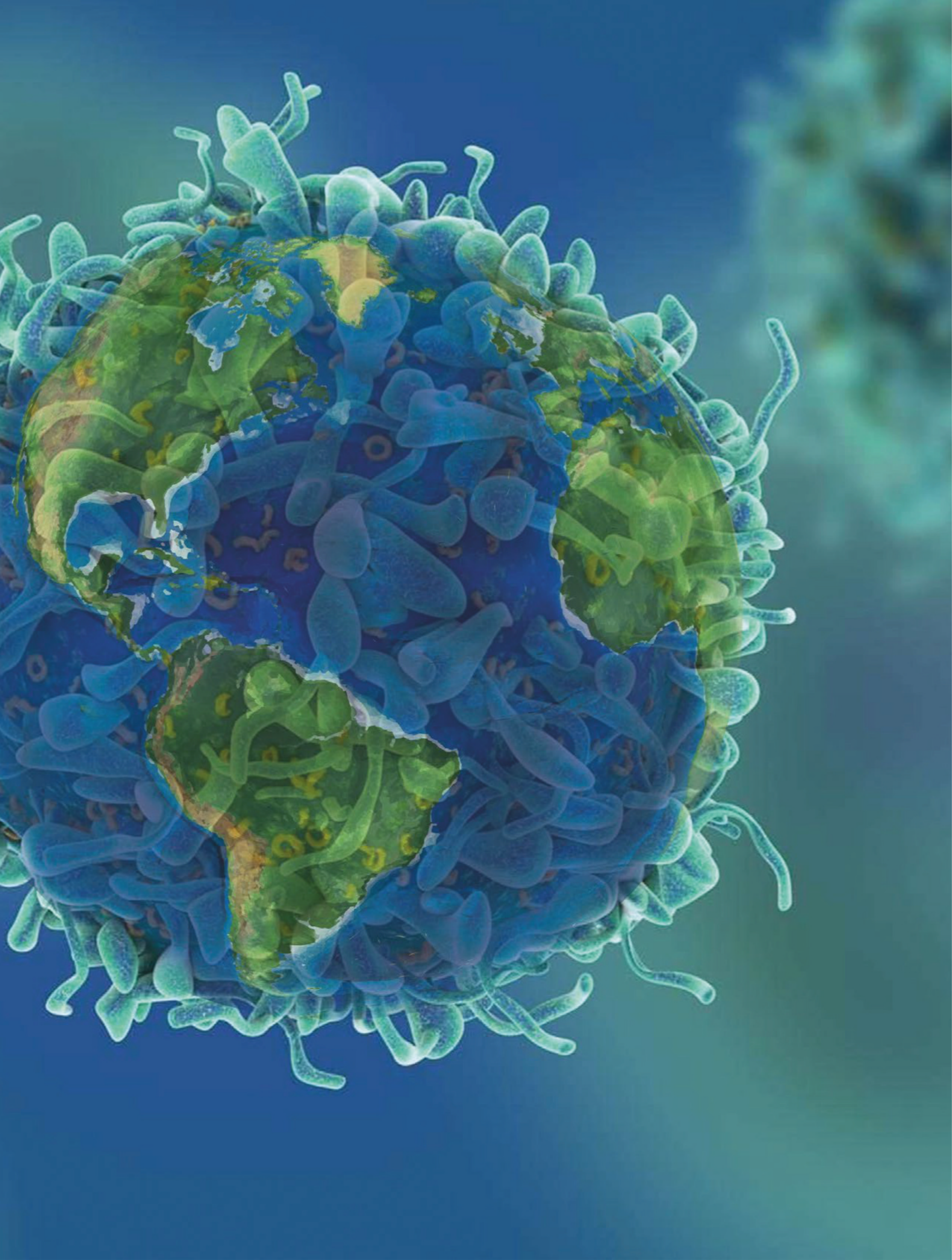
moralu Francuza. Napoleon je vjerovao da će se Rusi nakon pada Moskve jednostavno predati, no caru Aleksandru to uopće nije padalo na pamet – carska vojska pretrpjela je velike udarce ali nije bila uništena.

Rusi su se pred nadmoćnim neprijateljem od početka invazije bili primorani služiti jednostavnom strategijom taktičkog povlačenja i uništavanja svih zaliha, ostavljajući iza sebe „spaljenu zemlju”, a Napoleonovim snagama prepustili su da se bore protiv nevidljivih, ali i te kako stvarnih neprijatelja, poput gladi, hladnoće i zaraznih bolesti. U tim nemogućim uvjetima, Napoleon je bio prisiljen na povlačenje iz Moskve. Iz ruske duhovne prijestolnice na put prema zapadu krenulo je oko 200 tisuća ljudi, da bi se sigurnosti poljske granice dva mjeseca kasnije dokopala jedva desetina tog broja.

Blistava Napoleonova Velika armija koja je krenula u osvajanje Rusije, najveća vojna sila okupljena u dotadašnjoj povijesti, reducirana je u svega nekoliko mjeseci na nekoliko desetaka tisuća ljudi u dronjima. A zarazne bolesti nisu bile najmanje važan razlog za to.

Vjerojatno je u pitanju bio više stjecaj okolnosti, a manje ruski vojni genij, ali povijest je nakon francuskog poraza u Rusiji krenula u nekom drugom smjeru, dok su Napoleonovi snovi o ujedinjenju

Europe propali. Da tifus nije porazio Napoleonovu Veliku armiju, svijet bi možda danas izgledao sasvim drugačije. A možda i ne bi: spekulacije o alternativnoj povijesti mogu biti zabavne, no kad pomislimo da smo riješili jednu povijesnu zagonetku, shvatimo da smo otvorili dvije nove.

Ono što je ipak nedvojbeno, a to je i tema ovoga članka, jest da su zarazne bolesti često imale presudan utjecaj na ljudsku povijest, i da čak i danas, kad uživamo plodove uspjeha medicinskih dostignuća generacija znanstvenika, nije nemoguće da čovječanstvo pogodi globalna epidemija neke zarazne bolesti koja bi odnijela desetke milijuna ljudskih života, zaustavila međunarodnu trgovinu i promet, vrativši svijet u autarkični izolacionizam. Nije dakle nemoguća pandemija koja bi donijela nesreću za milijarde ljudskih bića, i prema čijim potencijalnim tragičnim učincima prijetnje poput islamističkog terorizma, ili čak havarije u nuklearnoj elektrani, izgledaju kao dječja igra.

Koliko je vjerojatno da se takav apokaliptični scenarij uistinu i ostvari? Postoje li uzročnici zaraznih bolesti koji bi potencijalno mogli izazvati takvu katastrofu? Je li čovječanstvo spremno suočiti se s takvim mogućim izazovom? Odgovori na ta pitanja nisu jednostavni, a kad bismo ih pokušali učiniti takvima, vjerojatno bismo odgovorili nešto poput ovoga: izgledi za ostvarenje najcrnjeg scenarija nisu veliki, ali postoje.

Čovječanstvo je u posljednjih nekoliko desetljeća, unatoč dojmu koji se stvara u medijima i na društvenim mrežama, napravilo veliki napredak u medicinskoj skrbi, kako u zemljama razvijenog svijeta, tako i u siromašnim zemljama Afrike, Azije i Latinske Amerike. Zahvaljujući sve učinkovitijim cjepivima, lijekovima i dijagnostici, sanitarnim mjerama, dostupnosti pitke vode i odvodnje, postignut je dramatičan napredak u gotovo svim područjima javnog zdravstva – primjerice, od 1990. godine, dakle u manje od tri desetljeća, smrtnost novorođenčadi u svijetu smanjena je za 50 posto, a globalno očekivano trajanje života poraslo je sa 64 na 72 godine.

Epidemije zaraznih bolesti sve se bolje kontroliraju, a neki masovni ubojice, poput jednostavnog virusa poznatog pod nazivom *Variola major*, uzročnika velikih boginja koje su samo u 20. stoljeću usmratile 300 milijuna ljudi, čuvaju se samo u laboratoriju pošto su zahvaljujući naporima Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) u prirodnom okolišu uništeni.

Uspješno iskorjenjivanje velikih boginja – posljednji slučaj bolesti u svijetu dija-

Vrlo je realna mogućnost da se upravo u ovom trenutku u krvnim žilama nekog majmuna, ptice ili šišmiša, razvija novi mutirani soj patogenog virusa, spreman u pogodnom trenutku „skočiti” na čovjeka i pokrenuti pandemiju

gnosticiran je u listopadu 1977. godine, a tri godine kasnije WHO je službeno objavio da je svijet slobodan od te opake zarazne bolesti – pokazuje da odlučna globalna akcija može biti uspješna. Još je godine 1967. diljem svijeta velikim boginjama bilo zaraženo čak 15 milijuna ljudi, što je potaklo UN-ove stručnjake da osmisle radikalni globalni plan cijepljenja kako bi se bolest zaustavila i uništila. Operacija je doista uspješno provedena – što nam se iz perspektive današnjeg „antivakterskog” svijeta čini nestvarnim – i u samo deset godina broj zaraženih sveden je doslovno na nulu.

Eliminacija velikih boginja nije jedini uspjeh globalnog javnog zdravstva: također je iskorijenjena zarazna bolest poznata kao goveđa kuga, a trenutno se provode programi iskorjenjivanja dječje paralize, malarije, drakunkulijaze i tropske frambezije koji bi, gotovo je sigurno, bili već uspješno završeni da im na putu ne stoje prepreke poput političke nestabilnosti i ratova, te skeptičnog odnosa prema znanosti.

Otkad je engleski liječnik Edward Jenner krajem 18. stoljeća shvatio da cijepljenje može spriječiti razvoj zaraznih bolesti, napravili smo veliki put, ali ipak se teško može govoriti o tome da smo odnijeli konačnu pobjedu nad sićušnim patogenim organizmima.

U posljednjih dvadeset godina u svijetu je zabilježeno nekoliko desetaka većih epidemija zaraznih virusnih bolesti, od epidemije SARS-a u kojoj su 2002. umrle 774 osobe, preko zika groznice koja je 2016. usmrtila dvadesetak ljudi, pa do sasvim aktualne epidemije ebole u Kongu, te širenja ospica, bolesti koja se vraća čak i u najrazvijenijim zemljama zbog sve niže stope procijepljenosti stanovništva. Najsmrtonosnije među njima, i jedine u kojima je broj umrlih bio veći od deset tisuća, bile su pandemija svinjske gripe H1N1 koja je 2009. usmrtila više od stotinu tisuća ljudi, te epidemija ebole 2013. u zapadnoj Africi u kojoj je smrtno stradalo 11 325 osoba. Koliko god tragičan bio svaki pojedinačni gubitak života koji se mogao spriječiti, jednostavnim zbrajanjem dolazimo do ukupne brojke smrtnih slučajeva niže od 200 tisuća. U dvadeset godina.

Neka nam bude oproštena jedna cinična

usporedba: u prometnim nesrećama u svijetu godišnje pogine oko 1,25 milijuna ljudi, odnosno oko 3300 svakoga dana, što znači da su epidemije virusnih zaraznih bolesti u gotovo dva desetljeća ubile daleko manje ljudi nego vozila pokretana motorima s unutarnjim izgaranjem tijekom, primjerice, ovog proljeća.

Da budemo sasvim poštteni, treba spomenuti i AIDS – od prve dijagnoze 1981. godine od te je zarazne bolesti umrlo gotovo 40 milijuna ljudi. No, u slučaju AIDS-a riječ je o virusu koji se ne širi socijalnim kontaktom i nema, koliko je poznato, potencijal rapidnog širenja, odnosno prerastanja u pandemiju, baš kao ni druge, bakterijske zarazne bolesti poput kolere, ili malarije koja još uvijek ubija stotine tisuća ljudi godišnje.

Globalna reakcija na spomenute epidemije pokazuje da čovječanstvo više nije bespomoćno, no brojni stručnjaci upozoravaju da svijet nije dovoljno pripremljen za moguće izbijanje superpandemije koju bi izazvao neki danas nepoznati, visoko zarazni smrtonosni virus. Planovi za zaustavljanje epidemije postoje, međutim strahuje se da bi reakcija međunarodne zajednice mogla biti nedovoljno koordinirana i prespora.

To bi nas doista trebalo zabrinuti, jer ako nas je povijest ičemu naučila, naučila nas je da je buduća smrtonosna pandemija neminovna. Ljudski rod je tijekom čitave svoje prošlosti bio izložen valovima epidemija koje bi desetkovala populaciju, a i danas, kao što smo vidjeli, epidemije su redovita pojava.

Stručnjaci su početkom 20. stoljeća bili uvjereni da mogu kontrolirati epidemije, ali ipak, kad se 1918. godine pojavio novi, visoko patogeni soj gripe, svijet je ostao paraliziran. Danas se smatra da je pandemija španjolske gripe 1918.-1920. godine bila najsmrtonosniji pojedinačni događaj u ljudskoj povijesti. O pandemiji „španjolke” već je sve napisano, osobito prošle godine na stotu obljetnicu tragedije, stoga bi ovdje bilo dovoljno samo spomenuti da je ta zarazna bolest poharala doslovno čitav svijet i odnijela više ljudskih života nego oba svjetska rata zajedno!

Ako ništa drugo, od te smo tragedije puno toga naučili. Primjerice, danas znamo

da je vrlo realna mogućnost da se upravo u ovom trenutku u krvnim žilama neke nedužne životinje, nekog majmuna, ptice ili možda šišmiša, razvija novi mutirani soj patogenog virusa, spreman u pogodnom trenutku „skočiti” na čovjeka i pokrenuti pandemiju koja bi potencijalno mogla ubiti milijune ljudskih bića.

U hollywoodskim filmovima katastrofe, stvari su jednostavne: uvijek postoji neki tim vladinih ili UN-ovih stručnjaka odjeven u bijela zaštitna odijela s maskama i opremljen najsuvremenijom opremom, koji reagira na prvi signal epidemije i bijelim kombinijama s rotirkama u trenutku blokira ugroženo područje, stavljajući „nultog pacijenta,” u potpunu izolaciju i zaustavljajući širenje epidemije.

Dakako, stvari se potom zakompliciraju jer bez dramatskog zapleta nema ni filmske priče, ali Hollywood ne bi bio to što jest da na kraju ne dođemo do sretnog završetka, pošto su herojski liječnici u posljednji trenutak razvili novo eksperimentalno cjepivo, ubrizgali ga u lijevu ruku zaraženog glavnog junaka, i usput spasili čovječanstvo.

U stvarnom životu stvari međutim nisu tako romantične. Kako upozoravaju struč-

njaci, postojeća zdravstvena infrastruktura, koja je osmišljena za normalne uvjete, vrlo brzo bi se raspala u slučaju velike epidemiološke krize. To se osobito odnosi na siromašnije zemlje u kojima ionako postoji najveća mogućnost izbijanja katastrofalne pandemije, no stanje nije puno bolje ni na razvijenom Zapadu.

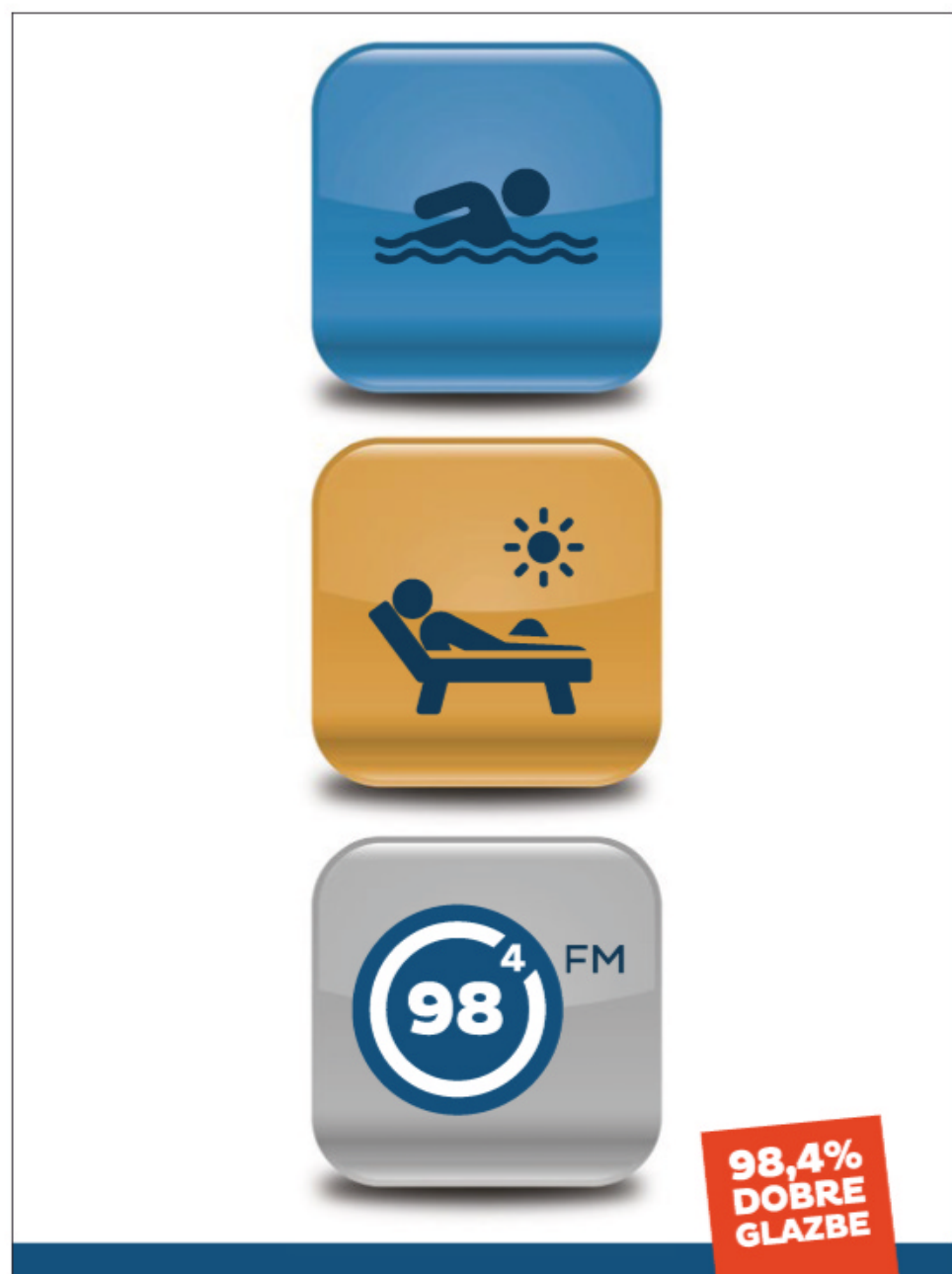
Skupina stručnjaka koju je okupio UN nedavno je razradila mogući scenarij pandemije izazvane pojavom novog visoko patogenog virusa koji se prenosi zrakom. Prema tom scenariju, u prvih tjedan dana bilo bi zaraženo 25 tisuća ljudi, u roku od mjesec dana 700 tisuća, a u samo tri mjeseca virus bi se zrakoplovima, brodovima, automobilima i vlakovima proširio na čitav svijet i zarazio više od 300 milijuna ljudi. U taj je scenarij uključena i pretpostavljena hitna reakcija zdravstvenih vlasti diljem svijeta, a ako bi ta reakcija izostala posljedice bi bile još daleko teže.

Autoru ovog članka, kao i svim ljudima koji su u kasnim četrdesetima, stručnjaci UN-a predviđaju izgleda od oko 50 posto da se tijekom njihova života dogodi kata-

strofalna pandemija neke zarazne bolesti. Izgledi su otprilike isti za ostvarenje najmračnijeg scenarija katastrofalnih klimatskih promjena.

Obje te prijetnje čovječanstvo ima zahvaliti svom uspjehu. Svijet je sve bogatiji i sve povezaniji: danas stotine milijuna ljudi – dakle ne samo najbogatiji – mogu zrakoplovima na redovnim linijama u samo nekoliko dana obići sve kontinente, i pritom ne samo pridonijeti zagrijavanju planeta ispuštanjem stakleničkih plinova iz mlaznih motora boeinga ili airbusa, već možda i u svojoj krvi ili slini prenijeti visoko patogeni novi mutirani virus koji će rado pronaći nove ljudske domaćine u udaljenim gradovima i, premda nesvjestan svoga postojanja, proširiti svoje inačice na milijune ljudi i pritom izazvati njihovu smrt.

Prijetnja katastrofalne globalne pandemije zarazne bolesti izravna je posljedica ljudskih dostignuća, i simbolički pokazuje da bi uspjeh čovjeka u sebi mogao kriti sjeme njegove propasti. Možemo se samo nadati da današnje generacije, a i generacije koje dolaze, nikada neće morati saznati odgovor na pitanje je li čovječanstvo doraslo za suočavanje s tim izazovom.

Lijepo tijelo bez skalpela

Los Deline revolucionarna je tehnika kojom se bez skalpela mogu povećati grudi i stražnjica. Još uvijek tražite idealan poklon za vašu partnericu?

T

piše

**EDO
FRANIĆ**

snimio

**TOMISLAV
MARIĆ**

ijelo mijenja oblik i tu ništa ne možete – kaže popularni engleski kantautor Morrissey, dok američka socijalna psihologinja Amy Cuddy tvrdi da se tijelo i svijest međusobno oblikuju. Bilo da se priklanjate jednoj ili drugoj misli, vjerojatno ćete se složiti da obje upućuju na to da su samouvjerenost i zadovoljstvo sobom najvažniji da bi se čovjek u svome tijelu dobro osjećao.

No, lakše reći nego ostvariti, primijetit će oni nezadovoljni veličinom ili oblikom svojih prsiju ili stražnjice. Ako još, k tome, ne žele „pod nož”, uzalud će im biti i sva dostignuća suvremene estetske kirurgije pa će, htjeli-ne htjeli, početi pjevati tužnu Morrisseyevu pjesmu. Ali, je li to neizbježno?

– Naravno da ne! I za to postoji rješenje. Naime, tu je jedna novija tehnika pod imenom Los Deline, injekivni implantat kojim se mogu povećati dojke i stražnjica, dotjerati im oblik, kao i napraviti konturiranje tijela. To je minimalno invazivna procedura, a grudi se, recimo, mogu povećati do broj i pol. Obavlja se u jednome danu i ne zahtijeva oporavak – kaže nam dr. med. Mladen Mešter, suvlasnik zagrebačke estetske poliklinike Aesthete, smještene u samom središtu Zagreba (koju vodi zajedno sa svojim kolegom dr. med. Mladenom Vukićem) te vlasnik Poliklinike Mešter u Zadru.

Pa nam detaljnije objašnjava:

– Estetikom se bavim već deset godina i trener sam za filere, botoks i implantate koji se postavljaju putem igle, dakle bez reza. Kolega je također krenuo s tim i fenomenalan je. Klientima uvijek kažem da je operacija zadnja po redu. Nećemo odmah ići s rezanjem, jer ostaju ožiljci. Deset je puta bolje stvar riješiti nekom tehnikom koja se radi pod lokalnom anestezijom, recimo Los Deline.

Ako će se nekome tehnika Los Deline učiniti revolucionarnom, neće biti daleko od istine. Tvrtka Los Deline nalazi se u Pragu, a proizvod

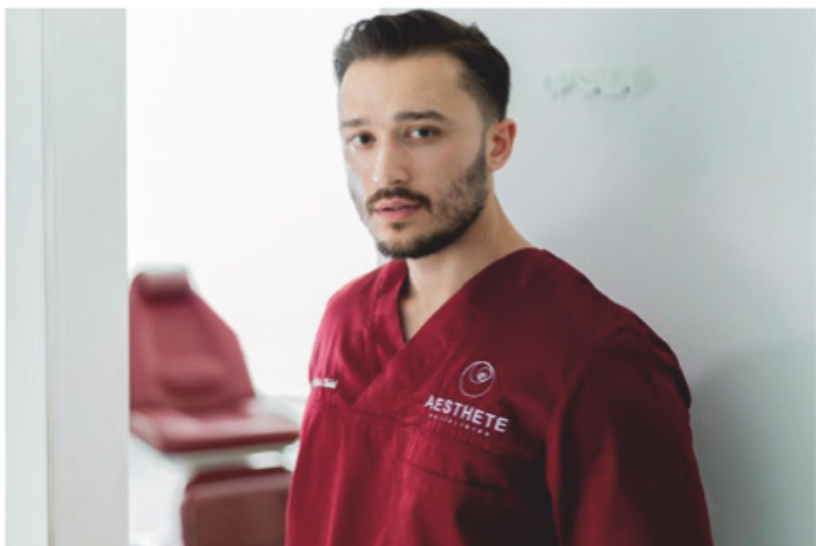
koji potpada pod regulativu Europske unije, patentirao je jedan češki liječnik. Tehnologija je stara deset godina, prošla je rigorozne studije i klinička ispitivanja, a sama robna marka Los Deline prisutna je dvije godine, i u Hrvatskoj je zasad dostupna isključivo u Poliklinikama Aesthete u Zagrebu i Mešter u Zadru.

– Jedini smo licencirani liječnici koji kod nas rade taj postupak. Radi se o minimalno invazivnoj proceduri, dakle bez kirurgije. Do sada su se takvi zahvati mogli raditi isključivo kirurški, što je velika razlika, jer sada nema postoperativnog oporavka. Učinak postupka traje pet do šest godina, tijekom kojih se injekivni implantat resorbira jer se radi o hidrofilnom gelu, tvari čiji sastav uglavnom čini voda – govori doktor Vukić.

Taj hidrofilni gel 98% je biokompatibilna, fiziološka tekućina koju tijelo ne razlikuje od uobičajenih tekućina u organizmu, dok 2% čini polimer koji ju stabilizira. Ta se tekućina nakon šest godina u tijelu resorbira kao bilo koji drugi filer.

**Dr. med.
Mladen Mešter**

„Jedini smo licencirani liječnici koji kod nas rade Los Deline postupak. Radi se o minimalno invazivnoj proceduri, dakle bez kirurgije. Do sada su se takvi zahvati mogli raditi isključivo kirurški, što je velika razlika, jer sada nema postoperativnog oporavka”

Dr. med.
Mladen Vukić

– Praktički dobijete povećane grudi i možete odmah otići na kavu s prijateljicama. Doslovno se radi o instantnom učinku. Pritom, sve traje do jedan sat i nema rane... To nije postupak za velika povećanja, ali do broj i pol svakako, a može se istodobno korigirati i oblik grudiju. Dobra je stvar što se postupak može i ponavljati, želi li osoba daljnja povećanja. Nakon pola godine može se dodati jednaka količina, pa ukupno možete imati povećanje grudiju od dva do tri broja. To je maksimum. Radi se o vrlo prirodnom i lijepom obliku – filer je apsolutno mek i nakon nekog vremena grudi su potpuno prirodne i na dodir – kaže Mešter.

Vrlo je sličan postupak i za stražnjicu, samo što se mora staviti veća količina preparata.

– Možda je za klijenta u nekom slučaju bolji lipotransfer, odnosno prenošenje masnoće iz jednog dijela tijela u drugi, ili implantat. Ali ima žena koje su vrlo mršave i kod kojih mast ne možete uzeti niotkud, pa je donedavna dolazio u obzir samo implantat. Sada se s Los Delineom radi takozvani bolus, odnosno puniti jedan volumen koji simulira implantat – veli dr. Mešter.

Najbitnije u svemu jest da se taj hidrofilni gel mora znati stručno postaviti. U Hrvatskoj filere zakonski mogu stavljati i stomatolozi, ali Mešter i Vukić tvrde da, premda se Los Deline službeno ubraja u filere, s njim neće moći raditi svi.

– Budući da jedini radimo Los Deline na prostoru Hrvatske, uskoro krećemo s edukacijama mladih liječnika. Mislim da to nije posao za svakoga, jer je tu potrebno da liječnik bude i estetski obrazovan, odnosno da dobro poznaje anatomiju i temelje estetike – jasan je Vukić.

Mešter i Vukić primjenjuju Los Deline posljednjih godinu dana i dosad su tretirali 40-ak grudiju i 11 stražnjica.

– Potražnja je velika. Kad je k nama došla prva žena i povećala grudi, pokazala

ih je prijateljicama, a glas se vrlo brzo širi. Onda su se naručile druga, treća, peta... Ja ipak svima kažem da nisu svi za to. Imate klijentica kojima se ne može pomoći bez operacije. Bitno je samo odabrati klijente koji su idealni za Los Deline i kojima će grudi ovim postupkom izgledati fenomenalno – tvrdi doktor Mešter, a dr. Vukić nadodaje:

– Za Los Deline se odlučuju žene koje se bave fitnessom, žene koje su trenerice i ne mogu imati pektoralne implantate, jer im posao ne dopušta razdoblje oporavka. Ista je situacija i s poslovnim ženama.

Cijene Los Deline tretmana kreću se od 18 do 21 000 tisuće kuna za grudi, dok za stražnjice počinju od 28 000 kuna.

Još uvijek tražite idealan poklon za vašu partnericu? 📌

I ZA MUŠKARCE!

Zanimljivo je da su Los Deline u početku (tada se još nije tako ni zvao) distributeri pogrešno prodavali kao penilne filere, odnosno sredstvo za povećanje penisa, jednostavno zato što je distributer bio urolog. Za tu svrhu danas postoje drugi proizvodi i tehnike, što ne znači da Los Deline nije pogodan i za muške.

„Postupak Los Deline primjenjiv je i kod muškaraca. Do sada smo imali svega tri muška klijenta, svi za stražnjice, ali zanimanje raste. I muškarcu možete malo povećati grudi, ako ima izrazito ravna prsa, da bolje izgledaju. Samo tada ćete staviti malu količinu, tek toliko da korigirate njihov izgled. Proizvod je registriran kao pektoralni implantat i možete ga modelirati kako god želite. Sve se radi u lokalnoj anesteziji i ništa ne boli. U principu vrlo jednostavno. A postupak povećanja i korekcije izgleda stražnjice, jednak je kao i u žena – zaključuje dr. Mladen Mešter.

Tvrd'ko Kamen i mobiteli među nogama

S Markom sjedim na cugi i razgovaramo o kretenima, a možda i glupačama koji među svoje noge guraju mobitele i kamere i onda to šalju dalje ljudima koje ne poznaju

Pomirili smo se Marko i ja. Popili smo cugu da zakopamo ratnu sjekiru nakon što sam mu objasnila da nisu sve žene statična trupa u krevetu i da tripot tjedno nije puno i previše, nego tek dovoljno. I dalje ne prihvaća tu gorku istinu, ali što ću mu ja. Nisam ja kriva što sam bila u pravu.

piše
**ANA
KOLAR**

– Gle, Ana, sorry zbog zadnje cuge, malo sam bio izrevoltiran, bit će da mi i dalje neke stvari nisu jasne.

– Sve okej i – ne, nisu ti fakat jasne.

– Dobro pusti sad, ajmo prijeći preko toga.

– U redu, sve okej... A što ima novog? – pitam ga dok pregledavam novosti na mobitelu. Ne primiš mobitel pola sata pa se nakote poruke, mailovi, sranja...

– A ništa... Ej, slušaš li me ti opće?! – više na mene zbog mobitela, realno i ja to radim drugima. Serem im kad nisu skoncentrirani na posao ili na razgovor nego se razliju po tom mobitelu i na kraju nitko ništa ne dobije – niti ja, niti osoba kojoj tipkaju niti taj netko s kim sam na kavi ili razgovoru.

– Ma da, da... oprosti, gledam samo... – bacam standardne isprike koje nemaju veze s vezom; izrekla sam ih toliko puta da su odavno izgubile svaki smisao jer sam i dalje „u mobitelu“ i svakim trenom mi je sve više krivo što jesam.

– Jesi ti dobro? Nešto si zastala... – pita me, a ja se pravim da je sve okej. Dižem pogled, spuštam mobitel i stavljam ga u torbu.

– Ništa, sve je dobro! Gdje smo ono stali? – vraćam se u stvarnost, ovdje i sada.

– Nemam pojma ni ja više... Jesi ti sigurno dobro? Sumnjiva si mi... Ana, reci mi molim te što se dogodilo?

Pokušavam izbjeći nelagodu i na tren razmišljam trebam li mu uopće reći što me na mobitelu dočekalo. Razmišljam kako će reagirati, vodi li mi se uopće taj razgovor i pridaje li mi se uopće pažnja takvom nečem. Jebi ga, pregrizem govno i prevaljujem preko usta rečenicu:

– Imam zahtjev za prijateljstvom od nekog debila – kažem Marku i složim grimasu.

– Dobro, pa što, što je tu čudno? Fejs, a i općenito internet je plodna podloga za uzgoj debila. Svi to znamo.

– Slažem se, ali nekako se uvijek ponadam da su neke stvari stvar prošlosti i da će ljudi prestati raditi neke stvari.

– Koje stvari? O čemu ti pričaš?

Vadim mobitel, zastajem na sekundu, dvije i tražim po fejsu zadnji zahtjev. Našla sam ga, pokazujem Marku.

– Evo ga. Stoji i gleda me. Tvrdk'o Kamen.

Marko stoji zatečen, raskolačenih očiju i vidim da je na rubu da pukne od smijeha. Odjednom se počne na sav glas smijati.

– Hahahaha!!! Tvrdk'o Kamen!!! Daj me nemoj zezat'! Ljudi ovo stvarno rade?!

– Ha, očito – odgovaram.

– Ma neee... Ovo mora biti neka zajebancija. Molim te, reci mi da je zajebancija.

– Nije zajebancija, Marko. Tvrd'ko Kamen čeka da mu odgovorim.

– Evo, ne znam bih li se smijao ili plakao. Ili oboje – govori mi Marko.

– Sad znaš kako je meni, i gotovo svim ženama, već godinama.

– Nisu mi jasni takvi likovi...

– Slažem se, a ipak, već dugo ne odustaju. Taman neko zatišje, pomisliš da su prestali biti „kreativni“ i smiješni, kad ti se opet pojavi šaka jadnika.

– Još uvijek sam na tom zanimljivom pseudonimu, jako kreativno. Ide i uz profilnu...

– Ufff, ovaj je još dobar. Marko, ti trebaš vidjeti kakvih sve pacijenata ima na tom internetu, to je užas jedan – govorim mu ja.

– Stvarno?! Ja sam mislio da to

samo Tihana i neke njene frendice preuveličavaju. Drugim riječima, da samo ima poneki manijak, ništa strašno.

– Ma ne, ima ih more, i sve je gore, umjesto da bude bolje. Ovaj Tvrdk'o je još mekan kao duša, barem ovako izvana kad mu pregledaš profil.

– Kako to misliš? Lik se nazvao Tvrdk'o Kamen, a na *coveru* ima fotku svojih dlakavih prepona.

– Vjeruj mi, Marko, to je nula, Imam ja negdje album *screenshotova* svih manijaka koji su mi ikad išta slali ili pisali.

– Da? Zašto to uopće čuvaš?

– Zato jer smo jednom davno moja bivša urednica i ja planirale pisati na tu temu i raspisati jedan projekt na temu seksualnog uznemiravanja na internetu. I tak... I dalje mislim da bi tako nešto trebalo javno prozivati i objasniti da mi ne možeš slati video kako drkaš jer te ja to nisam tražila.

– A i toga stvarno ima?

– Želiš li da ti pokažem?! – revoltirano odgovaram s mobitelom u rukama, spremna da mu pokažem sva imbecilna videa koje sam zadnjih godina dobila od nekih nepoznatih likova.

– Hvala, kao da jesi!

– Tako i ja reagiram kad me uljudno pitaju želim li ga vidjeti. Hvala, kao da jesam i onda blokiraj profil, poruke, sve...

– Nije mi baš jasno... – zbunjeno će Marko

– Marko, naravno da ti nije jasno, jer da jest onda bi i s tobom nešto bilo krivo.

– Valjda...

– Ne, ništa valjda, sigurno bi bilo. Nismo mala djeca, nismo anđeli i nevinašca, ali slanje golotinje ikome (a pogotovo nekome koga ne poznaješ) meni je suludo.

– Dobro sad, nemoj biti isključiva. Svi smo svašta radili i prošli u životu, kao da ti nikad nisi nekom svom poslala fotku?!

– Jesam, naravno da jesam, ali nevoljko, majke mi. I nikad nisam poslala ili snimila ono najintimnije što su me tražili. Je li tebi jasno da su meni u inbox (i ne samo meni, da se razumijemo) stizala videa u kojima se jasno vidi kako svršavaju, sperma frca na sve strane, meni nimalo lijepo za vidjeti. Iskreno, nije mi to ni inače neki prizor, ali pogotovo kad je ovako nasilno. Stiže ti neka poruka, otvoriš, i samo se uzrujaš....

– Ja fakat ne ne kužim što je u glavi osobe koja to šalje...

– To ti i govorim cijelo vrijeme! Valjda je negdje nekad davno neka glupača pristala na razvoj priče nakon što je dobila drkadžijski video nepoznatog lika. Nemam drugo objašnjenje. I onda je, opet vjerojatno, taj

Probala sam si objasniti što ti se dogodi u glavi da za vrijeme seksa s nekim uzmeš mobitel, staviš ga između vas dvoje zato da to poslije pokažeš frendici?!

isti drkadžija obznanio bijelom svijetu da se ponekad ipak može upecati neka na te gnjusne ulete, videe i fotke.

– Ali stvarno: što ti mora biti u glavi da se nazoveš Tvrdk'o Kamen? – Marko opet pomalo plače od smijeha. Izgleda da ga jako zabavlja pseudonim.

– Nisi ti još ništa čuo, ovo je mala beba za sve što ima na internetu.

– Vjerujem. Ajde, ime još nekako, ali ideja „snimi-pošalji-traži mišljenje-čekaj reakciju“ meni je i dalje misterij.

– Zamisli da tim luzerima stvarno bude u glavi da će se negdje nekoj svidjeti video ili fotka i da će mu odgovoriti sa: „Hej, a ja bih tebe upoznala?“ ili „Ajde, da te probam!“

– Hahahaha, stvarno bi morala biti posebno poremećena da pristane na tako nešto.

– A valjda... I onda opet, ako ima takvih muškaraca, pretpostavljam da ima i takvih žena. Uostalom, i žene su mi svašta slale – kažem mu ja.

– Šališ se, jel'da? – Marko kao da misli da izmišljam pola ovoga.

– Ne, stvarno. Evo, prije par tjedana neka cura koju imam među prijateljima poslala mi je video kako se jebe. Mislim da je napisala nešto u stilu – taj neki i ona sinoć. Samo krupni plan penetracije koji je kakti zabunom meni poslala, umjesto svojoj frendici.

– Što nije meni poslala? – smije se.

– Pošaljem ti ja njen, ako si toliko očajan.

– Hvala ti kao sestri...

– Još bih i povjerovala da je zabunom da to nije ponovila tri dana kasnije, sličan video, isto „zabunom“, ali bez isprike. Zablockirala sam ju nakon toga, reko, ne treba mi to. Vjerojatno je sad to neki novi *modus operandi*, k'o bog nije žena iza tog profila nego muškarac koji s nekim drugačijim, a opet sličnim, sadržajem pokušava provocirati.

– Vidim ja da si ti o tome detaljno razmišljala... – sad me pak Marko pokušava raspizditi.

– Iskreno, nisam. Nego sam taj dan to raspravljala s dečkom jer mi je bilo smiješno

pa smo došli do takvih nekakvih zaključaka. On je još i popljuvao kadar i kako sve to skupa loše izgleda.

– Kako misli loše izgleda?

– Kao, nije mu bilo dovoljno maštovito, i ono, samo dosadna penetracija nekoliko sekundi.

– A što bi on?

– Nije to bitno, Marko, skoncentriraj se molim te! Mi tu govorimo o kretenima, a možda i glupačama koji među svoje noge guraju mobitele i kamere i onda to šalju dalje ljudima koje ne poznaju.

– Kad to tako kažeš zvuči urnebesno smiješno! – drži se za trbuh.

– Ali i je smiješno. I žalosno istovremeno. Jer pazi, ova neka koja mi je dvaput poslala istu stvar, takva videa šalje i komentira sa svojom frendicom.

– Dobro sad... Jesmo rekli na početku da smo svi svašta radili?

– Što mi želiš sad reći?

– Ma ništa, i ja sam radio slične stvari. Ali onda ti to dosadi.

– Ozbiljno? I slao si to poslije na provjeru frendovima? Da vide jesi li ti dobar i vrijedi li ta mala sa snimke?

– Ne, nisam provjeravao ništa s frendovima, to mi je glupo. Ali za sebe i nju sam snimao ponekad.

– To je drugo, ne brkaj sad s ovim.

– Ali i to ti dosadi s vremenom.

– Naravno, sve to prerasteš. I na kraju se svede radiš li išta ili samo pričaš o tome.

– Ali baš. Skužio sam da mi u našem muškom društvu, znaš ona moja ekipa, sve manje pričamo o seksu. Eh, sad, ne znam je li to zato jer nam je dosadilo pričati ili nam je dosadilo seksati se.

– Ne znam, ni moje cure i ja više ne razglabamo o tome, jer nam se ne da. Samo kimneš kad je sve ok, namirena i sretna, bez previše detalja.

– Da, ili si namiren ili pomiren – Marko sliježe ramenima i otpije cugu do kraja.

– Tako je. I nema treće opcije – sliježem i ja i naručujem novu rundu. 🍷

**TVOJ FREND
za Happy End**

masculan[®]
DAS KONDOM

PREMIUM NJEMAČKI KONDOMI

KOLOVOZ 1999.

Prije 20 godina...

PLAYBOY CAFÉ

U našem izdanju u kolovozu 1999. izašao je tekst naslovljen „19 posve ćaknutih epizoda iz povijesti rock'n'rolla”. U nadnaslovu je stajalo „Idealno štivo za plažno izležavanje: neobične zgode i nezgode rock'n'roll huncuta”. Od tih 19 „štikleca” mi smo izdvojili njih 12...

1. S kim započeti ako ne s glasovitim liverpulskim bubama. Iako je po dugom jeziku poznatiji bio John Lennon, imao je i Paul McCartney svojih dana. Na svojedobnoj presici veseli Ringo Starr proglasio se najboljim bubnjarom na svijetu. „Na svijetu?” nemilosrdno će, upitan za komentar, McCartney, „pa on nije ni najbolji bubnjar u Beatlesima!”

2. Suparnici za titulu seks-simbola, Tom Jones i Elvis Presley, ranih 70-ih imali su susret u garderobi u Las Vegasu. Tom je došao pokazati svoje štovanje Kralju na veličanstvenim nastupima, na što je Elvis dobio neodoljivi poriv da se pohvali počasnom iskaznicom koju mu je osobno predao tadašnji predsjednik Richard Nixon – iskaznicom agenta za narkotike američke Vlade.

„Opa, mislim da će tu biti problema, Elvise”, u šali će raspoloženi Jones The Voice, „morat ćeš privesti samoga sebe!”

Ne treba ni spominjati da su to bile posljednje riječi koje je raspjevani dvojac razmijenio.

3. Zaboravite Crne mačke, Porine i Grammy! Prva nagrada koju je u svojem životu osvojila žestoka Janis Joplin bila je studentska nagrada na koledžu u Port Arthuru, u saveznoj državi Teksas. Studenti su je izabrali za najružnijeg frajera u cijelom kampusu.

4. Ako mislite da se braća Gallagher igraju sudbinom benda Oasis, znajte da nisu ni prva ni jedina rock-braća za koje je sloga misaona imenica. Kad je Meatloafov tonac Jim Steiman jedva uvjerio duet The Everly Brothers da snime još koju uspješnicu, nije ni sanjao da će usred snimanja Don odložiti gitaru, pristupiti Philu i, dok je on pjevao, složiti ga preciznim udarcem u bradu na pod

studija. „Čemu to?” zaurla tonac iz studija. „Poševio mi je ženu”, lakonski će Don.

5. Kad smo kod tonaca i inih, producent Rob Ezrin je za album Lou Reeda „Berlin” trebao vrlo uvjerljive zvukove za neobičnu stvar „Kids”(Klinci), koja se bavi teškom tematikom rastave braka. Bob je doveo vlastitu djecu, priopćio im da im je umrla mama, i mirno snimio plač i vapaje vlastitih potomaka.

Sve za umjetnost!

6. Nezaobilazni Keith Moon, legendarni nestaško s palicama u grupi The Who, osim što je plašio susjede nacističkim pozdravima u kompletnoj monduri, lijepio hotelskim gostima brzосуšećim ljepilom kovčeg za pod, najveću glupost učinio je 1970., ispred disko-kluba u Hattfieldu.

Kad su nasrtljivi skinsi opkolili Moonov bently, vozač Boland izašao je da napravi reda. U totalnoj panici, Moon ga je pregazio limuzinom.

7. Vjerovali ili ne, samo jedan bend na cijelom svijetu nazvao se po prosječnoj količini

ejakulacije zdravog mušjaka. Nikad vam više to ime neće zvučati isto:10CC.

8. Prije nego što je osnovala Blondie, tada nimalo tetkasta Debbie Harry umalo je postala žrtvom serijskog ubojice Teda Bundyja, koji ju je uspio namamiti u auto. Nemili događaj poslije je oslikao Robert Williams (autor omota „Appetite For Destruction” Gun's n'Rosesa), a slika danas krasi stan koji Debbie dijeli s Chrisom Steinom u New Yorku.

9. Da i u jazzu može biti gadno, potvrđuje priča o jezivoj sudbini legende avangardnog saksofonista Alberta Aylera, koji se zamjerio nekoj opako ciničnoj ekipi. Naime, pronašli su ga na dnu rijeke Hudson zavezana za – džuboks!

10. Evo nešto iz čudesnog svijeta heavy metala: Bruce Dickinson, pjevač grupe Iron Maiden, izbačen je iz škole jer se razredniku popišao u večeru.

11. Burne sedamdesete obilježio je već i tada veteran rock'n'rolla Chuck Berry, u čijoj se izvrsnoj autobiografiji može nakrcati više ovakvih *the best offova*, pogotovu kad mu je neki revni student organizator banuo u garderobu da ga pozove pred publiku. Imao je mladac što za vidjet, jer dok je Chuck mirno sjedeći klopao sendvič, mlada studentica klopala je nešto sasvim drugo, klečeći mu pred slavnim nogama. Od trte, klinac zausti: „Morate na binu, gospon Berry.” Tu se Chuck uzjoguni i promrsi: „Pa, dobro, mali, pusti me da završim ovaj sendvič!”

12. Kad se Terence Trent D'Arby agresivnom marketinškom kampanjom odlučio predstaviti Americi, koristio je sljedeći slogan: Crni Michael Jackson! 🇺🇸

SPASITELJICE ZA HITNE SLUČAJEVE

Playboy je u svom broju u kolovozu prije dvadeset godina, svojih desetak stranica posvetio djelatnicama spasilačke službe na kalifornijskim plažama Malibu, Bimini i Zuma. Evo malog podsjetnika...

Ni za živu glavu nemojte to pokušavati sami u vlastitoj režiji, ali na plažama s ovakvom spasilačkom službom dopušten je svaki, pa i najprovidniji, trik: skočite u valove s pretilim trbuhom dok još žvačete zadnji zalogaj, odvažite se na gumenom jastuku daleko na pučinu i onda ispustite zrak dok se luftić ne smežura kao suha šljiva, namjerno birajte dubinske virove i vrtloge, ili pak nakon dva i pol sata gaženja pedaline zaplivajte energično pedesetak metara leptirovim stilom, sve dok vas ne uhvati bolan grč!

To je, naime, sasvim dovoljno da privučete pozornost neke od ljepotica sa sljedećih stranica: ne morate se razbacivati ni novcem ni mišićavim torzom sve ako ste i krivonogi debeljko siromašan k'o crkveni miš (što čitatelji Playboya, nadamo se, ipak nisu) one će svejedno odmah priskočiti kao da ste jedini muškarac na svijetu.

U nekim slučajevima nije isključena ni primjena vrlo djelotvorne metode „usta na usta” već u preliminarnim kontaktima s damom. Jer, one su – spasiteljice...

20 pitanja WILL SMITH

Te 1999. Will Smith je imao 31 godinu i već je bio megazvijezda. Tih se dana iščekivao dolazak u kina filma „Wild Wild West”. Kasnije će se međutim pokazati da ni kritika ni publika nisu bili oduševljeni filmom. Unatoč tomu, njegova kasnija karijera donijela mu je mnoštvo uspjeha, izvrsnih uloga, dvije nominacije za Oscara, baš u skladu s tadašnjim očekivanjima...

Umjetnik nekoć znan kao Fresh Prince danas je najtraženija crnačka zvijezda na svijetu i jedan od najbolje plaćenih holivudskih glumaca, premda je nastupio tek u pet filmova. Ljetni hitovi u kojima je glumio, „Dan nezavisnosti” i „Ljudi u crnom”, zaradili su svaki po više od 250 milijuna dolara, a slična se, ako ne i veća, zarada očekuje od ovoljetnog blockbustera „Wild Wild West”. No, Smith je zarađivao mlijune još kao tinejdžerska rap-zvijezda, u duetu sa svojim školskim kolegom „Jazzy” Jeffom Townesom. Potom je u TV seriji „Princ iz Bel Aira” punih šest godina oduševljavao gledatelje diljem svijeta. Danas taj simpatični „dečko iz susjedstva” zarađuje 20 milijuna dolara po filmu, a njegova je holivudska karijera zapravo tek na početku.

Još ste mladi, a već vas godinama ljudi prepoznaju na ulici. Ili ste prokleta sretni tip, ili savršeno dobro znate kako se postiže uspjeh...

Jednom davno, bilo mi je tada dvanaest godina, moj otac, Will Smith stariji, koji se bavio postavljanjem rashladnih uređaja, naredio je meni i mom mlađem bratu Harryju da sagradimo zid od cigle. Trebalo je saizdati pravi pravcati zid, dug petnaest metara i tri metra visok. On je samo doveo cikle, cement i pijesak. Sjećam se kako sam buljio u tu hrpu građevnog materijala i razmišljao o tome kako neću živjeti dovoljno dugo da ga završim. Nisam mogao vjerovati, otac je tražio od nas da sagradimo Veliki philadelphijski zid. Bilo je ljeto, kraj školske godine, i dok su ostali klinci iz kvarta dangubili, mi smo morali miješati beton i slagati proklete cigle. Nadao sam se da će netko doći i uhapsiti mog oca. Kad bi ga, recimo, zatvorili u ludnicu, ne bismo morali završiti zid. No, naposljetku smo uspjeli.

A on je na to samo kazao: „Da mi više nikad nisi rekao kako je nešto nemoguće učiniti”. I ja sam shvatio, zauvijek. Doista, ništa nije nemoguće ako slažeš ciglu po ciglu. Samo će tako jednom, možda, od toga biti zid. Zato se nikad ne brinem o zidovima. Usredotočen sam samo na cigle, a zidovi nek' se brinu sami o sebi.

Kad smo već kod toga, mladi ste, zgodni, bogati, zabavni... Opsjedaju li vas žene?

Ispričat ću vam što mi se dogodilo na Manhattanu kad smo snimali „Ljude u crnom”. Jedna se djevojka provezla u autu mimo mene, spazila me i odjednom počela vrištati: „O, moj Bože! O, moj Bože!”, sudarivši se s autom koji se zaustavio ispred nje. Izašla je iz auta, ali se uopće nije obazirala na tipa koji je stao urlati na nju, niti ju je bilo briga što je s njezinim autom. Utrčala je za mnom u prodavaonicu ploča i zamolila me za autogram. I to nije sve. Odjednom je zadigla bluzu i pitala me bih li joj se potpisao na grudi.

I kako je Big Willie izašao na kraj s vatrenom obožavateljicom?

Rekao sam joj samo da ima prekrasne grudi, ali da nije ni mjesto ni vrijeme.

Nastupali ste s najvećima: Tommy Lee Jones, Gene Hackman, Kevin Kline, Kenneth Branagh... Svi su oni dulje od vas u tom poslu. Jeste li imali tremu?

Sve su to sjajni glumci, izvanredni ljudi. Mnogo sam naučio od njih. Zapravo, kad radiš s najboljima, oni te nadahnu i daju najbolje od sebe. Ako igraš košarku sa Michaelom Jordanom, ili protiv njega, igrat ćeš najbolje u životu jer je on tu. Kad sjediš za stolom nasuprot Geneu Hackmanu, i snimate scenu, ne smiješ zasrati. Moraš biti spreman, čovječe, jer će te Gene inače razvaliti. S druge strane, ne brinem se previše. Moram samo paziti da me ne sažvaču i ispljunu.

Jednom ste izjavili kako je „super biti crnac u Hollywoodu”. Biste li to i sad potpisali?

Da, jer kad se jednom, kao crni glumac, uspijete popeti uza sve te stepenice koje vas vode k vrhu Hollywooda, onda ste tu zauvijek. Bijelcu je teže ostati na samom vrhu. Ima stotine osoba koje čekaju da Leonardo DiCaprio ili Matthew McConaughey naprave pogrešan korak. I svi samo čekaju priliku da uskoče. Međutim, Denzel Washington, Eddie Murphy, Chris Tucker, Laurence Fishburne ili ja jedinstveni smo glumci u svojem žanru.

Kad sam započinjao karijeru, svi su me uspoređivali s Eddiejem jer je samo

šačica crnih glumaca uspjela u Hollywoodu. Ali nikad nećete čuti: „Što se dogodilo s Larryjem Fishburneom? A gdje je Denzel Washington?” jer naše su pozicije čvrste. Iza nas stoji čitava masa ljudi koja ide gledati naše filmove samo zato što smo crnci. Reći ću vam jednu istinu: crni gledatelji vjerniji su nego bijeli! Potpuno je ista situacija i s hispanskim glumcima. Ljudi neke manjine uvijek stoje iza svojih glumaca.

Već kao osamnaestogodišnjak zarađivali ste milijune. Kako ste ih trošili?

Potrošio sam brdo love na kuću, aute, nakit... Trošio sam sve što sam zarađivao. Bio sam tako glup i arogantan u to vrijeme, da nisam htio slušati kad su mi savjetovali da malo pripazim s lovom, da unajmim menadžera. I onda sam bankrotirao. Bilo je to nevjerojatno – imao sam šest automobila, a nisam imao love za benzin. Poreznici su me doslovce iscijedili. Slava mi je udarila u glavu i nisam znao izaći na kraj sa svime tim...

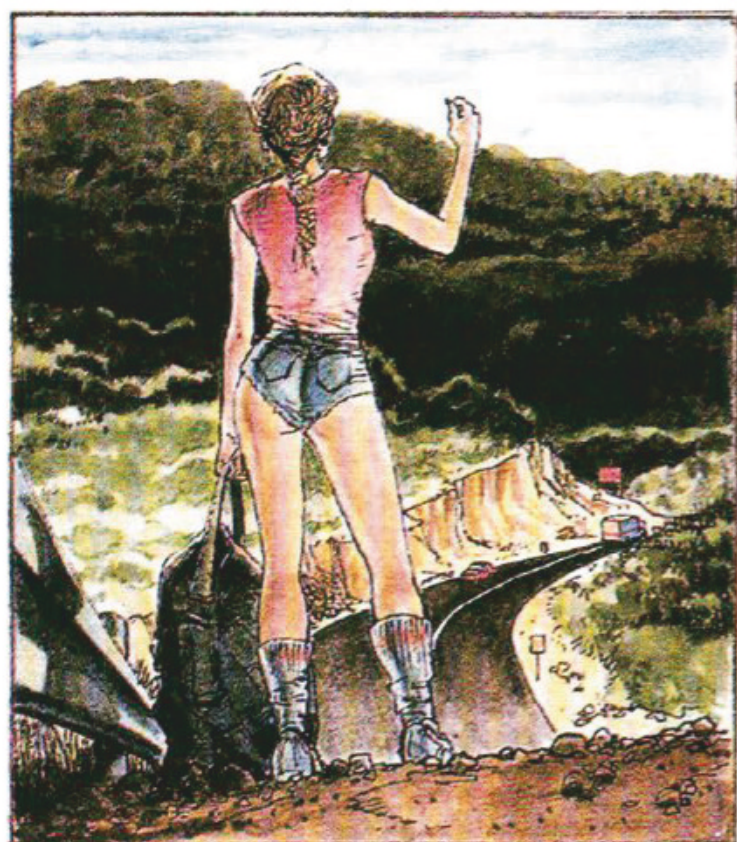
Klasična priča o nadarenom mladom crncu koji se obogatio preko noći?

Ne sasvim. Recimo, nikad se nisam petljao s drogom, što ne znači da nisam bio okružen njome. Gadnih je igrača bilo oko mene, i tko zna što bi bilo sa mnom da nisam imao tako stroga oca. Ubio bi me kad bi samo pomislio da se drogiram, pa mi takvo što nije padalo na pamet.

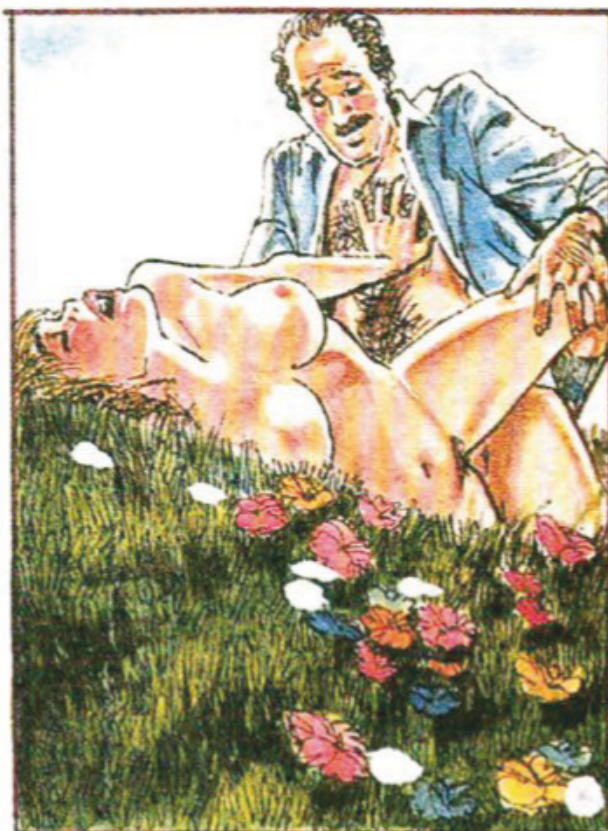
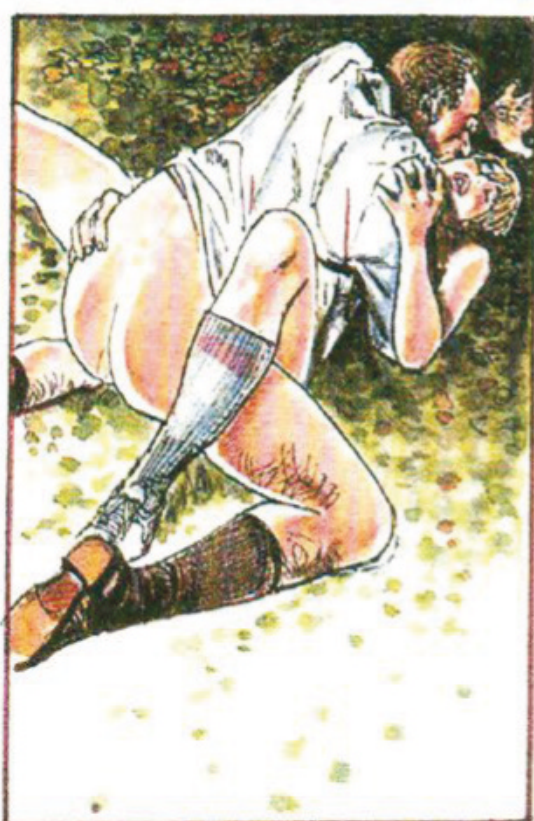
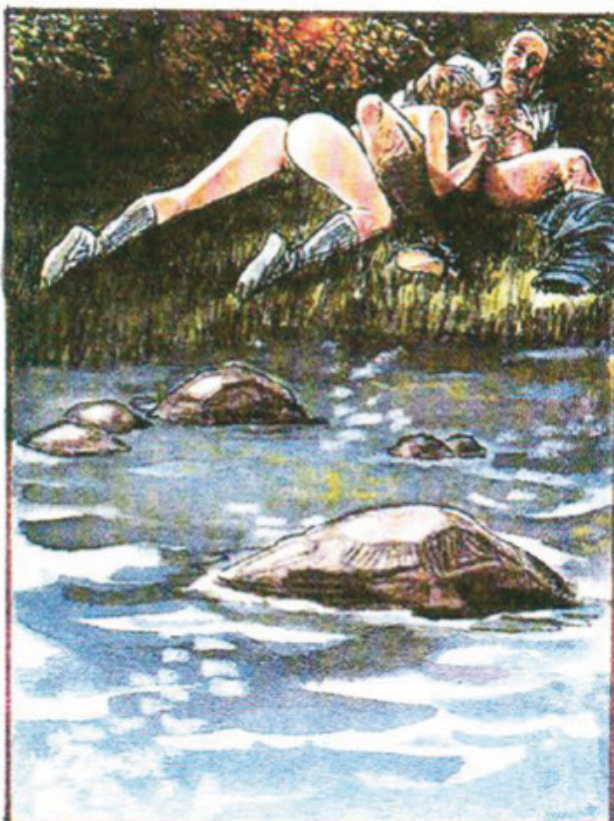
No, bio sam u situacijama kad su me mogli ubiti ili strpati u zatvor. Svemu sam tome okrenuo leđa kad je tragično poginuo moj mlađi brat...

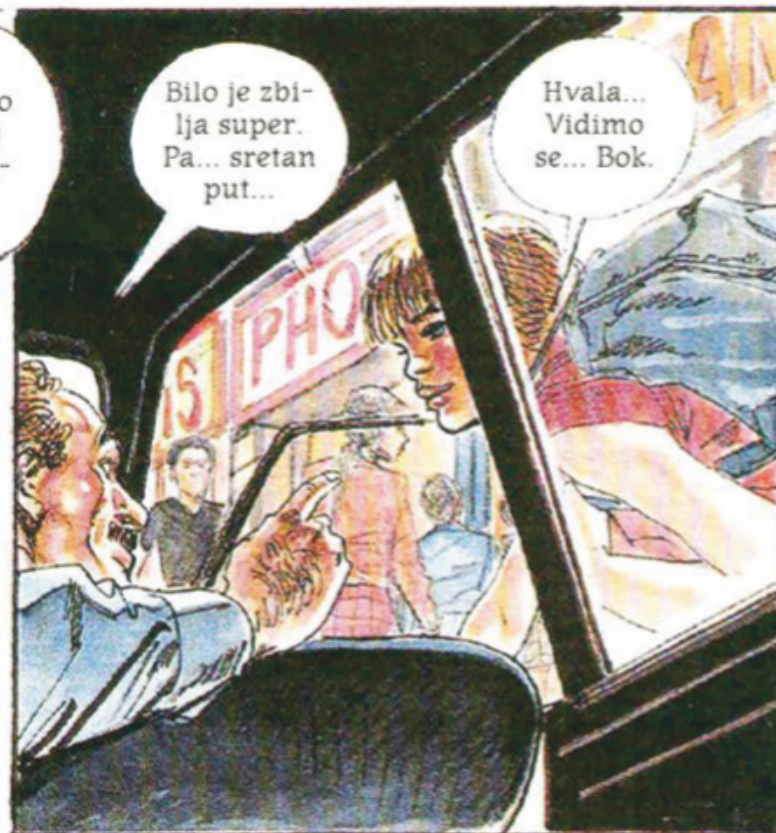

„Hvala Bogu da ste došli kući, gospodine! Potpuno sam iscijeden.”

SAD

Za svakoga ponešto

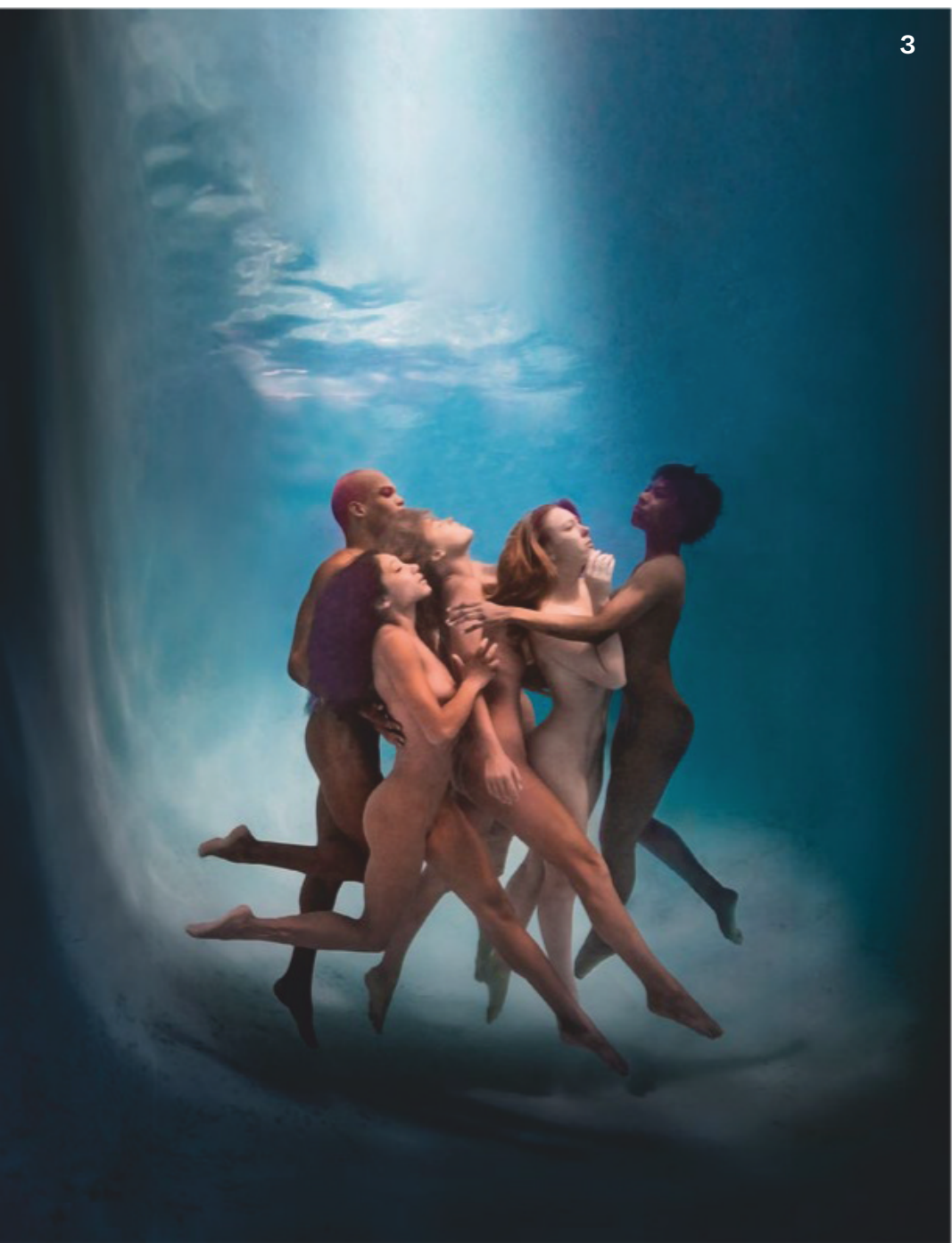
Teela LaRoux

(1), djevojka je mjeseca srpnja u američkom izdanju. Ona ljetu provodi u gradu, „boju” hvata sunčanjem na krovu, a hlađenje odrađuje zu pomoć ventilatora i sladoleda.

Give me more

(2) naslovljen je sjajan *pictorial* vrlo talentirane fotografkinje i redateljice Charlotte Rutherford, a bavi se temom BDSM-a. Naslovnica ovog trobroja djelo je **Eda Freemana** (3), silno zanimljivog tipa koji je nekad imao folk bend, bio član ekipe na zadnjoj turneji Beatlesa, pisao orkestralne aranžmane za Cher... Sada se bavi komercijalnom fotografijom, podučava vještinama Photoshopa, svira klavir i uči kineski jezik.

A **Sophie O'Neil** (4) djevojka je mjeseca rujna. Vatrenokosa Engleskinja pokušava u Americi ostvariti manekensku karijeru, a nada se da će joj duplerica Playboya u tome pomoći.

Victoria Cooke

KOLOVOZ 1980.

snimio **MARIO CASILLI**

Ova senzualna plavuša već se 1978. godine pojavila u Playboyu, u *pictorialu* „Girls of the Pac 10 Part II”, a dvije godine kasnije zasjala je na duplerici. Victoria se pojavila u jednoj epizodi svojedobno vrlo popularnog *sitcoma* „The Jeffersons”, i to u ulozi – *playmatice*! Kasnije se preselila na Havaje i bavila nekretninama, pa onda i turizmom. Zagriženim športasima zasigurno će biti zanimljivo spomenuti da je Victoria bila i vrlo uspješna u utrka katamarana.

Bez papira.
100%
digitalno.

Zlatna prilika za one koji žele više

Uz **Diners Club Gold** karticu **bez članarine** za prvu godinu do **30.9.2019.**, iskoristite zlatne pogodnosti:

- **do 1% nagradnih kuna** u D Club nagradnom programu
- besplatan ulaz u **Airport Loungeve**
- kartica **bez članarine** za dodatnog korisnika
- limit prilagođen vašem životnom stilu

ERSTE

 Diners Club
INTERNATIONAL

